

Giới thiệu Tán Tĩnh Cô Nàng Ngây Thơ

Tán Tĩnh Cô Nàng Ngây Thơ truyện ngôn tình của tác giả Tĩnh Tĩnh mang đến những tình huống truyện đầy hấp dẫn, những màn theo đuổi kịch tính với giọng điệu nhẹ nhàng ngây thơ trong sáng.

Bạch Thư Dư lên Đài Bắc vì giúp nãi nãi bệnh nặng xoay sở tiền thuốc men nhưng vì sai sót của duyên mệnh ngẫu nhiên gặp Trương Hạo Ân, nàng từ đó phải dính chặt lấy hắn không rời được.

Nàng không ngây thơ như hắn tưởng mà là một kẻ trộm thừa dịp hắn tắm tiền của hắn toàn bộ lấy đi, sau đó ai ngờ nàng lại thành thư ký của anh cùng cha khác mẹ, chính là nữ nhân Kim ốc tàng kiều của anh hắn..

Bạn đang đọc truyện *Tán Tĩnh Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Đi tàu hỏa tốc hành từ nam đến bắc, Bạch Thư Dư chịu đựng tốc độ chậm chạp vừa đứng lại vừa dừng, sau khi bị giầy vò bảy giờ xe cuối cùng đến trạm cuối Đài Bắc.

Xuống xe, sau khi rời khỏi sân đầy tiếng người ồn ào, Bạch Thư Dư bước ra trạm xe. Trước mắt vừa tiếp xúc với thành phố xa lạ, Bạch Thư Dư trong ánh mắt lộ ra bất an.

Con đường đông nghịt khiến nàng mê mông* không biết phải đến chỗ nào tìm kiếm biểu tỷ mất liên lạc đã lâu.

(* mê mông: mê mang không rõ)

Nói về biểu tỷ Tăng Tử Tuyên, Bạch Thư Dư không khỏi nghĩ đến bà cố nội đang bệnh nặng ở quê bình đông.

Nàng và biểu tỷ đều là bà cố nội một tay vất vả nuôi lớn, đến nay hồi tưởng cuộc sống luôn luôn túng thiếu, theo năm tháng phát triển, bà nội thân thể ngày càng già yếu (nguyên văn: ngày càng lụn bại), nhiều năm ốm đau nằm trên giường mấy năm nay bệnh tình càng nặng thêm, bà bệnh nguy kịch hấp hối trên giường bệnh phảng phất sống lâu một giây đều là một thỉnh cầu xa xỉ.

Điều này làm cho bạch sách dư luôn luôn làm bạn bên cạnh bà nội đau lòng không thôi, bởi vì không đủ sức lo chi phí chữa bệnh rất lớn, chỉ có thể nhìn bà nội càng ngày càng suy yếu hơn. Cuối cùng nàng quyết định lên bắc tìm kiếm biểu tỷ rời nhà nhiều năm, hy vọng biểu tỷ có thể cho nàng mượn một ít tiền để chữa bệnh cho bà nội.

Bạch Thư Dư và biểu tỷ Tăng Tử Tuyên kém năm tuổi, số phận lại rất khác nhau, năm ấy biểu tỷ mười tám tuổi bỏ gia đình nghèo khó một mình lên bắc, ngoại trừ năm thứ nhất có liên lạc qua, mấy năm này hầu như là không hề tin tức.

Nếu như có thể, Bạch Thư Dư một chút cũng không muốn lên đài bắc xin biểu tỷ giúp đỡ. Chuyển đến bắc này, Bạch Thư Dư chỉ dùng vận khí tới bởi vì địa chỉ biểu tỷ lưu lại mấy năm trước, những năm gần đây các nàng chưa từng liên lạc nói không chừng biểu tỷ đã sớm dọn nhà.

Bạch Thư Dư hầu như dùng hết tiền trên người, đón xe taxi đến phong thư có lưu địa chỉ.

Thật vất vả tới nơi ở của biểu tỷ, Bạch Thư Dư trước cửa sắt dừng lại bước chân.

Nàng hết sức hít sâu một hơi, trong đầu tưởng tượng ra vô số kế tiếp sẽ có khả năng, có thể nàng sẽ bị biểu tỷ nhục mạ, cười nhạo, nàng khá hiểu rõ biểu tỷ đối với mình chán ghét sâu đậm, cũng có thể biểu tỷ từ lâu không ở chỗ này.

Nhưng vì bà nội, cô lấy dũng khí, Bạch Thư Dư ấn xuống chuông điện.

Tiếng chuông điện vang một cái, hai cái... Không ai mở cửa, biểu tỷ sẽ không đã không ở chỗ này chứ? Bạch Thư Dư trong lòng cảm thấy có chút chán nản.

“Người lại không mang chìa khóa!” Một nữ nhân kéo cửa sắt, trong miệng còn ngậm điếu thuốc, trong miệng nói lảm nhảm không ngừng.

“Xin chào, ta tìm Tăng Tử Tuyên.” Bạch Thư Dư sau khi đối nàng lễ phép gật đầu nói.

Cô ta từ trên xuống dưới quan sát nàng một hồi, một lúc lâu cũng không lên tiếng.

” Xin hỏi. . . Cô ấy có phải hay không đã không ở chỗ này?” Bạch Thư Dư bị nhìn chăm chú có chút không thoải mái tiếp tục lại hỏi.

” Có.” Cô ta mới mở miệng.

” Ta là biểu muội của cô ấy, xin hỏi cô ấy có nhà không?” Bạch Thư Dư bị khói thuốc trong miệng cô ta sặc có chút khó chịu nhưng nàng cố sức biểu hiện tự nhiên hơn.

” Không có ở nhà.” Cô ta không muốn cùng nàng nói chuyện nhiều, cho dù nàng là người thân của Tăng Tử Tuyên cũng thế.

” Như vậy... Xin hỏi ta có thể vào trong chờ nàng không?” Bạch Thư Dư sau khi nuốt nước miếng, thỉnh cầu hỏi.

Cô ta lại nhìn chăm chú nàng một hồi, không mở miệng cũng không nhúc nhích.

” Nếu như bất tiện, ta ở cổng chờ chị ấy được rồi.” Bạch Thư Dư không muốn phiền cô ta, nhượng bộ nói.

Lúc này, cô ta đột nhiên mở cửa ra, sau đó lạnh lùng nói: “Người vào phòng của nàng chờ.”

Vì vậy Bạch Thư Dư đi vào khu nhà trọ cũ, trong phòng hầu như không có vật dụng gì, xem ra phòng ở là nữ nhân này và biểu tỷ cùng thuê.

” Phòng kia là phòng của tử tuyên, người có thể vào trong chờ nàng, nhưng tối nay nàng không nhất định sẽ trở về.” Sau khi bỏ lại những lời đó, cô ta xoay người đi về phòng của mình, không hề để ý tới Bạch Thư Dư.

Bạch Thư Dư mở ra cửa phòng, vào căn phòng không to của Tăng Tử Tuyên.

Gian phòng rất loạn, quần áo và đồ dùng hàng ngày đều rải rác trên mặt đất và trên giường, Bạch Thư Dư khom người đem quần áo và đồ dùng hàng ngày nhặt lên, nhất kiện nhất kiện nhiều lần xếp lại ngăn nắp, sau đó ở mép giường ngồi xuống.

Hoàn cảnh không chịu nổi như vậy, cuộc sống của biểu tỷ ở Đài Bắc nhất định cũng vất vả, lúc này lòng dạ Bạch Thư Dư không khỏi đánh trống thoái lui.

Dưới loại tình huống này, biểu tỷ cũng không có tiền cho nàng mượn chứ? Nhưng nhớ tới bà nội, Bạch Thư Dư cũng chỉ có thể ôm lòng tạm thời thử một lần.

Rất lâu sau đó, trong khi Bạch Thư Dư đợi đến sắp ngủ, điện thoại bên giường vang lên.

Bạch Thư Dư nhìn điện thoại, không hiểu được bản thân có nên giúp biểu tỷ nhận điện thoại gọi đến.

Một hồi điện thoại cúp, nhưng không đến ba giây, tiếng chuông lại lần nữa vang lên, Bạch Thư Dư nghĩ thầm, người này nhất định sốt ruột tìm biểu tỷ chứ! Cho nên nàng đem điện thoại nhận lấy.

” Tiểu tử, người rốt cục cũng nhận điện thoại! Đừng quên đêm nay chín giờ đến [đế tước khách sạn], ngoài cửa sẽ có người đón người... Đây chính là cơ hội rất tốt để người trở mình, cứ như vậy.” Một giọng nữ cấp bách bởi một đầu điện thoại khác truyền đến, Bạch Thư Dư còn không kịp giải thích bản thân không phải Tăng Tử Tuyên, nàng ta liền khách (tiếng ngắt điện thoại) một tiếng treo điện thoại.

[Đế tước khách sạn] không phải là toà nhà tráng lệ vừa mới đi qua trên đường sao? Khi đó còn bởi vì nó xa hoa to lớn mà kinh hô.

Nói như vậy, tối nay biểu tỷ sẽ không trở về, nàng sẽ đi [Đế tước khách sạn] cùng người nào đó gặp mặt, như vậy... Nàng cần phải đi chỗ đó tìm biểu tỷ, mà không phải ở tại chỗ này đau khổ chờ, dù sao bà nội bệnh, chịu đựng không nổi, lãng phí thời gian.

Nghĩ thầm, tiền còn lại trên người hẳn là còn đủ nàng ngồi xe đi tới. Vì vậy Bạch Thư Dư rời khỏi nhà trọ đi [Đế tước khách sạn].

Sau khi đem tiền thừa lại toàn bộ chẳng có bao nhiêu trên người cho tài xế xe taxi, Bạch Thư Dư túi tiền trống trơn đứng ở ngoài cửa [Đế tước khách sạn].

Đây là một nơi thuộc về tiêu phí cao, nếu không phải vì tìm biểu tỷ, Bạch Thư Dư cả đời cũng tưởng tượng bản thân sẽ không có cơ hội đi tới loại nơi người xã hội thượng lưu ra vào này.

Bất quá, nàng phải làm sao ở loại địa phương này tìm được Tăng Tử Tuyên? Bạch Thư Dư bất lực đứng ở trước bồn suối phun khách sạn nghĩ.

” Xin hỏi, người là Tăng Tử Tuyên tiểu thư không?” Đột nhiên một người đàn ông trung niên thân tây trang đến gần nàng, mặt không chút thay đổi hỏi.

Nhìn vị nam nhân tây trang phẳng phiu này, Bạch Thư Dư lắc đầu rồi lại gật đầu.

” Ta là Tăng Tử Tuyên...” Nàng lời còn chưa dứt, người đàn ông trung niên liền đoạt nói: “Đến đây đi, Tương tiên sinh người rất lâu rồi.” Sau khi nam tử bỏ lại những lời này, tự ý đi phía trước, Bạch Thư Dư không có cơ hội giải thích, chỉ có thể đuổi theo đi vào.

Nàng nghĩ, đi theo hẳn nhất định là có thể tìm được biểu tỷ chứ!

Người đàn ông trung niên dẫn nàng tiến vào đại sảnh khách sạn, đây là Bạch Thư Dư lần đầu tiên bước vào nơi có phong thái xa hoa như thế, nếu như có thể nàng muốn dừng bước lại háo hức quan sát một phen, nhưng nàng không có cơ hội làm như vậy.

”Tấm card này là chìa khoá mở gian phòng tầng cao nhất, người đi thang máy chuyên dụng này sẽ lên thẳng tầng cao nhất.” Người đàn ông trung niên giao cho nàng một tấm card bạc, sau đó thay nàng bấm thang máy.

Ở dưới loại tình hình này, Bạch Thu Dư chỉ có thể ngây ngốc bước vào thang máy, sau đó thẳng lên tầng cao nhất của khách sạn.

Vừa đi ra thang máy, trước mặt chính là một căn phòng rộng rãi xa hoa.

Bạch Thu Dư giống như Lưu bà bà đi dạo công viên rực rỡ, tròng mắt lớn, há miệng nhìn phong thái lộng lẫy trước mắt nàng chưa từng gặp qua.

Nguyên lai cuộc sống kẻ có tiền là như thế này, còn hơn cái nhà cũ ở quê của các nàng, mọi thứ trước mắt xa hoa hơn nghìn lần vạn lần!

Bạch Thu Dư chậm rãi đi vào phòng khách của căn phòng tổng thống, nhìn trên bàn bày hoa quả, cái bụng không chịu kêu lên.

Sau khi nuốt nuốt nước miếng, nhìn không được mê hoặc Bạch Thu Dư cầm lấy một hoa quả màu sắc tươi tắn, liền hướng trong miệng cắn.

Ăn xong hoa quả, Bạch Thu Dư dúi chân đi tới trước giường lớn gần như có thể mười người nằm ở trên, quá lớn đứng ở mép giường cũng không dám đụng chạm nó, giường quá lớn, Bạch Thu Dư lại đi qua thư phòng xa hoa, đi tới bể bơi loại nhỏ trong phòng tắm.

Nhìn trong phòng tắm trưng bày thiết bị tắm gội, Bạch Thu Dư không khỏi động tâm muốn tẩy đi một thân đầy bụi.

Không suy nghĩ nhiều, nàng cởi quần áo trên người ra, sau đó tắm nước nóng.

Không biết có đúng hay không ảnh hưởng tâm lý, Bạch Thu Dư dù sao vẫn cảm thấy sau khi sử dụng thiết bị tắm gội ở đây cảm thấy đặc biệt sạch, đặc biệt thoải mái.

Sau khi tắm xong, nàng xấu hổ phát hiện, bản thân lại trong lúc vô ý đem quần áo trên người cởi ra làm ẩm ướt.

Nhượng mảy, Bạch Thu Dư không thể làm gì khác hơn là đem nội y mặc vào, sau đó cầm lấy dục bào* màu trắng ở đây chính mình thân thể quang lỏa, lại đem quần áo ẩm ướt đặt ở trên ngăn tủ phòng tắm.

(* dục bào: áo choàng màu trắng sau khi tắm người ta hay mặc ở trong khách sạn, nhà nghỉ)

Mở điều hòa gian phòng hẳn là có thể rất nhanh là có thể hong khô quần áo của nàng đi! Trong khi đang chờ đợi quần áo khô, nàng ra lại phòng khách ăn mỹ vị hoa quả!

Vì vậy Bạch Thu Dư nhẹ nhàng bước chân phòng tắm...

Ra khỏi phòng tắm, Bạch Thu Dư thỉnh thoảng phát hiện thư phòng có đôi mắt sắc bén đang nhìn chăm chăm nàng, lợi mâu* làm người ta sợ kia tựa như sẵn báo quan sát con mồi, Bạch Thu Dư thấy đáy lòng xuất hiện một trận mạch danh sợ hãi.

(* lợi mâu: Con ngươi mắt sắc bén.)

Trong phòng... Làm sao gặp phải một người đàn ông xa lạ? Bạch Thu Dư nghĩ thân thể hơi hơi run, sự tồn tại của nam tử này làm nàng khủng hoảng giống con tiểu bạch thỏ hoảng sợ.

Nàng ngay cả nhìn cũng không dám liếc hẳn một cái, chỉ dùng hai tay hoàn trụ bộ ngực của mình, mặc dù có dục bào che phủ nhưng dưới tình huống không có quần áo, vẫn khiến Bạch Thu Dư cảm thấy bản thân đang xích lỏa lỏa đứng ở trước mặt người xa lạ.

”Xem ra, người đã chuẩn bị tốt.” Nhìn nữ nhân xinh đẹp trước mắt mới tắm, Tường Hạo Ân không khỏi vì nữ nhân tối nay người quản lý chuẩn bị cảm thấy hài lòng.

Cô gái rất xinh đẹp có đôi mắt to vô hại trong suốt, khuôn mặt nhỏ nhắn tròn, có mày liễu vừa cong lại mảnh, mũi nhỏ rất thanh tú cùng môi hồng phấn, tuy rằng cái gì cũng không có làm nhưng thuần khiết của nàng lại có bản lĩnh làm cho nổi lên dục hỏa hừng hực ẩn náu trong cơ thể hẳn.

Bạch Thu Dư không giải thích được ý tứ của hắn, chỉ có thể run rẩy âm thanh hỏi: “Chuẩn... Chuẩn bị cái gì?”

Tường Hạo Ân miệng mang thao một nụ cười khẩy, nói: “Đây là trò chơi mới sao?”

”Tiên sinh... Ta không hiểu ý tứ của ngươi, bất quá ta nghĩ chúng ta trong lúc đó nhất định có cái gì hiểu lầm.” Bạch Thu Dư vội vàng suy nghĩ giải thích mục đích bản thân tới chỗ này trong lúc nhất thời lại không biết phải làm sao giải thích.

”Đây cũng là một trong trò chơi? Đóng vai nhân vật thanh thuần vô trí?” Tường Hạo Ân đi lên trước, vươn tay hơi hơi quấy rối sợi tóc bên tai Bạch Thu Dư, thân thể về phía trước kia ngửi mùi hoa nhàn nhạt, không ngờ tới hẳn sẽ có hành động thân mật như vậy, Bạch Thu Dư lại một tay đẩy hắn ra.

”Xin lỗi... Xin ngươi không nên như vậy.” Bạch Thu Dư thanh âm run rẩy kịch liệt, nghe được nàng tương đối khẩn trương lại sợ sệt.

”Ta rất thích khẩu vị mới mẻ, nhưng tối nay ta chỉ muốn đạt được thỏa mãn, không có tâm tình cùng người chơi trò chơi.” Bạch Thử Dư chống cự làm cho Tưởng Hạo Ân vô cùng không hợp, hắn không nghĩ tới người quản lý sẽ thay hắn tìm tới một người nữ nhân lại ra vẻ như thế, ngày hôm nay ban ngày hắn ở Diêm nhà chịu áp bức và lắng nhục đã quá nhiều, lúc này hắn thậm chí nghĩ tìm một nữ nhân hảo hảo phát tiết một chút.

”Ta... Ta không phải đang chơi trò chơi, xin người để trước mặc xong quần áo.” Bạch Thử Dư xoay người còn muốn chạy về phòng tắm đem quần áo ẩm ướt mặc vào, sau đó rời khỏi nam nhân nguy hiểm này, thế nào dự đoán, nàng mới quay người lại, cánh tay mạnh mẽ của nam nhân lại đột nhiên vòng qua nàng, đem nàng hung hăng giam cầm trong lòng ngực mình, khiến nàng không thể động đậy.

”Xin người... Không nên như vậy...” Chưa từng có nam nhân tiếp xúc thân mật như thế, Bạch Thử Dư sợ đến khóc, nàng bắt đầu vì tình cảnh bản thân cảm thấy sợ hãi.

”Người thoát nhìn rất trẻ tuổi, đầy hai mươi tuổi sao?” Sau khi đem nàng kéo lại gần mình, Tưởng Hạo Ân mới phát hiện da dẻ cô gái này thanh trắng nõn, vô cùng mịn màng, không một chút nào giống da thịt nữ nhân trưởng thành, nếu không phải nàng còn rất mềm chính là bảo đường thỏa đáng. (đoạn này edit ko được mượt lắm!!)

”Ta... Ngày hôm trước mới vừa hai mươi....” Bạch Thử Dư không hiểu được bản thân vì sao phải trả lời hắn chuyện này, nhưng đại não và miệng chính là không tự giác cho hắn trả lời.

”Trẻ như vậy, thật sợ ta sẽ làm thương người.” Hắn nhẹ nhàng bên tai nàng liếm một cái, sau đó nhỏ giọng nói.

Nữ nhân trước ngực mềm mại nhưng vô cùng đầy đặn, nhìn nàng lộ tứ chi tinh tế ra ngoài dục bào, Tưởng Hạo Ân thực sự rất khó tưởng tượng trên của nàng lại thật xinh đẹp như vậy, bất quá đây rất có thể kết quả của phẫu thuật.

Hắn khiêu khích làm Bạch Thử Dư không có kinh nghiệm nam nữ nhuyển (vô lực) chân, chỉ có thể bắt lực dựa vào cánh tay cường tráng của hắn.

”Xin người trước thả ta ra... Để ta đi lấy quần áo mặc vào...” Hiện tại tư thế hai người mờ ám làm Bạch Thử Dư mắc cỡ không biết như thế nào cho phải, đặc biệt là ngực rắn chắc của hắn đang đè vú của nàng, khiến nàng ngượng ngùng muốn tìm một hang động chui vào.

”Ta không thích mặc quần áo làm việc.”

”Làm... Chuyện gì?” Bạch Thử Dư mặt to long lanh nước khó hiểu, trong nháy mắt Tưởng Hạo Ân thật muốn tưởng rằng nữ nhân thanh thuần này là chạy sai phòng, bất quá loại sự tình phát sinh này có tỉ suất cực kỳ nhỏ, có thể đi lên gian phòng Tổng Thống này nhất định phải đi qua sự cho phép của người quản lý, mà người quản lý nghiêm cẩn kia của hắn chưa bao giờ xảy ra qua sai lầm.

”Ngày hôm nay ta không có tâm tình chơi cự tuyệt tình dục còn ngهنه đón trò chơi, nếu bản thân người thông minh thì ngoan ngoãn trên giường nằm.” Mới nói hết, Tưởng Hạo Ân đã bắt đầu cời âu phục trên người mình.

Chỉ cần nhìn nàng một thân da thịt trắng nõn mềm mại kia, lại ngửi trên người nàng phát ra hương vị hoa quả, Tưởng Hạo Ân nam tính nguyên thủy trong cơ thể kích thích sẽ tăng lên cao, làm hắn khẩn cấp muốn hung hăng giữ lấy nữ nhân trước mắt việc này cho dù nàng biểu hiện ra ngoài thanh thuần tất cả đều là giả vờ nguy trang cũng không quan trọng, lúc này hắn muốn được chính là thỏa mãn trên thân thể hắn tin tưởng nữ nhân trẻ tuổi này nhất định có thể khiến hắn thỏa mãn.

”Ta sẽ không theo người trên giường, ta là tới tìm biểu tỵ ta.” Từ khi được thả ra khỏi ngực hắn, Bạch Thử Dư lập tức gắt gao kéo dục bào của mình, run rẩy hai chân không ngừng lui về phía sau.

Lời nói của nàng vào trong tai hắn chỉ cảm thấy buồn cười, hắn không di chuyển không nghĩ tiếp tục thoát trứ trên người, cho đến khi bản thân chỉ còn một cái quần tây màu xám đậm.

Nhìn cơ ngực hắn màu đồng thếp và cánh tay vạm vỡ, Bạch Thử Dư kém một chút không té xỉu.

Đây là lần đầu tiên nàng thấy một đàn ông trưởng thành lột trần, khiến nàng hoảng không biết làm sao.

”Người... Người đừng tới đây...” Thấy hắn hướng mình đi tới, Bạch Thử Dư khẩn trương bắt đầu chạy.

Tưởng Hạo Ân nhẹ thổi một tiếng, sau đó bắt đầu cùng nàng chơi trò chơi truy đuổi lớn.

Nếu như bình thường, đối với nữ nhân không nửa điểm nhẫn nại Tưởng Hạo Ân sẽ cưỡng nộ yêu cầu nhân viên đuổi nữ nhân không biết tốt xấu này đi, lại triệu lệnh một nữ nhân đến, nhưng tối nay, phản kháng một gã khiến thú tâm của hắn nổi lên, hắn không thể không đạt được nữ nhân trẻ tuổi này.

”Không được! Không được!” Bạch Thử Dư mặt chạy mặt khóc lớn, chỉ sợ bản thân sẽ bị cưỡng bạo.

”Nữ nhân chết tiết!” Hắn đi một bước dài, hai tay duỗi ra, đem nữ nhân nhỏ nhắn xinh xắn vắt ngang ôm lên.

Chết tiết, nàng mềm mại làm sao thành như vậy? Chẳng lẽ nàng không ăn cơm sao?

”Người khóc cái gì? Đây là kiểu cuộc sống người đã lựa chọn, ta không thích ép buộc nữ nhân.” Sau khi đem nàng ôm vào trong ngực, Tưởng Hạo Ân phát hiện nước mắt của nàng, làm hắn ban đầu muốn mạnh mẽ chinh phục trong nháy mắt toàn bộ biến mất.

Ngươi... Phải trả ta?" Bạch Thụ Dư run rẩy âm thanh hỏi.

"Ta không có hứng thú cùng một người nữ nhân khóc sụt sùi trên giường, hiện tại, ngươi hai con đường lựa chọn, một chính là sau khi mặc quần áo rời khỏi, một chính là theo ta trên giường sau đó cầm rời khỏi." Tường Hạo Ân đi tới trước ghế xô-pha, sau khi đốt điều thuốc, xoa xoa mi tâm chính mình nói.

"Ngươi... Cấp cho ta tiền?" Bạch Thụ Dư trừng lớn mắt nói.

Tiền... Kia không phải là nàng yêu cầu sao? Có tiền nàng có thể thanh toán chi phí chữa bệnh cho bà nội, như vậy bệnh tình của bà nội nói không chừng là có thể được không chế...

"Ta cũng không phải trả tiền không nổi bằng giá của ngươi, bất quá ngươi cho ta biết ngươi có đáng giá hay không." Nhìn dáng điệu khôi hài của nàng tuy tiện xóa đi nước mắt trên mặt, Tường Hạo Ân tâm lạnh nhạt mềm nhũn.

"Ta... Đáng giá." Bạch Thụ Dư căn bản không hiểu nam nhân nói có ý nghĩa gì, bất quá vì có được tiền, nàng vẫn gật đầu vì bản thân cam đoan.

Tường Hạo Ân khêu cao mi, thật sự nhìn nữ nhân này.

Quả nhiên nhắc tới tiền một cái, thì ngay cả nữ nhân luôn luôn giả vờ thánh nữ này cũng sẽ động tâm, trên thế giới này quả nhiên không có nữ nhân không ưa danh lợi, trong nháy mắt hẳn rất hy vọng nữ nhân thanh thuần này có thể có cốt khí rời khỏi gian phòng này nhưng xem ra là không có trường hợp ngoại lệ.

Bị Tường Hạo Ân nhìn chăm chú đến khó chịu, Bạch Thụ Dư nhếch miệng hỏi: "Xin hỏi... Ngươi sẽ cho ta bao nhiêu tiền?"

"Ngươi ra giá?" Hẩn lạnh lùng hỏi.

"Ta... Cần năm mươi vạn." Bạch Thụ Dư sợ hãi sau khi nuốt nuốt nước miếng nói.

"Năm mươi vạn? Ngươi điên rồi à? Một nữ nhân bồi ngủ một đêm nói giá năm mươi vạn?" Tường Hạo Ân vì công phu sư tử ngoạn* của nàng cảm thấy buồn cười.

"Vạn cầu ngươi... Ta thực sự rất cần số tiền này." Biết rõ đối phương không có khả năng cho nàng nhiều tiền như vậy, nhưng Bạch Thụ Dư vẫn cắn môi dưới năn nỉ.

"Ta chỉ có thể cho ngươi hai mươi vạn, có muốn hay không tùy ý." Hẩn cũng không phải chỉ không nổi giá cả này, chỉ không muốn để nữ nhân trẻ tuổi này cho rằng tiền của hắn dễ dàng lừa gạt.

"Vô cùng cảm ơn đại ân đại đức của ngài, hai mươi vạn cũng được." Lúc này Bạch Thụ Dư cảm kích mãnh liệt hướng về phía hắn dập đầu nói lời cảm ơn.

Hai mươi vạn đồng đã có thể tạm thời giải quyết khẩn cấp của nàng, cho nên Bạch Thụ Dư vạn phần cảm kích.

"Không cần đem ta coi như ân nhân, ngươi cần phải trả giá, thân thể ngươi đổi lấy hai mươi vạn đồng này, hiện tại trên giường đi." Tường Hạo Ân một chút cũng không muốn cùng nữ nhân này có điều liên quan, thích tiền như mạng của nàng đã làm hắn cảm thấy chán ghét, lúc này hắn thậm chí nghĩ từ trên thân thể trẻ tuổi này đạt được thỏa mãn.

Nhìn giường lớn màu trắng, Bạch Thụ Dư hít sâu một hơi, nói cho bản thân nhẫn một chút thì trôi qua... Vì vậy nàng cất bước khó khăn hướng đến chiếc giường...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chương 2 [H]

ạch Thụ Dư ngoan ngoãn nằm thẳng trên giường lớn, hai tay đều thả hai sườn bên thân thể, sau đó gắt gao nhắm mắt lại không dám nhìn thẳng tường hạo. Cách đó không xa đang hướng đến nàng.

Ung dung nhìn dáng vẻ đau khổ hy sinh của nàng, khóe miệng Tường Hạo Ân không khỏi hơi hơi héch một đường cong.

Nếu không phải hiểu rõ nàng có bao nhiêu yêu tiền, Tường Hạo Ân thực sự sẽ thích thương cô gái đơn thuần này, bất quá nàng bày biện ra tất cả rất có thể là giả vờ nguy trang, tất cả cũng chỉ là vì lừa gạt chi phí qua đêm khổng lồ, nghĩ tới đây, hắn tâm lạnh giá lại trở nên tàn nhẫn một chút.

”Đem dục bào của người cởi ra.” Đè xuống hạo cảm không hiểu đối với nàng, Tường Hạo Ân dùng giọng lạnh lùng ra lệnh.

Bạch Thu Dư đem con mắt hơi hơi mở, sau đó lại lần nữa cắn môi dưới đem dục bào màu trắng cởi ra.

Liên bất cứ giá nào chứ! Dù sao cũng qua tới nay bọn họ nửa điểm liên quan cũng không có, chỉ cần cầm hai mươi vạn đồng trở về cứu bà nội là được.

Áo tắm cởi ra, thân thể mềm mại trắng nõn không giữ lại hiện ra trước mặt Tường Hạo Ân.

Thân thể nàng quang lóa xinh đẹp mềm mại giống như trong tưởng tượng của hắn, vú đầy đặn, thắt lưng nhỏ nhắn và yếu ớt, hai chân thẳng... Bất quá thân thể mềm mại làm người ta huyết mạch sôi sục, cũng không giống như hoa văn đồ lót mặc trên người nàng làm hắn cảm thấy bất khả tư nghị. (ôi ôi!!! Không hiểu chỗ này lắm nha!!!)

Không ngờ giữa nghề nghiệp đặc biệt, cũng có nữ nhân không mặc đồ lót gợi cảm quyến rũ khách nhân, phát hiện này ngược lại khiến Tường Hạo Ân cảm thấy mới mẻ.

”Đem quần ta cởi ra.” Sau khi trên giường Tường Hạo Ân giống như quân vương ra lệnh.

Yêu cầu của hắn làm Bạch Thu Dư cả kinh, bất quá nàng cũng không có cự tuyệt hắn, nàng sợ hãi hắn không vui thì hủy bỏ giao dịch của hai người. Vì vậy nàng thuận theo đưa tay đặt ở trên quần hắn.

Động tác không lưu loát hơn nữa tay run rẩy khiến hành động của nàng làm rất không thuận lợi, nhất là thật lớn trong quần kia cương lên cũng là một trong nguyên nhân khiến động tác nàng chậm chạp.

Vùng vè của nàng giống như là khiêu khích không tiếng động, hơn nữa bởi vì nửa ngồi ở trước mặt hắn, khiến cho bộ ngực to lớn của nàng không giữ lại đặt ở trước mặt Tường Hạo Ân, hai mắt hắn nhìn chăm chăm hai đỉnh trắng nõn kia, tưởng tượng ra chúng nó tan chảy ngọt ngào trong miệng hắn...

Cuối cùng, nàng mang quần âu phục của hắn cởi ra, khuôn mặt buộc chặt lộ vẻ trẻ con mềm mại mới dần dần mất hẳn.

”Cái quần cởi ra, người có thể tự mình thoát không?” Bạch Thu Dư nhẹ nhàng huých cánh tay hắn một chút, lấy thanh âm cực kì dịu dàng ngỏ ngấn hỏi.

Tường hạo hạo nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, một hồi lâu cũng không trả lời nàng.

Thấy thế, Bạch Thu Dư không thể làm gì khác hơn là dứt bỏ lễ giáo và tôn nghiêm, kiên trì mang quần lót của hắn cởi ra, khi nhìn thấy bắp thịt hai chân mạnh mẽ rắn chắc kia, nàng lại lần nữa khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên.

Nàng đời này chưa bao giờ cùng nam nhân thân mật như vậy, không nghĩ tới một hồi tiếp xúc thì như vậy khiến nàng ghen hờn nhìn trần trối, nhìn to lớn hở ra giữa quần hắn, Bạch Thu Dư trong lòng vừa khấn trương vừa sợ hãi.

Không để nàng có bao nhiêu thời gian sững sờ, Tường Hạo Ân khom người đem nàng đẩy ngã, thân thể nặng nề phía trên nàng, đồng thời môi lạnh lạnh hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng.

Tường Hạo Ân động tác mạnh dạn khiến thân thể nhỏ của Bạch Thu Dư lại lần nữa run rẩy, nàng lần đầu cảm thấy, nguyên lai quan hệ tình ái của nam nữ cũng không phải chỉ có bạn đời sau này mới có thể phát sinh... Lúc này, nàng đang theo một người nam nhân nhận thức không đến 10 phút đồng hồ trên giường.

”Người rất cứng ngắc, mềm mại chút.” Hắn trầm thấp bên môi của nàng nói, sau đó lại lần nữa hôn lên nàng.

Tất nhiên quyết định nàng muốn làm thì có quyết tâm bất cứ giá nào. Vì vậy Bạch Thu Dư thả nhuỷ (mềm mại) tứ chi buộc chặt, đồng thời cố lấy dừng khí hết sức miễn cưỡng mà lại vùng về hôn hắn.

Trước đây trải qua cùng nữ nhân, Tường Hạo Ân chưa từng hôn môi qua bất luận nữ nhân nào, bất quá cô gái trẻ này khiến hắn lần đầu phá lệ cũ. Môi của nàng tương đương hương nhuỷ, vị son môi không làm hắn chán ghét chỉ có ngọt ngào kéo dài, giống như là thưởng thức kẹo hoa bông mê người.

Tường Hạo Ân hôn môi làm bạch sách dư hoảng sợ, từ cách thức hôn môi hắn có kinh nghiệm già dặn, nàng đột nhiên có loại kích thích muốn hỏi hắn từng hôn qua bao nhiêu nữ nhân, nhưng mọi thứ này chỉ là nàng tưởng tượng ra, nếu nàng thật mở miệng chỉ có thể nói nàng ngớ ngẩn không nhìn được mặt ngoài.

Nàng đã dần dần hiểu tình hình hiện nay của mình, nam nhân này là người mua, hai mươi vạn mua cơ thể của nàng, nàng chỉ cần bỏ qua tất cả gông xiềng đạo đức là có thể thuận lợi đem tiền có trong tay, vì bệnh tình nguy kịch của bà nội, Bạch Thu Dư cam tâm tình nguyện làm như vậy.

Đầu lưỡi hắn chui vào trong miệng của nàng, tỉ mỉ cùng lưỡi của nàng trong miệng chơi đùa, lưỡi của Bạch Thu Dư tận khả năng cố gắng hưởng ứng hắn, Tường Hạo Ân đưa ngón tay xuyên qua giữa sợi tóc màu nâu đen của nàng, bàn tay nhẹ nhàng ôm lấy đầu của nàng, trong miệng truyền đến tiếng găm nhẹ làm Bạch Thu Dư hiểu hắn thích nàng đáp lại.

Tiếp theo, hắn đưa tay di chuyển tới trước ngực no đủ của nàng, ngón tay trực tiếp vân vê trên đỉnh trắng nõn kia, lúc này tay Bạch Thu Dư từ từ đặt hai bên thân thể đột nhiên cứng đờ, chưa từng có người nào chạm qua vú của nàng, nàng khấn trương đưa tay đặt trên cánh tay rắn chắc của hắn, vô ý thức muốn đẩy hắn ra, hai mắt trừng lớn.

“Ân? Lại muốn chơi trò gì hả?” Con mắt hần lóe trên tức, giọng nói nhạt nhẽo mang theo có chút không kiên nhẫn hỏi.

”Không. Thỉnh tiếp tục...” Bạch Thu Dư hiểu là phản ứng bản thân quá lớn. Vì vậy nàng như là làm chuẩn bị tâm lý, thật sâu sau khi hít vào một hơi nói.

Tường Hạo Ân không hiểu nữ nhân này có chủ ý gì, hần không thích nữ nhân quá nhiều thủ đoạn, dục vọng chống cự của nàng còn khiến hần không hề muốn chậm rãi thích ứng thân thể lẫn nhau, dự định tốc chiến tốc thắng.

Hần cong hạ thân đem miệng phủ trên đỉnh vú trắng nõn của nàng, như là nghiêm khắc trừng trị không lưu tình mà duyên hôn lên.

Khi môi hần đụng nụ hoa của nàng, thân thể Bạch Thu Dư tự nhiên phía trước cong lên, cũng không tự giác ngửa về sau, trong miệng của nàng tràn ra một tia rên rỉ, nhưng khi thanh âm phóng đảng truyền vào trong tai mình, nàng lập tức cảm thấy thẹn thùng hàm răng cắn chặt môi dưới chỉ sợ bản thân lại sẽ phát ra tiếng kêu tục tũ này.

”Kêu đi, thích thanh âm của người.” Hần đưa tay mở hàm răng của nàng, không cho nàng lại cắn cánh môi.

Tiếng kêu kia của nàng chân thật không kiểu cách nhanh chóng thiêu đốt khát vọng của hần đối với nàng tới đỉnh điểm, khiến dục vọng nam tính của hần càng thêm bùng nổ, hần rất ít giống như lúc này kích thích đòi hỏi muốn một nữ nhân qua, xem ra tối nay nữ nhân trẻ tuổi này thật có thể thật sự thỏa mãn nhu cầu của hần.

Tường Hạo Ân hôn mỗi một tác da thịt mềm mại trước ngực Bạch Thu Dư, mỗi khi hần mút đỉnh vú mềm mại của nàng sẽ khó mà kiềm chế ngựa đầu, phát ra tiếng kêu sung sướng.

”Cảm nó.” Tiếp theo, hần hướng dẫn tay nàng đi tới dưới thân cứng rắn của mình, rất nhanh cởi ra quần lót màu đen bên hông khiến lòng bàn tay mềm mại của nàng bao phủ biểu tượng nam tính cương của hần.

Nam căn* của hần thật lớn làm Bạch Thu Dư xuất hiện sợ hãi, tay nàng vòng trụ nó trắng kiện không thôi nhưng không dám mây may di chuyển, sợ bản thân sẽ không cẩn thận làm đau nó.

(* nam căn: xí hồ quá!!!! mời các tình yêu tra tiếng anh từ penis nha!!!)

”Xoa bóp nó, giống như vậy trên dưới di chuyển.” Tay hần dẫn nàng làm động tác, Bạch Thu Dư chà xát không lưu loát, cảm xúc tơ lụa (????) kia làm nàng cảm thấy bất khả tư nghị.

Theo nàng mềm mại vỗ về chơi đùa, cổ họng Tường Hạo Ân liên tục truyền đến gằn nhẹ, đối với động tác của nàng cảm thấy cực kỳ hài lòng.

Trong tay nàng rất gắng gượng mềm mại không kinh nghiệm an ủi xuống, trở nên càng thêm cứng rắn, Bạch Thu Dư bắt đầu lo lắng mình có đúng hay không làm bị thương. Vì vậy nàng chậm rãi ngừng động tác.

Bất quá, tay nàng vừa mới từ giữa hai chân hần rút ra, Tường Hạo Ân lập tức một động tác hỗ trợ của nàng quần lót cởi ra, hai chân tách ra đặt ở hai sườn thân thể nàng, vật dư thừa* lợi hại thì để cửa huyết dưới thân nàng. . .

(* ai hiểu thì hiểu!!!! ta ngây thơ cụ mà!!!Nguyên văn nha!!!! Ta ko chém!!!!)

Lúc này Bạch Thu Dư mới giật mình tỉnh ngộ, vật dư thừa trong to lớn kia là muốn đi vào trong thân thể nàng! Nàng nghĩ nàng nhất định không chịu nổi, nàng khẳng định sẽ bị nó xé rách!

”Xin người... Nhẹ chút...” Hoàn cảnh khó khăn trước mặt nàng không thể lựa chọn, nàng chỉ có thể khẩn cầu nam nhân này đừng quá thô bạo, để tránh khỏi nàng bị thương quá nặng.

Tường Hạo Ân không có trả lời, một đôi mắt sắc bén nhìn chăm chăm về mặt sợ hãi của nàng, đồng thời hần cảm nam căn hạ thân nhà trước cửa hoa huyết của nàng không ngừng cọ xát.

Hần rõ ràng có thể bá đạo trực tiếp giữ lấy thân thể của nàng, nhưng nàng đáng thương hề hề lại thành công mà chiếm được đồng tình của hần, khiến hần giảm tốc độ để nàng có thời gian thích ứng.

Cảm giác lạ lẫm tê dại giữa hai chân của nàng truyền đến, Bạch Thu Dư cảm giác được hai chân của mình bắt đầu đôi chút run rẩy, chỗ tư mật có chút ướt át, có chất lỏng từ chỗ nữ tính của nàng chảy ra... Đây khiến Bạch Thu Dư không hiểu việc đòi ngưng ngừng không thôi, hai gò má cũng không hiểu nguyên nhân sung sướng lại lần nữa xinh đẹp đỏ lên.

Nhìn biểu tình ngây ngô mà lại tự nhiên trên mặt nàng, Tường Hạo Ân gần như nhanh chóng luyến tiếc giữ lấy nữ nhân ngây thơ trẻ tuổi này, bất quá hần lại một lần nữa nhắc nhở bản thân, nghìn vạn lần đừng vì nữ nhân phá giới, nàng chỉ là một trong những nữ nhân hần mua, hần không nên đối với nàng chân thực xao động khác thường, huống hồ thanh thuần động lòng người của nàng rất có thể đều là giả vờ, có lẽ kia chẳng qua là một trong những phương pháp làm ăn của nàng.

Nghĩ đến nàng trước khách khác rất có thể cũng đã giả ra vẻ mặt hồn nhiên thánh thiện như vậy, ngực Tường Hạo Ân không hiểu truyền đến một trận không hồn giận, ghen tuông đột nhiên tới kêu hần đem chân của nàng kéo đặt ở hai sườn thất lưng của mình, trực tiếp chuyển động thất lưng, một cái thẳng tiến, nam căn lợi hại không lưu tình chút nào xuyên thấu thất chặt dưới thân nàng!

”A...” Một tiếng thét chói tai lợi hại phá vỡ sự yên lặng trong căn phòng Tổng Thống, Bạch Thư Dư chỗ tư mật nhẹn không được đau đón, phát ra tiếng hô thảm thiết.

Nàng biết nữ nhân hành vi lần đầu tiên thân mật sẽ có chút không khỏe nhưng nàng chưa hề nghĩ đến luồng đau đón kia lại kịch liệt như vậy, như vậy khó có thể chịu được, thật lớn của hấn gần như căng cứng hoa huyết của nàng, khiến Bạch Thư Dư lúc đầu cắn môi dưới tưởng chịu được tất cả kiềm chế không được mà la lên.

Tướng Hạo Ân bất khả tư nghị nhìn phản ứng của nàng, không nghĩ tới nữ nhân trẻ tuổi dưới thân này rốt cuộc chính là một xử nữ, thảo nào biểu hiện của nàng là không lưu loát bình thường như thế chẳng!

Khi Tướng Hạo Ân phát hiện giữa hoa thất chặt của nàng tầng tầng lớp lớp trở ngại, hấn căn bản không kịp giảm tốc độ thì vọt vào trong thân thể mềm mại thất chặt của nàng đến bất khả tư nghị, Bạch Thư Dư nhũ chặt mi tâm và lại khuôn mặt nhỏ nhắn hai mắt đầm lệ, giống như đang lên án hung ác của hấn, hấn đã lỗ mãng thương tổn ngây thơ của nàng.

Tướng Hạo Ân đẩy lòng một trận yêu thương, hấn chưa từng thương yêu luyến tiếc qua bất luận nữ nhân nào, nhưng nữ nhân mua tới này vậy mà khiến nổi lên xao động xa lạ!

”Ngươi phải nói cho ta biết, ngươi là xử nữ!” Tướng Hạo Ân có chút khổ não nói. Dáng vẻ nàng hai mắt đầm lệ lẽ chẳng làm hấn cảm thấy bản thân một nam nhân tàn nhẫn, làm hấn sinh ra cảm giác tự trách trước nay chưa có.

”Cho dù nói cũng không thay đổi được chuyện chúng ta đang phát sinh.” Lòng tự trọng cực cao của Bạch Thư Dư không muốn cùng hấn thảo luận những chuyện này, nàng chỉ hy vọng tất cả mau kết thúc.

”Trong chốc lát sẽ rất nhiều.” Thân thể hấn về sau cố gắng, chậm rãi rút khỏi thân thể của nàng, lại nhẹ nhàng phía trước co rút, chỉ thấy mi tâm nàng lúc đầu chậm chạp dần ra một chút lại lần nữa nhũ lại.

”Xin ngươi... Nhanh lên một chút kết thúc đi.” Bạch Thư Dư suy yếu khẩn cầu.

”Ta mua ngươi một đêm, cho dù ta muốn ngươi mười lần ngươi cũng phải phối hợp ta.” Thành câu của nàng khiến Tướng Hạo Ân cảm thấy bản thân bạo quân tàn khốc. Vì vậy hấn rất không hờn giận nói.

”Tùy tiện ngươi...” Bạch Thư Dư lấy tay che hai mắt của mình, giống như cố nén thống khổ.

Phản ứng sợ hãi của nàng lại lần nữa chọc giận Tướng Hạo Ân.

Nàng cho hấn là cái gì? Hỗn thế ác ma, cảm thú vạn ác sao? Nàng chẳng qua là một người nữ nhân hấn bồi ngủ không phải sao? Xem ra nàng là một người không nhận rõ ràng bổn phận của mình.

”Không được che khuất hai mắt, ta muốn ngươi biết rõ nam nhân chiếm lấy đêm đầu tiên của ngươi là ai.” Hấn nâng chân của nàng lên, bắt đầu không lưu tình mà trong cơ thể nàng đi vào, thất chặt của nàng bao phủ thật lớn của hấn, cảm giác thoải mái như vậy rồi lại có cảm giác một tia kỳ lạ.

Sợ lại lần nữa chọc giận Tướng Hạo Ân, Bạch Thư Dư chỉ có thể ngoan ngoãn mở to mắt nhìn hấn, lúc này nàng mới phát hiện nguyên lai nam nhân này lại lớn lên anh tuấn như vậy, hấn căn bản là tác phẩm hoàn mỹ nhất của Thượng Đế. Có tài lực hùng hậu cùng bề ngoài tuấn mỹ. Ở trước mặt hấn Bạch Thư Dư cảm thấy bản thân khiêm khuyết như bản không chịu nổi.

Theo hấn mạnh mẽ luật động, nguyên lai đau nhức chậm rãi biến mất, thay thế được chính là một cỗ sung sướng khó có ngôn ngữ nào tả được.

Hấn mỗi một lần đi vào đều khiến thân thể đầy đủ của Bạch Thư Dư thực sắp nổ tung, mỗi một lần luật động đều là đơn giản rời khỏi rồi lại thật sâu tiến vào, nam căn cứng rắn căng ra tràn đầy nữ tính mềm mại dưới thân, niềm khoái cảm xa lạ khiến Bạch Thư Dư một số gần như ngất đi không nghĩ tới đau đón xé rách qua đi cảm xúc mạnh mẽ tốt đẹp như vậy.

Bạch Thư Dư gất gao dựa vào cánh tay hấn, khi hấn khom hạ thân mót lấy đích đong đưa của nàng, nàng vô lực ôm lấy đầu của hấn, trong miệng truyền đến rên rỉ nát vụn.

Theo hấn đong đưa, trêu đùa, Bạch Thư Dư tâm tư dần dần rời xa lý trí của nàng, nàng chỉ có thể vô lực mà dùng phản ứng nguyên thủy nhất hưởng ứng hấn.

Nàng tưởng, nàng đời này là không có khả năng quên tới nay...

Này có được đêm đầu tiên của nàng ngây thơ, hai người nam nhân lại không có khả năng có bất luận cái gì xuất hiện cùng một lúc!

Sau khi làm mọi thứ yên lặng, Bạch Thư Dư chậm rãi mặc quần áo của mình.

”Nơi này là hai mươi vạn, cầm tiền ngươi có thể ly khai.” Tướng Hạo Ân trong tay xuất ra nhiều tờ nghìn đồng để trên bàn trà, sau khi hút một điếu thuốc nói.

Giống như đã bị làm cho nhục nhã vạn phần Bạch Thư Dư cắn môi dưới, muốn bản thân nhận rõ sự thật nàng chỉ là một kỹ nữ.

Như cái xác không hồn tiêu sái tới trước bàn trà, Bạch Thư Dư hai mắt vô thần trừng mắt nhìn tiền mặt kia.

Đây là thù lao nàng dùng thân thể đem đầu tiên đổi lấy, không ngờ nàng lại lưu lạc đến tình cảnh không chịu nổi này...

Không! Hiện giờ nàng không thể lại bị thương than khóc sự thuần khiết của bản thân, trước mắt nàng duy nhất có thể làm chính là cầm tiền trở về cứu bà nội!

Tương Hạo Ân đem phản ứng của Bạch Thư Dư toàn bộ xem trong mắt, hắn không muốn suy đoán ý nghĩ trong lòng nàng, hắn không nên lưu tâm một nữ nhân như vậy, huống chi đối phương chỉ là một kỹ nữ vì tiền bạc bán rẻ thân thể.

Một thân thể bỏ đi, hắn tất phải thuốc đi vào phòng tắm, trước khi biến mất còn tàn nhẫn bỏ lại một câu: “Sau khi ta tắm rửa xong, không muốn trông thấy ngươi còn ở lại trong gian phòng.”

Tương Hạo Ân nói khiến Bạch Thư Dư bị tổn thương nặng, nàng cố nén nước mắt, sau khi chú ý hình tượng của mình, lấy hai mươi vạn trên mặt bàn chuẩn bị rời đi.

Ngay khi nàng xoay người muốn ly khai, đột nhiên mắt trông thấy trong áo vét âu phục hắn cởi ra còn có nhiều tiền mặt.

Nếu như có nhiều tiền hơn, nàng không chỉ có thể thanh toán hết tiền thuốc men cho bà nội, vẫn còn dư có thể thay bà nội bồi bổ thân thể suy yếu...

Bạch Thư Dư tâm chính trực bắt đầu dao động...

Trong óc của nàng hiện lên một ý xấu, không suy nghĩ nhiều, nàng đi tới trước áo vét âu phục, đem tiền đó cùng nhau cho vào trong ba lô của mình.

Biết rõ dạng hành động rất không tốt, nhưng nhất thời lòng tham giết giây Bạch Thư Dư, khiến nàng phạm vào một cái đại sai sẽ ảnh hưởng cả đời nàng.

Đang xoay người muốn thoát khỏi hiện trường, Bạch Thư Dư lại bị một cảm giác tâm tội ác đánh úp lên đầu. Vì vậy từ trên cổ tháo ngọc bội nhiều năm đeo bên mình xuống, cầm lấy tờ giấy trên bàn viết xuống mấy chữ.

Rất xin lỗi trộm tiền của ngươi! Nhưng ta thực sự phi thường cần số tiền này... Một ngày kia ta sẽ ngay cả vốn lẫn lãi trả lại! Nay ta để lại ngọc bội ta mạng theo hai mươi năm coi như tín vật, ta sẽ vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng đại ân đại đức của ngươi!

Bạch Thư Dư lưu

Sau khi đem tờ giấy đặt ở trên âu phục, Bạch Thư Dư vội vàng ly khai gian phòng vội vàng chuyển tàu đêm về, chuyện một đêm này thì giống như không có phát sinh qua...

Tương hạo ân sau khi đi ra phòng tắm, nữ nhân trẻ tuổi kia đã không ở bên trong phòng.

Hắn hơi chút thất vọng, mặc quần áo của mình...

Đột nhiên, một tờ giấy thu hút ánh mắt của hắn, hắn nghi ngờ đem tờ giấy cầm lấy...

Sau khi xem hết nhắn lại trên tờ giấy, tương hạo ân lộ ra khuôn mặt tuần tú lập tức chuyển thành xanh đen.

Chết tiệt! Nữ nhân kia trộm tiền của hắn! Đồng thời lưu lại một ngọc bội không đáng giá và hứa hẹn.

Tốt! Bạch Thư Dư sao! Chưa từng có người dám đùa giỡn hắn như vậy, nghĩ không ra hắn lại bị một kỹ nữ lừa gạt!

Cầm lấy điện thoại di động bên cạnh, tương hạo ân ấn một tổ dãy số.

“Trần tổng quản, lập tức điều tra rõ cho ta ngọn nguồn nữ nhân tối nay.” Hắn thanh âm ồm ồm ra lệnh.

“Lão bản, phát sinh chuyện gì sao?” Tương hạo ân giọng điệu không hề giận làm Trần tổng quản có chút khản trương. Nữ nhân tối nay là hắn từ dưới lầu tiếp ứng, phải không xảy ra vấn đề gì sao?

“Lập tức giúp ta điều tra rõ ngọn nguồn của nàng.” Tương hạo ân vờ vờ về vờ về huyết Thái Dương của mình, đầu của hắn bởi vì nữ nhân chết tiệt kia mà đau đớn không thôi.

“Vâng.” Lão bản phân phó, Trần tổng quản vội vã thông báo xuống xử lý.

Không bao lâu, tin tức truyền đến.

“Lão bản... Nữ nhân kia không phải [Tử tiểu thư] nên tối tối nay.” Trần tổng quản không nghĩ tới bản thân luôn luôn đứng tình trạng trong chiến tranh cạnh tranh lại sơ suất như vậy, cả người cũng ở vào trong kinh ngạc.

”Vậy nàng đến tốt cùng là thần thánh phương nào!” Trương hạo ân gần như rống lên.

”Thân thể của nàng... Vô pháp xác định.” Trần tổng quản thanh âm run rẩy nói.

”Chết tiệt!” Trương hạo ân cúp điện thoại, trong lòng phẫn nộ trong nháy mắt lên cao.

Tốt lắm! Một cái nữ nhân mặc danh kỳ diệu lại dễ dàng vào phòng hắn, đồng thời cùng hắn trên giường, sau đó lớn mật trộm tiền của hắn, trương hạo ân đời này chưa từng có gặp qua chuyện hoang đường như vậy, hắn cũng không phải là để ý ba mươi vạn kia mà là một nữ nhân lừa dối và đùa giỡn!

Trương hạo ân trong tay nắm tờ giấy kia, đồng thời trong lòng lớn tiếng reo hò, Bạch Thư Dư sao! Chân trời góc biển người cũng đừng bị gặp phải, bằng không ta phải bắt người trả giá thảm thối!

Tất cả đều không còn kịp rồi.. Cho dù nàng có nhiều nữa cũng không kịp cứu bà nội!

Bạch Thư Dư ghé vào cái khăn trải giường màu trắng trên giường bệnh, ôm lấy di hài lạnh giá của bà nội đau khóc thành tiếng.

”Thư Dư, đừng buồn... Chết đối với bà nội em mà nói một loại giải thoát cuối cùng, bản thân em cũng không hiểu rõ cho dù bà em có thể vượt qua một cửa này, đợt trị liệu kế tiếp đối với bà mà nói cũng chỉ là một loại dẫn vật trên thể xác khác, không bằng để bà an tâm rồi thôi!” Chuẩn trị cho bà nội y sư Diêm Từ Thông đối với bi thương thâm thiết không dứt đối với Bạch Thư Dư an ủi nói.

“Ta biết tiếp tục kéo dài sinh mệnh bà nội đối với bà chỉ là một loại giày vò khác, nhưng ta chính là không nỡ... Căn bản còn không kịp báo đáp ân dưỡng dục của bà nội, bà liền rời xa thế gian...” Nhớ tới bà nội đem nàng một tay nuôi lớn, bản thân lại không cách nào báo đáp ân dưỡng dục của bà, Bạch Thư Dư sẽ cảm thấy chua xót.

”Sinh tử có mệnh, em đã đã thấy nhiều, bà nội trên trời có linh thiêng nhất định không muốn nhìn em vì cái chết của bà mà đau thương thâm thiết như vậy, bà muốn chính là kiên cường mà sống!” Nhìn đáng vẻ buồn rầu của Bạch Thư Dư, Diêm Từ Thông trong mắt tràn đầy yêu thương an ủi.

Một mạch đi tới, thân là người chữa trị cho bà nội, Diêm Từ Thông y sư đem Bạch Thư Dư thiện lương hiếu thuận toàn bộ vào trong mắt, hơn nữa nàng không chỉ nhu thuận ôn nhu, bề ngoài xinh đẹp càng làm cho Diêm Từ Thông đối Bạch Thư Dư nổi lên mặc ý yêu thương, bất quá e ngại y sư và người nhà bệnh nhân có quan hệ, hắn vẫn không đem tình cảm trong lòng nói ra, chỉ âm thầm giúp đỡ Bạch Thư Dư.

”Diêm y sư... Cảm ơn ngài mấy ngày nay tới giờ giúp đỡ... Ngài cho chúng ta, đời này cũng không biết được phải như thế nào hoàn lại...” Bạch Thư Dư thu hồi nước mắt. Không muốn dùng cách thức đau thương nhất đưa tiền bà nội đoạn đường cuối cùng.

”Anh không cần em trả, anh đã nói rồi, chỉ cần em mở miệng, trong khả năng có thể của anh, anh đều nguyện ý làm.” Diêm Từ Thông đột nhiên cầm tay Bạch Thư Dư, nhận thức ba năm, lần đầu đem tình cảm trước mặt nàng biểu lộ.

Bạch Thư Dư lại bối rối rút tay mình về, nàng biết diêm y sư đối với nàng có hảo cảm nhưng nàng không xứng với hắn, nàng chỉ là một cô nhi bị phụ mẫu vứt bỏ, không có gia cảnh hiển hách, chỉ có một mình thiếu nợ trầm trọng, nàng không có tư cách nói chuyện yêu đương.

”Diêm y sư, thiếu bệnh viện ta sẽ trả...”

“Anh nói rồi những chi phí chữa bệnh đó anh sẽ thanh toán, em không cần lo lắng vấn đề tiền bạc.” Diêm Từ Thông nói.

Bạch Thư Dư chính là một nữ nhân thiện lương, không tiếp nhận sự giúp đỡ về tiền bạc của hắn, hắn không những một lần vô điều kiện thay bà nội chữa bệnh, nhưng Bạch Thư Dư chính là kiên trì muốn bản thân tự trả.

“Không, ta trong người có tiền, ta có tiền cũng đủ trả toàn bộ tiền thuốc men cho bà nội.” Bạch Thư Dư kiên trì nói. Lúc này trong đầu của nàng hiện ra nam nhân kia cùng nàng phát sinh một đêm tình... Không hiểu được lúc này hắn khỏe không? Hắn nhất định rất phẫn hận hành động thấp kém của nàng chứ!

“Em làm sao có tiền chứ? Kia là một con số không nhỏ!”

”Rồi cùng bằng hữu mượn tiền...” Bạch Thư Dư có vẻ hơi chột dạ.

“Em nào có bằng hữu có thể cho em mượn tiền? Kia không phải một số lượng nhỏ!” Nhận thức Bạch Thư Dư ba năm, Diêm Từ Thông biết được bằng hữu của nàng đơn giản, cũng hiểu Bạch Thư Dư căn bản không có cách nào xin giúp đỡ.

”Diêm y sư... Đây là chuyện riêng của ta, xin người không nên hỏi đến...” Bạch Thư Dư hít sâu một hơi mới nói.

”Xin lỗi.” Diêm Từ Thông mới phát hiện bản thân vượt qua phép tắc, với quan hệ của một người y sư và người nhà bệnh nhân mà nói, hắn cùng với Bạch Thư Dư thực sự quá thân mật, có thể cũng không phải hắn quan tâm như vậy là Bạch Thư Dư cần!

“Không, nên nói đúng không chính là ta, là ta quá vô lễ...” Nàng trực tiếp cự tuyệt hắn là làm bị thương tâm của diêm y sư sao? Bất quá, Bạch Thư Dư hy vọng bản thân có thể xóa bỏ ý niệm trong đầu muốn tiến thêm một bước phát triển của Diêm Từ Thông, dù sao môn đương hộ đối những lời này nàng

rất rõ ràng.

“Em trước nghỉ ngơi một chút, nếu có cái gì cần thì nói cho anh biết.” Trước mắt, Diêm Tử Thông chỉ có thể lựa chọn làm cho Bạch Thụ Dư một mình, hẳn không hy vọng sự tồn tại của hắn sẽ làm nằng cảm giác được chút nào không được tự nhiên.

”Cảm ơn người.” Bạch Thụ Dư hơi hơi gật đầu.

Nhìn dáng vẻ Bạch Thụ Dư yếu đuối, Diêm Tử Thông chỉ có thể sau khi bắt đắc đi lác đầu ly khai phòng bệnh.

”Diêm y sư, ta nghe nói người hướng viện trưởng đưa ra đơn xin từ chức, thật vậy chăng?” Bạch Thụ Dư thở hổn hển ào ào đi tới chỗ Diêm Tử Thông muốn nằm ở nội thành, vừa thấy hắn đến hỏi.

Sáng sớm ngày hôm nay, khi Bạch Thụ Dư đến bệnh viện thay bà nội trả tiền nợ chữa bệnh và làm thủ tục thu nhập giản đơn, bất ngờ nghe được tin tức các y tá đang nói về Diêm Tử Thông từ chức, Bạch Thụ Dư không hiểu vì sao Diêm Tử Thông lại đi, vì vậy lấy thân phận bằng hữu đi tới nơi ở của hắn.

”Là thật, anh trước đó không lâu cùng bệnh viện đệ đơn xin từ chức và lại viện trưởng cũng đáp ứng.” Diêm Tử Thông không nghĩ tới đến thăm hỏi sẽ là Bạch Thụ Dư, hắn vừa mừng vừa sợ mời nàng vào nhà.

”Người làm sao lại làm ra quyết định như vậy? Không phải đang làm tốt sao? Chẳng lẽ người gặp khó khăn gì?” Bạch Thụ Dư vẻ mặt lo lắng hỏi.

“Không, là như thế này, anh không có bất luận khó khăn gì. Trên thực tế không dối gạt em, ta nghề nghiệp chính thức không phải là y sư, anh có sản nghiệp gia tộc phải kế thừa, em nghe qua [Diêm Hải tập đoàn] chưa?” Diêm Tử Thông chưa từng xem Bạch Thụ Dư trở thành người ngoài, vì vậy dự định đem bí mật bản thân ẩn dấu nói ra.

”Àn, ta biết.” Diêm Hải tập đoàn là trung tâm nghiên cứu phát triển số một số hai trong nước, công ty tư bản có kim ngạch lớn đến mức đủ để mua hòn đảo nhỏ quốc gia, tiếng tăm các nơi trên thế giới, Bạch Thụ Dư đương nhiên biết sự tồn tại của nó.

”Kia chính là sản nghiệp ta phải tiếp nhận.” Đối mặt nữ nhân làm tâm mình vui vẻ, Diêm Tử Thông đem thân phận chân chính của bản thân không kiêng kị nói ra.

Bạch Thụ Dư khó có thể tin tưởng lớn mắt, không thể tin được y sư làm bạn với nàng mấy năm chính là một người nổi nghiệp tập đoàn quốc gia, nàng lấy tay che miệng lại để tránh khỏi bản thân thất lễ thốt ra tiếng thét.

”Thụ Dư, anh muốn hỏi... em nguyện ý theo anh cùng nhau quay về Đài Bắc không?” Diêm Tử Thông sau khi hít một hơi thật sâu mới dừng cảm hỏi.

Cái này, con mắt của Bạch Thụ Dư trừng lớn hơn nữa, nàng vội vã lác đầu nói: “Không, diêm y sư, người đem mang theo trên người chỉ liên lụy bản thân, huống hồ người đã giúp đỡ ta nhiều lắm, thực sự không có lý do gì có thể lại tiếp nhận giúp đỡ của người...”

”Thụ Dư, tại đây ở nông thôn em có thể làm cái gì? Em lúc trước lưu lại mục đích lúc đó chẳng phải vì chiếu cố bà nội? Bây giờ bà nội đã đi rồi, anh nghĩ em đã không có bất luận lý do gì lưu lại, không bằng theo anh ra ngoài thế giới xem.” Diêm Tử Thông thử thuyết phục Bạch Thụ Dư, hẳn thương cảnh ngộ bất hạnh của nàng, hy vọng năng lực của bản thân có thể giúp đỡ tình thế khó khăn trước mắt của nàng.

”Diêm y sư, tuy rằng thời gian tới ta còn chưa nghĩ ra nhưng ta không muốn quyết định qua loa nhân sinh như vậy, hảo ý của người lòng ta lĩnh...” Đối mặt Diêm Tử Thông ra sức mời. Bạch Thụ Dư nửa điểm chuẩn bị tâm lý cũng không có. Không thể làm gì khác hơn là cự tuyệt ý tốt của hắn.

”Thụ Dư, anh không hề muốn miễn cưỡng em làm một chuyện gì, anh xuất phát là vì tốt cho em, em liền tiếp nhận đề nghị của anh, anh biết em đề ý là cái gì, anh cam đoan anh sẽ không ép buộc em tiếp nhận cảm tình của anh, anh sẽ luôn luôn ấy thân phận đại ca ở lại bên cạnh em chiếu cố em, không có bất luận hành vi vượt qua phép tắc.. Như vậy em còn không muốn theo anh lên Đài Bắc sao?” Diêm Tử Thông nhìn ra được mỗi khi hắn dừng cảm biểu lộ ra tình cảm của mình, Bạch Thụ Dư luôn luôn tỏ ra lạnh nhạt. Vì vậy hắn lựa chọn dùng một loại cách thức khác làm tan chảy cảnh giác của nàng.

”Diêm y sư... Người có thể để cho ta suy nghĩ vài ngày không?” Bạch Thụ Dư cắn môi dưới có chút mê vờ nói.

Đối mặt đề nghị của Diêm Tử Thông, Bạch Thụ Dư hơi dao động, nếu như hắn có thể không lại tùy ý đối với nàng yêu thích biểu hiện ra ngoài, nàng là có thể miễn đi rất nhiều xấu hổ và phiền phức, huống hồ có thể rời khỏi trần nhỏ ra thế giới bên ngoài trải qua đường đời cũng luôn luôn là tâm nguyện của Bạch Thụ Dư, bây giờ bà nội nương tựa lẫn nhau đã qua đời, đối với trần nhỏ này của nàng xác thực không còn lưu luyến.

”Mặc kệ bao lâu anh đều có thể chờ em.” Diêm Tử Thông cười cầm tay Bạch Thụ Dư, khiến hắn phiền muộn trước nay đều tiêu thất.

Nhìn ánh mắt chờ đợi của Diêm Tử Thông, Bạch Thụ Dư lại lần nữa mê vờ...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sau vài ngày suy nghĩ, Bạch Thư Dư quyết định, nàng quyết định rời khỏi trấn nhỏ phía nam, cùng Diêm Tử Thông lên phía bắc.

Dọc đường đi, Diêm Tử Thông nhiệt tình vì nàng giới thiệu phong cảnh xung quanh, chỉ sợ nàng cảm thấy không quen, bắt lực, luôn luôn cho rằng Thư Dư chưa bao giờ bước ra khỏi trấn nhỏ, hẳn không ngờ rằng từ một tháng trước Thư Dư một mình đi tới đất khách này...

Thư Dư nhìn cao ốc ngoài cửa sổ xe rất nhanh lướt qua, suy nghĩ đột nhiên bay đến buổi tối một tháng trước kia...

Tuy rằng kia đã là chuyện một tháng trước, nhưng vừa nghĩ đến ban đêm điên cuồng kia, Thư Dư tâm bình tĩnh lại lần nữa nổi lên sóng lẫn tăn, vạt áo đặt ở trên đầu gối hai tay nắm chặt, lúc này tâm tình của nàng giống như là bàn tay trắng hung hăng rút lại thành một đoàn không có lý do gì, nàng hảo muốn biết vị tiên sinh kia đã từng hay không? Hẳn có hay không còn nhớ kỹ đêm đó nghỉ ngơi? Hẳn cảm hận sự lừa dối của nàng sao? Thư Dư trong lòng hiện lên vô số thắc mắc, xác thực không ai có thể cho nàng đáp án.

”Thư Dư? Em làm sao vậy? Nhìn em nhúu mày giống như có tâm sự, có chuyện gì khiến em cảm thấy không vui sao?” Từ đầu đến cuối đêm tầm mắt để trên người Thư Dư, khi Diêm Tử Thông trông thấy nàng nhúu chặt mi tâm, lập tức lo lắng hỏi.

Lúc này mạch suy nghĩ vẫn lượn vòng tại đêm đó, Thư Dư mới thu hồi tâm tư bay xa của mình, xấu hổ sờ sờ sợi tóc lưa thưa bên gò má, giọng điệu nhẹ nhàng nói: “Không có, nào có tâm sự cái gì...”

”Anh gọi em mấy tiếng, em đều không phản ứng...”

”Diêm đại ca, ngại quá, có thể là ta quá mệt mỏi...”

”Không sao, em không cần xin lỗi anh... Xuống xe đi, chúng ta tới rồi.”

Thư Dư nghiêng đầu nhìn một chút toà nhà bên phải, đó là một tòa cao ốc mới mẻ độc đáo, hoa lệ mà lại xa hoa, vừa nhìn đã biết giá trị xa xỉ.

Theo bước Diêm Tử Thông, Thư Dư đi tới, xuyên qua hoa viên, chỉ chốc lát sau bọn họ đã đến tầng mười hai.

”Nơi này là?” Khi Diêm Tử Thông xuất ra tấm card đem cửa chính rất nặng mở ra, Thư Dư khó hiểu hỏi.

Sau khi Diêm Tử Thông dẫn Thư Dư vào nhà, quay đầu lại đối nàng nói: “Nơi này là nhà mới hai năm trước anh mua, anh mời công ty trang hoàng sửa sang lại, em trước hết ở chỗ này.”

”Ta ở ở đây? Vậy còn người?” Thư Dư ánh mắt tùy ý trong phòng xem sơ qua một hồi sau đó hỏi.

Gian nhà ở đây trang hoàng tương đối rất khác biệt, ánh sáng mờ *** khiến Thư Dư cảm thấy vô cùng ấm áp.

”Đội lát nữa anh phải về nhà thăm mẫu thân anh, trong tòa nhà lớn chỉ có một người bà ở, rời khỏi bà nhiều năm như vậy, nên khi nay anh phải trở về tận hiếu đạo.” Diêm Tử Thông đi tới trước cửa sổ sát sàn phòng khách, kéo rù xuống đất cửa sổ liềm, ánh mắt ý tứ hàm xúc sâu xa nhìn phía cánh cửa ngoài tầng mười hai.

”Diêm đại ca, chờ ta sau khi tìm được công tác, ta sẽ mỗi tháng trả tiền thuê nhà cho người.” Thư Dư không muốn không lý do chấp nhận sự giúp đỡ của Diêm Tử Thông, huống hồ nàng cứ như vậy ở lại sẽ làm hỗn tạp quan hệ nàng và Diêm Tử Thông.

”Thư Dư, anh đồng ý làm qua anh sẽ chiếu cố em, huống hồ anh muốn sắp xếp em đến [Diêm Hải tập đoàn] đi làm, phương diện công tác em không cần lo lắng.”

”Diêm đại ca... Người đối với ta ân tình, thực sự không biết phải như thế nào đáp đền người...” Thư Dư một đôi mắt trong suốt mang theo cảm kích nhìn Diêm Tử Thông nói.

Diêm Tử Thông đột nhiên cầm cổ tay nhỏ bé trắng trẻo của Thư Dư, một đôi mắt yêu mến rõ ràng, tâm tình hơi hơi kích động nói: “Thư Dư, kỳ thực anh luôn luôn cũng rất...”

Diêm Tử Thông thâm tình còn không có cơ hội nói rõ đã bị Thư Dư cắt ngang, nàng bình tĩnh nói: “Diêm đại ca, cảm ơn người đối với ta yêu mến, ta sẽ vĩnh viễn đem người thành đại ca tôn kính.” Thư Dư mở lời chuyển đề tài, chỉ sợ Diêm Tử Thông bày tỏ tình yêu sẽ thay đổi quan hệ đơn thuần của hai người.

”Thư Dư... Ai, được rồi! Em hảo hảo nghỉ ngơi, nếu có cái gì cần lại cho anh biết...” Diêm tử cô đơn đem yêu mến chứa chan đè xuống, cả người tựa như bóng cao su không có sức trút tức giận.

”Cảm ơn người.” Thư Dư không dám đón lấy đôi mắt trống rỗng của hắn, chỉ có thể đem quan hệ của hai người xác định ở tình huynh muội, nàng đối với Diêm Tử Thông chỉ là sự tôn kính huynh trưởng, không có may mắn tình yêu nam nữ, lòng của nàng từ lúc đêm đó đã hoàn toàn giao cho một người đàn ông xa lạ không quen...

”Vậy anh đi trước.” Sau khi Diêm Tử Thông thở dài, mang theo bóng lưng vô cùng khổ sở rời khỏi gian nhà.

Thư Dư cần môi dưới, hiểu mình im lặng khước từ đã làm diêm đại ca bị thương, bất quá nàng thực sự không muốn làm ra biểu hiện giả dối khiến diêm đại ca hiểu lầm nàng đối với hắn có cảm giác...

“Tuồng tiên sinh, nghe nói Diêm Tử Thông đã trở về.”

“Nay ta biết.” Tuồng Hạo Ân châm một điếu thuốc, nhìn bầu trời ngoài tầng ba mươi, hắc đồng (con người đen) u ám lạnh nhạt khiến người khác giá lạnh suy nghĩ lúc này của hắn.

“Chúng ta đây trước tiên phải ra trận không? Toàn bộ lợi thế muốn cùng diêm gia đàm phán cũng đã chuẩn bị tốt, còn lại chính là thời gian cùng Diêm Tử Thông giao thủ.” Quách trợ thủ đặc biệt tiến thêm một bước hỏi.

“Không cần, trước tiên chậm đợi thay đổi.” Nói đến diêm gia, Tuồng Hạo Ân tính cách luôn luôn nghiêm túc sẽ trở nên hết sức điên cuồng, diêm gia mắc nợ hắn nhiều lắm. Sau khi cùng diêm gia đấu tranh mấy năm, cuối cùng cái chết của diêm phụ khiến hắn chiếm được đền bù, ban đầu diêm phụ vẫn phủ nhận có con riêng, sau khi lập di chúc, đem tài sản khổng lồ một chia làm hai. Một nửa cho Diêm Tử Thông, một nửa cho Tuồng Hạo Ân, tin tức này công bố lập tức gây sóng gió giới truyền thông, bởi vì điều này là gián tiếp thừa nhận Tuồng Hạo Ân vẫn bị che giấu thân phận nhị công tử diêm gia.

Bất quá, Tuồng Hạo Ân cũng không nghĩ như vậy là kết thúc, hắn một chút tâm nguyện muốn nhận thức tổ tông cũng không có, hắn thậm chí lấy lại toàn bộ những gì thuộc về hắn đồng thời giúp người chịu đựng không nổi diêm gia, phụ nhân lạc tổ chân nhục nhả mà *** bỏ mình là mẫu thân đòi lại một công đạo.

Những ngày này, Tuồng Hạo Ân theo con riêng từng bước một bò lên trên tổng giám đốc [Uy Liên xí nghiệp], dọc theo đường đi hắn nỗ lực so với người bình thường quá trình càng gian khổ, bất quá hắn đã đem toàn bộ quá khứ đau khổ gánh chịu toàn bộ tính trên đầu diêm gia. Đến lúc đó, hắn sẽ để bọn họ hoàn trả gấp bội.

Nghĩ đến chua xót mấy ngày này, tâm Tuồng Hạo Ân lại lần nữa lạnh lùng, bất quá lúc này một bóng hình xinh đẹp đảo qua trái tim lạnh lẽo của hắn...

Đêm đó trộm tiền hắn lại là bất cáo nhi biệt* nữ nhân...

(* bất cáo nhi biệt: đi ko từ biệt)

Mặc dù bạn trên giường một người tiếp một người thay đổi nhưng Tuồng Hạo Ân lại vẫn như cũ không cách nào quên nữ nhân đặc biệt kia! Một xử nữ mặc danh kỳ diệu bò lên trên giường hắn, nàng là một nữ nhân vừa hồn nhiên vừa có tâm cơ, dạy hắn đối với nàng sinh ra hứng thú say mê, nhưng không cách nào thỏa mãn lòng hiếu kỳ bản thân, đơn giản là sau đêm đó, nàng không bao giờ từng xuất hiện trước mặt hắn nữa.

Nàng tựa như một con mồi thoát khỏi cạm bẫy chạy trốn không tung tích, Tuồng Hạo Ân tin tưởng có một ngày, hắn nhất định có thể bắt được nàng...

Tiến vào [Diêm Hải tập đoàn] đảm nhiệm chức thư ký tổng giám đốc rồi một tháng, Thư Dư dùng thái độ công tác chăm chỉ nhất báo đáp lại ân tình của Diêm Tử Thông. Một tháng tới nay, Diêm Tử Thông chưa từng lại đối với Bạch Thư Dư làm bất luận áp lực tình cảm, cái này làm tâm tình của nàng thoải mái không ít.

“Thư Dư, hôm nay chúng ta tan ca sớm một chút, anh mời em ăn cơm.” Diêm Tử Thông trước bàn làm việc của Bạch Thư Dư, lấy tay nhẹ nhàng gõ gõ mặt bàn của nàng, gọi nàng đang vui đầu trong văn kiện như núi nhỏ.

“Thế nhưng ta còn có công việc còn không làm hết...” Thư Dư dời ngón tay đặt ở trên bàn phím, mười ngón đan chéo có vẻ khó xử.

Trên thực tế Thư Dư không muốn bản thân lại biến thành mục tiêu tấn công, thân là lính nhảy dù(???) nàng đã bị rất nhiều nữ đồng nghiệp công ty xa lánh, các đồng nghiệp lên lút truyền đi nàng tất nhiên danh nghĩa tổng giám đốc phụ nhân, nàng thực sự không muốn gây ra đề tài cho những nhân sĩ tám kia thảo luận.

“Thư Dư, anh hiểu em từ chối anh nguyên nhân là vì sao, nhưng em không cần vì những lời người ta nói hồ đồ đó mà để ý, em chỉ cần làm chính mình là tốt rồi.” Diêm Tử Thông đương nhiên biết trong lòng Thư Dư khúc mắc chuyện gì, chuyện xấu hắn cùng với Thư Dư tại công ty đã âm ỉ xông xáo, tuy nói như thế nhưng trong lòng Diêm Tử Thông lại có vài phần tư tâm vì lời đồn không thật này mà mừng thầm.

“Ta biết ta không nên để ý tới những người đồn đãi đó, nhưng chúng ta có lẽ chớ gần quá tốt hơn...” Thư biết biết nói như vậy nhất định sẽ làm tâm Diêm Tử Thông bị thương, nhưng từ khi vào công ty đến bây giờ, Diêm Tử Thông mỗi ngày đón đưa nàng đi làm, đây đã vô hình tạo thành thói quen của nàng.

“Thư Dư, lẽ nào em... Ghét anh?” Thư Dư nói khiến sắc mặt Diêm Tử Thông đại biến, hắn dùng giọng điệu một chút bị thương hỏi.

“Không, ta không phải có ý đó, người vừa mới trở về công ty thì dính vào những chuyện bịa đặt này, các cổ đông đối với người nhất định rất không thông cảm, ở công ty chúng ta có lẽ nên bảo trì khoảng cách, đối với người đối với ta đều tốt.” Thư Dư vội vàng giải thích.

Thư Dư nói khiến buồn rầu dè xuống của Diêm Tử Thông thoáng tiêu tan, nguyên lai sách dư xuất phát cũng là vì hắn suy nghĩ. Vì vậy hắn mặt lộ vẻ mỉm cười nói: “Thư Dư, thực sự là vất vả cho em, anh cuối cùng hiểu được là anh bạc đãi em.” Đối mặt sự thông cảm của Bạch Thư Dư, Diêm Tử Thông tràn đầy thua thiệt nói.

“Người cho ta một công tác tốt lại khiến ta có đòi người hoàn toàn mới, nếu không phải người, ta cả đời cũng không được trải qua những việc này,

người giống như là đại ca của ta yêu mến ta, mà ta lại không tài cán vì người làm chút cái gì, phải hỏi xin lỗi chính là ta mới đúng.” Bạch Thử Dư cảm kích rất nhiều còn không quên nhắc nhở Diêm Tử Thông, bọn họ quan hệ chỉ là tình huynh muội, không cách nào vượt qua ranh giới đó.

”Thử Dư, anh phải nói như thế nào em mới có thể hiểu rõ anh muốn làm không chỉ là đại ca...” Sau khi Diêm Tử Thông thở dài, con mắt thâm tình nhìn chăm chăm nàng, loại ánh mắt nóng bỏng chờ đợi này làm Bạch Thử Dư muốn chạy trốn.

Nàng đối với diêm đại ca ngoại trừ yêu mến huynh muội qua loa ra, không có chút tình yêu nam nữ, Thử Dư một chút cũng không muốn phá hoại phần *** kia.

”Diêm đại ca, lẽ nào người đã quên người từng đáp ứng qua ta, sẽ không ép buộc ta tiếp nhận tình cảm của người sao?” Bạch Thử Dư cúi đầu không dám hướng về phía ánh mắt của Diêm Tử Thông.

Lúc này Diêm Tử Thông mới hiểu được bản thân thất lễ, cổ họng hần rở ràng ho khan vài tiếng, sau đó lại một bộ cười nói không sao cả: “Anh chỉ bất quá là nói đùa mà thôi... Đi thôi! Anh đã đặt nhà hàng, tối nay phải cho chúng ta trở thành thân phận đồng nghiệp mới hảo hảo chúc mừng một chút, huống hồ em gần đây luôn theo anh tăng ca đến nửa đêm, thân là lão bản anh nên hảo hảo thưởng người viên chức tận trách này thật là tốt chứ?”

”Này... Được rồi, sau khi ta thu xếp hết phần văn kiện này chúng ta liền xuất phát.” Thấy Diêm Tử Thông lại khôi phục thái độ vốn có, Thử Dư không muốn phá hư quan hệ tốt đẹp này. Vì vậy cố đáp ứng lời mời của hắn.

”Diêm đại ca, Tường Hạo Ân cùng Diêm gia rốt cuộc có cái gì, vì sao hắn nắm giữ [Diêm Hải tập đoàn] 35% cổ phần nhưng mọi người lại nhìn hắn như xem thường?” Lúc dùng cơm, Bạch Thử Dư đột nhiên hiếu kỳ hỏi cáo tên mấy ngày qua liên tục lượn lờ bên tai nàng, nàng liên tục nghe người ta nói Tường Hạo Ân là một con riêng cực phú dã tâm, nhưng không rõ nội tình.

Diêm Tử Thông tay xất đồ ăn đột nhiên ngừng lại, sau khi hần thở dài nói: “Tường Hạo Ân là em trai cùng cha khác mẹ của ta, phụ thân trước khi mất vì duy trì xí nghiệp và gia đình yên ổn, vẫn không nói rõ thân phận của hắn ra ngoài, ngay cả mẫu thân đối với Tường gia nhọc nhằn và ức hiếp, hần cũng thờ ơ, ngay cả ta cho rằng Tường Hạo Ân chỉ là một tên lừa đảo, hơn nữa trong di chúc của phụ thân lại xuất hiện tên của hần... Tâm huyết cả đời của phụ thân nỗ lực chỉ chờ cho ta và Tường Hạo Ân, mẫu thân một hào cũng không có được, cũng vì vậy mẫu thân ta đối với hần oán hận càng sâu.”

”Cho nên chuyện diêm bá mẫu cấm hận Tường Hạo Ân là sự thật?” Bạch Thử Dư từ đáy lòng rất thông cảm với Tường Hạo Ân, nàng rất rõ ràng cái loại thống khổ có nhà về không được, có phụ thân nhưng không cách nào cùng nhận thức này, sau khi nghe Diêm Tử Thông nói xong nàng đối với Tường Hạo Ân chỉ có luyến tiếc và thương yêu.

”Đây là một cái giá lạnh, mẫu thân Tường Hạo Ân từng là nữ nhân đời này cha anh yêu nhất, mẹ anh căn bản không cách nào tiếp nhận chuyện thật này, bởi vì bà là một nữ nhân lòng tự trọng cực cao, trước đây vì muốn hủy diệt Tường gia, bà làm rất nhiều chuyện thương tổn mẫu tử bọn họ, sau cùng còn bức mẫu thân Tường Hạo Ân cùng đường...”

”Trời ạ...” Bạch Thử Dư khó có thể tin che miệng lại, không nghĩ tới diêm mẫu lại là nữ nhân thủ đoạn độc ác như vậy, nhà giàu có sau như biển những lời này hôm nay Thử Dư cuối cùng cũng thể nghiệm rồi.

”Không nói những chuyện này, cuối cùng cũng trở thành quá khứ... Cho dù lòng anh đồng tình với Tường Hạo Ân lắm, bây giờ anh cùng hần cũng chỉ là kẻ thù khác tuyến, hần muốn lấy cổ phần [Diêm Hải tập đoàn] để hủy diệt Diêm gia, hơn nữa cổ phần trên tay hần muốn nuốt chửng [Diêm Hải tập đoàn] căn bản nắm chắc thắng lợi trong tầm tay. Anh không thể để vương quốc xí nghiệp kinh doanh một tay phụ thân hủy ở trên tay hần!” Diêm Tử Thông trong mắt huyết sắc bốc cháy, lại nhìn không thấy xí nghiệp gia nên có quyết đoán, diêm đại ca thật có thể đánh sụp đồ Tường Hạo Ân hay không?

”Tường Hạo Ân trên người chảy dòng máu cũng là Diêm gia, mặc kệ ai thua ai thắng, sau cùng người thắng cũng là phụ thân người.” Bạch Thử Dư sau khi uống một ngụm rượu đỏ, nhàn nhạt nói.

”Tường Hạo Ân trên người chảy dòng máu chính là ác ma, trước đây hần chịu đựng những gian khổ nhiều năm tạo nên hần ngày hôm nay có tài, ác ma vô tình! Anh sẽ không dễ dàng để [Diêm Hải tập đoàn] rơi vào trong tay hần, hần cũng không phải là thật tình muốn kinh doanh nó, chẳng qua là muốn phá hủy tất cả vì hần đã từng chịu áp bức và lăng nhục, em cũng không phải là người nhà giàu có nên những chuyện rối rắm này không cách nào đứng đắn quyết định ai phải ai không!” Diêm Tử Thông không thích trong miệng Bạch Thử Dư nghe thấy tất cả lập trường thanh minh mình đứng ở Tường Hạo Ân, vì vậy hần không khách khí nói.

”Ta rất xin lỗi...” Thử Dư đây mới phát hiện bản thân nói nhiều.

Thân là một người thư ký nàng thực sự không nên nhiều chuyện như vậy, chẳng qua là... Tường Hạo Ân đã triệt để kích thích lòng hiếu kỳ của Bạch Thử Dư.

”Thử Dư, anh không có chút ý muốn oán trách em...” Diêm Tử Thông mới phát hiện bản thân rất kích động, hần hướng Bạch Thử Dư tạ lỗi.

”Không sao...” Bạch Thử Dư bĩu môi không một chút nào lưu tâm giọng nói vừa mới xúc động phần nộ của Diêm Tử Thông.

Trong lúc bầu không khí không tự nhiên, đột nhiên phía trước bàn ăn có một khuôn mặt quen thuộc khiến lòng của nàng cứng lại.

Là... Hần! Cái nam nhân cướp đi đêm đầu tiên của nàng... Ánh mắt sắc bén kia, thái độ lạnh lùng, Bạch Thử Dư cả đời cũng quên không được!

Ngay tại nàng đang hoảng hốt, ánh mắt của nam nhân đồng thời nhìn nàng, trong con ngươi đen trắng rõ ràng của hần, Bạch Thử Dư thấy được kinh

ngạc thân nhiên, Thư Dư vội vàng hạ thấp, hoảng loạn muốn tránh đôi mắt lạnh lùng của hắn.

Không! Nam nhân kia không có khả năng còn nhớ rõ nàng, thân phận hôm nay của Bạch Thư Dư rồi không phải là nữ nhân bán mình đêm đó... Huống hồ nữ nhân bên người hắn giống như Trường Giang. Hắn làm sao còn có thể nhớ kỹ nàng?

Bạch Thư Dư thu hồi ánh mắt, nàng bất an vặn vẹo thân thể cả người thấp thỏm hơi thở nóng lên.

”Thư Dư, em làm sao vậy? Có phải thân thể khó chịu hay không?” Nhìn thấy vẻ mặt và động tác khác thường của Bạch Thư Dư, Diêm Tử Thông không khỏi khẩn trương.

Nhìn theo ánh mắt của Bạch Thư Dư, Diêm Tử Thông trông thấy nam nhân tà nịnh kia... Trường Hạo Ân!

“Em biết hắn?” Cảm thấy không có khả năng nhưng Diêm Tử Thông còn tính thăm dò vừa hỏi.

”Ai?” Bạch Thư Dư âm thanh run rẩy hỏi lại.

”Trường Hạo Ân.”

Nam nhân cướp đi đêm đầu tiên của nàng kia... Chính là Trường Hạo Ân? Ba chữ này vào trong lòng Bạch Thư Dư, không nghĩ tới, nam nhân cùng nàng có một đêm tình chính là Trường Hạo Ân... Cực kỳ buồn cười chính là nàng không chỉ cung hắn trên giường còn trộm tiền của hắn... Nếu như sau khi Diêm Tử Thông biết chuyện này hắn sẽ có phản ứng sao?

Có trời mới biết Bạch Thư Dư hiện nay có bao nhiêu hy vọng bản thân có thể từ trên thế giới này biến mất, bởi vì nàng một chút dũng khí đối mặt Trường Hạo Ân cũng không có, áp bức và lãng nhục, sợ hãi, khiếp đảm đồng thời một thời điểm toàn bộ xuất hiện với nàng, khiến nàng đầu chóng váng hoa mắt, khó thở.

“Không, ta... làm sao lại biết hắn...” Bạch Thư Dư toàn thân run rẩy kịch liệt, tiếng nói cũng không liên tục.

Ông trời vì sao muốn trêu đùa nàng như vậy chứ? Nhất định để nàng không hề chuẩn bị tâm lý gặp lại nam nhân nàng cho rằng đời này không bao giờ gặp mặt nữa...

”Thư Dư, em đang run lên, rất lạnh sao? Có phải máy điều hoà nhiệt độ quá cao hay không?” Diêm Tử Thông lo lắng sờ sờ đôi tay nhỏ bé lạnh lẽo của Bạch Thư Dư, sau đó cởi áo khoác của mình phủ lên trên nàng.

”Diêm đại ca, ta ăn no rồi, chúng ta đi thôi...” Lập tức Bạch Thư Dư thâm nghĩ rồi khỏi cái nhìn chăm chú nóng như lửa của nam nhân kia, mặc kệ hắn rốt cuộc có nhận ra nàng hay không, nàng cũng không có dũng khí lưu lại.

”Diêm Tử Thông, thế giới thật nhỏ.” Bạch Thư Dư vừa mới nói xong, Trường Hạo Ân đã tiên phong đi tới đối mặt với Diêm Tử Thông bọn họ, khẩu khí lạnh nhạt run rẩy không mang theo mây may nhiệt độ.

”Hạo Ân, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp mặt ngươi.” Đối mặt Trường Hạo Ân khí thế cường đại, Diêm Tử Thông có vẻ thiếu khí thế.

Ánh mắt sắc bén của Trường Hạo Ân quét đến áp chế Bạch Thư Dư cúi đầu thấp, sau đó khước miệng hé ra ý tứ hàm xúc.

”Vị tiểu thư này là?”

”Thư ký của ta Bạch Thư Dư, Thư Dư, cùng tương tiên sinh chào hỏi, sau này mọi người cơ hội gặp mặt rất nhiều.” Diêm Tử Thông phát hiện ánh mắt của Trường Hạo Ân từ đầu tới đuôi đều nhìn chăm chăm vào Bạch Thư Dư, ánh mắt trắng trợn kia của hắn làm Diêm Tử Thông sinh ra tức giận.

Bạch Thư Dư cố lấy dũng khí lớn lao mới ngẩng đầu lên, tươi cười thân nhiên chào đón ánh mắt của Trường Hạo Ân, nói: “Tương, tương tiên sinh, chào ngươi.”

”Bạch tiểu thư rất quen mặt... Chúng ta có đúng gặp qua ở đâu hay không?” Trường Hạo Ân dùng giọng nói trào phúng nói.

Hắn nói lại làm cho Thư Dư một trận run rẩy, trán của nàng lạnh run, lòng bàn tay đổ mồ hôi không ngừng.

”Làm sao có thể, Bạch tiểu thư vừa mới theo Bình Đông đến nàng chẳng bao giờ rời khỏi nơi đó, Hạo Ân, ngươi làm sao có thể gặp qua nàng!” Không đợi Bạch Thư Dư trả lời, Diêm Tử Thông tỏ ra chiếm giữ muốn thay nàng giải thích rõ, bất quá một màn này vào trong mắt Trường Hạo Ân lại một chút lực sát thương cũng không có, dù cho Bạch Thư Dư là nữ nhân của Diêm Tử Thông, hắn cũng muốn vì sai lầm trước kia của nàng mà trả giá thật lớn.

”Có đúng không... Có thể chúng ta thực sự đã từng gặp qua.” Khóe miệng Trường Hạo Ân hiện lên nụ cười tà mị chờ đợi con mồi, nụ cười quỷ dị này làm Bạch Thư Dư cảm thấy hết sức sợ hãi.

”Thư Dư, em gặp qua Hạo Ân?” Diêm Tử Thông khó tin hỏi.

“Không, ta chẳng bao giờ gặp qua tương tiên sinh, diêm đại ca, thân thể ta không thoải mái, chúng ta có thể đi trước không?” Bạch Thư Dư không thể còn sống với một nam nhân ở đây, dưới ánh mắt lạnh lùng của hắn, nàng cảm thấy bản thân hóa thành nước, suy nghĩ mạch lạc gần đây rõ ràng là hoàn toàn không cách nào hoạt động suy xét bình thường.

”Hạo Ân, sách dư khó chịu, chúng tôi muốn đi trước, về phần vấn đề xử lý cổ phần [Diêm Hải tập đoàn]....”

”Qua vài ngày ta sẽ tự mình đến [Diêm Hải] trao đổi với người.” Lúc đầu Tường Hạo Ân luôn luôn ở vào tình trạng bị động, bất quá nữ nhân hiện nay khơi dậy ý chí chiến đấu bùng cháy của hắn. Vì vậy hắn quyết định chủ động xuất kích.

Sau khi Diêm Từ Thông đối Tường Hạo Ân gật đầu, đỡ Bạch Thu Dư phát run ly khai nhà hàng.

Nhìn hai bóng lưng rời đi, giữa đôi mắt Tường Hạo Ân thâm bất khả trắc* mới dấy lên một cổ tức giận.

(*thâm bất khả trắc: sâu đến độ ko thể đo được)

Một tên trộm lại là thư ký của [Diêm Hải tập đoàn], chẳng lẽ hắn thực sự lại bị Lạc Tổ Trình nữ nhân này xếp đặt? Là Lạc Tổ Trình phái Bạch Thu Dư tới sao?

”Quách trợ lý, nữ nhân bên người Diêm Từ Thông có tên [Bạch Thu Dư], giúp ta điều tra rõ thân phận của nàng.”

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chương 4 [H]

Một hội nghị tràn ngập không khí nghiêm túc, Bạch Thu Dư ngồi ở một góc bàn hội nghị nhìn đội ngũ hai bên nguyên nhân chính là cục diện đàm phán trầm mặc.

Ngồi một bên hội nghị là Lạc Tổ Trình và Diêm Từ Thông, bên kia còn lại là Tường Hạo Ân cùng một trợ lý đặc biệt đi theo, ngay từ đầu hội nghị, Lạc Tổ Trình lấy giọng điệu xem thường nhục mạ Tường Hạo Ân một phen, Bạch Thu Dư vốn tưởng rằng hắn lại nổi trận lôi đình phản kích, không nghĩ tới hắn lại không mấy may để bụng lạnh giống như đông tuyết, hắn là một nam nhân thông minh và lại có kế hoạch sẽ không dễ dàng để bản thân rơi vào cục diện bế tắc, trái lại, Lạc Tổ Trình giữa hội nghị rít gào đã khiến nguyên bản khí chất ưu nhã mất hết.

Giữa cuộc hội nghị, nhấn nhó không khỏe nhất chính là Bạch Thu Dư đảm nhiệm ghi chép hội nghị, bởi vì nàng cảm thấy ánh mắt của Tường Hạo Ân ba năm lần sẽ nhìn phía nàng khiến nàng đứng ngồi khó khăn, tâm thần không yên.

”Ta một lần tuyên bố cuối cùng, ta không có khả năng bỏ đi cổ phần của ta, đây là trong bản di chúc của Diêm lão đầu lưu lại, cho dù các người cần mua giá cao ta cũng sẽ không bán.” Như là muốn kết thúc hội nghị không thú vị này, Tường Hạo Ân lại một lần nữa tuyên bố quyết định của chính mình.

”Tường Hạo Ân, đừng cho người mặt không biết xấu hổ! Người chỉ là một tạp chủng sinh bên ngoài, người có cái gì tư cách có những cổ phần này?” Nghe thấy tuyên bố của Tường Hạo Ân, Lạc Tổ Trình lại một lần nữa chửi ầm lên.

”Coi như là tạp chủng sinh bên ngoài thì sao? Chung quy so với một người phụ nhân trên danh nghĩa ở Diêm gia gần ba mươi năm cuối cùng lại không được chia tới một hào chứ?” Tường Hạo Ân không vì nguyên nhân Lạc Tổ Trình nhục mạ mà thay đổi sắc mặt, trái lại còn lộ vẻ tươi cười nói, giống như bà ta nhằm vào người nào cũng không phải hắn không hề gì.

”Người...” Những lời này chính là nỗi đau thâm kín của Lạc Tổ Trình, nàng tức giận đến cả người rung rung, chậm chạp nói không ra lời công kích đối thủ.

”Hạo ân, chúng ta đừng đối đầu gay gắt nữa, cho dù người có cổ phần thì thế nào? Cổ đông thực sự sẽ ủng hộ người sao? Không bằng người có lẽ đem những cổ phần dư thừa đó bán cho Diêm gia! Chúng tôi ra giá cả nhất định sẽ làm người hài lòng.” Diêm Từ Thông thử dùng mềm mỏng khác chế Tường Hạo Ân, hắn vẫn tin tưởng hào hào khai thông Tường Hạo Ân sẽ đem cổ phần giao về Diêm gia, những tấm phiếu cổ phần nắm giữ sinh tử [Diêm Hải tập đoàn] này đối với Tường Hạo Ân mà nói chỉ có tính chất chơi đùa, không có bất luận giá trị gì.

”Diêm Từ Thông, người cho ta là đứa ngốc chưa? Người xem nhẹ tầm quan trọng của những cổ phần đó đối với ta, chịu nhục nhiều năm như vậy, là vì cái gì? Lễ nào muốn ta nói thẳng ra, mục đích của ta cũng chỉ vì phá hoại [Diêm gia]?” Tường Hạo Ân cười lạnh lắc đầu, thái độ giống như khinh miệt cười nhạo những người ngu xuẩn vô tri này.

”Tường Hạo Ân! Người đến tốt cùng muốn như thế nào mới bằng lòng buông tay? Cũng đừng nói người đã mua chuộc cổ đông khác, muốn lợi dụng bọn họ phá hủy Diêm gia! Ta tin tưởng người sẽ không ngu xuẩn cho rằng với người có thể để cho những cổ đông đó phục thù cho người! Bọn họ đều là người thành viên ban giám đốc thời kì sáng lập giám sát công việc và đầu tư, người thật nghĩ đến người có thể thuyết phục bọn họ trong đại hội cổ đông tiếp theo đem chức chủ tịch này giao cho người sao?” Lạc Tổ Trình một lần nữa đập bàn sau đó chỉ vào Tường Hạo Ân rống to hơn.

Tường Hạo Ân lại lần nữa lạnh lùng cười ra tiếng, hắn giống như là một người ngoài nói: “Nếu như ta thực sự suy nghĩ như vậy thì làm sao? Người cũng

không phải là cổ đông công ty, có tư cách lập trường gì cùng ta thảo luận những việc này? Đến lúc người cũng có cổ phần cùng ta ngang nhau, thì dùng những giọng điệu này đến chất vấn ta đi!”

”Người...” Lạc Tổ Trình tức giận công tâm, căn bản nói không ra lời.

”Mẹ, mẹ trước tiên đừng kích động, sự tình không tệ như mẹ nghĩ....” Diêm Từ Thông vội vàng trấn an mẫu thân tức giận đến té xỉu.

Từ đầu đến cuối Tường Hạo Ân đều lấy tâm tư xem kịch vui cùng bọn chúng giao thủ, sau khi giữ những cổ phần này, trong tay hắn như là có át chủ bài, hắn căn bản sẽ không có đem Diêm gia trở thành đối thủ.

”Hôm nay dừng ở đây.” Tường Hạo Ân trực tiếp đứng lên, ánh mắt hờ hững lại lần nữa lướt nhanh đến trên người Bạch Thư Dư, bạch sách dư là người ngoài cuộc nhìn tiết mục này được đôi mắt hắn nhìn sợ hãi, vội vàng cúi đầu không có dũng khí nhìn lên.

Trước khi rời đi, Tường Hạo Ân cố ý trước mặt Bạch Thư Dư dừng lại một chút, hắc đồng sâu xa kia làm lễ phép Thư Dư đoán không ra ý nghĩ của hắn, chỉ có thể lễ phép đối với hắn gật đầu.

”Người xem! Tên chết tiệt này, cầm người Diêm gia chúng ta trở thành con cờ trên cột! Đây đều là hậu quả của phụ thân vô trách nhiệm của người!” Đột nhiên Tường Hạo Ân và Quách trợ lý đặc biệt sau khi rời đi, Lạc Tổ Trình tức giận đến đập bàn, lại lần nữa chửi ầm lên.

”Mẹ, đủ rồi.” Diêm Từ Thông xoa xoa huyệt Thái Dương đang đau, không muốn lại nghe mẫu thân chửi rủa.

”Người, hài tử này năng lực ít như vậy sao? Giống hệt miếng thịt mỡ ướt mặc cho người xâu xé, không biết làm sao phản kích!” Diêm Từ Thông không có năng lực làm Lạc Tổ Trình tức giận chửi rủa.

Bạch Thư Dư cảm thấy lúc này nàng hình như không nên tiếp tục ở phòng họp nữa, nàng một chút cũng không muốn tham gia chiến tranh của mẫu tử này. Vì vậy nàng đứng lên tràn đầy khiêm tốn nói: “Diêm đại ca, phu nhân, ta trước đi ra.”

Vừa rời khỏi phòng họp, Bạch Thư Dư mới có thể thở ra.

Trong phòng hội nghị nàng không sợ sự chất vấn của Lạc Tổ Trình lại sợ ánh mắt thấu lòng người kia của Tường Hạo Ân, dùng ánh mắt cái loại hủy diệt này nhìn chằm chằm nàng cho dù nàng đã từng trộm tiền của hắn, bây giờ nàng đã có khả năng hoàn lại, hắn không cần lại dùng cái loại ánh mắt muốn đem nàng ăn vào bụng này nhắc nhở nàng chứ?

”Bạch tiểu thư, đây là lão bản chúng ta muốn ta đưa cho người.” Đột nhiên một giọng nam từ phía sau nàng vang lên, sau khi bị dọa, Bạch Thư Dư lập tức xoay người nhìn nơi phát ra âm thanh kia.

Là mới vừa trong phòng hội nghị Quách trợ lý đặc biệt, lúc này trên tay hắn cầm một phong thư đưa cho nàng.

Bạch Thư Dư run rẩy đưa tay tiếp nhận phong thư đó, khi nàng mở miệng muốn nói cái gì đó, người kia đã biến mất trước mặt nàng.

Nàng rung rung mười ngón tay, đem phong thư kia mở ra...

Mở ra a! Ngọc bội lúc trước nàng lưu lại, hắn luôn luôn giữ? Chưa hề đem tín vật không đáng giá này ném đi? Đột nhiên nội tâm Bạch Thư Dư lại hiện ra một dòng nước ấm, xem ra nam nhân này cũng không phải là vô tình như nàng suy nghĩ.

Chỉ là nàng đánh giá rất cao Tường Hạo Ân, sau khi nàng thấy ngọc bội và xem tờ giấy gấp lại, lập tức lại đem nam nhân này coi như ác ma.

Tối nay ta muốn lấy lại tất cả những gì người thiếu ta! Buổi tối chín giờ đến chỗ cũ! Sai hẹn tự gánh lấy hậu quả!

Bạch Thư Dư khó thở đem phong thư để vào trong túi xách, rất sợ xung quanh có người nhìn thấy, nàng một chút cũng không muốn hồi tưởng đoạn kinh khủng bị những người khác phát hiện.

Nhắm lại mí mắt nặng nề, nàng lại lần nữa thật sâu thở dài, cũng tốt, tối nay nàng nên đi cùng hắn xin lỗi đồng thời đem tiền trả lại cho, để tất cả mọi chuyện kết thúc hoàn mỹ...

Ban đêm, Bạch Thư Dư y theo thời gian ước định tới [Đế Tước khách sạn], dưới lầu chờ của nàng như cũ là người đàn ông trung niên lần trước.

Hắn nhìn nàng hứng thú sâu sắc sau khi mở miệng: “Bạch tiểu thư sao?”

”Đúng, ta là Bạch Thư Dư.”

”Lão bản trong phòng Tổng Thống ở tầng cao nhất chờ người.” Người đàn ông trung niên khẩu khí nói chuyện khác với sự sai khiến lần trước, lần này hắn khách khí rất nhiều, bất quá đây cũng không khiến Bạch Thư Dư tâm thấp thòm bất an ổn định lại, nàng nội tâm vẫn như cũ do dự chần chừ.

Bạch Thư Dư tiếp nhận card phòng của người đàn ông trung niên đưa, nàng tò mò liệu hắn lại đem nàng trở thành kỹ nữ bán mình không? Bất quá nàng không có dũng khí hỏi, có lẽ trong mắt bọn họ nàng đang đóng vai nhân vật như vậy.

Thuận lợi đi vào phòng Tổng Thống ở tầng cao nhất, Bạch Thư Dư rất vui mừng Tường Hạo Ân còn không có xuất hiện, vậy đại biểu nàng còn có đầy đủ thời gian để chuẩn bị tâm lý.

Nàng đã không phải là trước đây ngớ ngẩn giống hệt một cô gái chưa thấy qua việc đời, Bạch Thư Dư bây giờ một thư ký chịu qua huấn luyện quan hệ xã hội chuyên nghiệp, nàng bình tĩnh ngồi ở ghế xô-pha hào hạng đợi Tường Hạo Ân xuất hiện, đồng thời trong đầu bắt đầu ôn tập nội dung đợi lát nữa muốn cùng hắn nói chuyện.

Thời gian một giây trôi qua, một hồi lâu Tường Hạo Ân vẫn không có xuất hiện, Bạch Thư Dư nghĩ thầm đây sẽ không một trò đùa dai chứ?

Thân thể thẳng tắp ngồi tại ghế xô-pha đã không còn cảm giác, Bạch Thư Dư đứng dậy vận vẹo thân thể, thả lỏng cơ thể cứng ngắc.

”Dễ dàng như vậy cảm thấy không nhin được? Lẽ nào Diêm Từ Thông không có hảo hảo dạy ngươi phải như thế nào bồi dưỡng tính nhẫn nại đón chào nam nhân sao?” Tường Hạo Ân vừa vào phòng chứng kiến chính là một màn này, khát vọng ngày đêm dằng dặc về quyền rũ động lòng người đang ở trước mặt hấn lắc lư, hấn đối Bạch Thư Dư sinh ra dục vọng thâm trầm so với hấn tưởng tượng còn mạnh mẽ hơn, hấn vốn tưởng rằng bản thân có thể ở trên người nữ nhân khác đạt được thỏa mãn, nhưng sự thực chứng minh kết quả có hay không xác định.

”Ta không hiểu ý tứ của ngươi.” Bạch Thư Dư biết Tường Hạo Ân hiểu lầm quan hệ trong sạch của nàng và Diêm Từ Thông, nàng không suy nghĩ nhiều, giải thích rõ.

”Giả bộ trong sáng chân thật luôn luôn là điểm mạnh của ngươi, đây ta không lời nào để nói.” Tường Hạo Ân tà khí chính là nhượng cao mi, có tính uy hiếp sâu sắc hướng Bạch Thư Dư rảo bước tiến đến.

Theo từng bước Tường Hạo Ân tới gần, Bạch Thư Dư cho rằng bản thân đã có đủ chuẩn bị tâm lý vẫn không khỏi khản trương, hoảng loạn lùi về sau rất nhanh, biểu lộ bất lực trên mặt không thể nghi ngờ, hoảng sợ của nàng khiến Tường Hạo Ân nở nụ cười, nụ cười tà nịnh kia như là chế nhạo ngu xuẩn của nàng.

”Ngươi xem ra rất hoảng sợ là bởi vì quan hệ đến ta sao?” Tường Hạo Ân duỗi cánh tay dài, lòng bàn tay vén sợi tóc đen nhánh của nàng đặt ở trên mũi người.

”Tưởng tiên sinh, xin ngươi tự trọng.” Bạch Thư Dư cầm tóc của mình từ giữa tay hấn kéo về, đồng thời lại lần nữa lui lại sau mấy bước, muốn kéo khoảng cách làm thân mật cùng hấn.

Tường Hạo Ân nheo hai mắt lại nhìn Bạch Thư Dư mặt lộ vẻ hoảng sợ, nàng nữ nhân bên cạnh Diêm Từ Thông, nếu không có tồn tại quan hệ thân mật giữa nàng và Diêm Từ Thông, Tường Hạo Ân thật muốn đem nữ nhân đặc biệt này ở lại bên người mình, mùi thơm mê người của cơ thể nàng không ngừng đánh thức con dục vọng mãnh liệt trong cơ thể hấn, bất quá làm hấn không thể tưởng tượng nổi chính là rõ ràng thân là nữ nhân bên người Diêm Từ Thông, lúc trước nàng làm sao vì hơn mười vạn tiền mặt bán bản thân, đồng thời cam nguyện làm một tên trộm ăn cắp tiền của hấn? Chẳng lẽ... Đây tất cả đều là một trong kế hoạch của Diêm gia nhục mạ hấn.

”Tự trọng? Mang máng còn nhớ rõ tiếng kêu dâm dăng của ngươi lượn lờ bên tai ta...” Cái miệng của hấn nhếch một cái đùa cợt, trong con ngươi âm u thăm thẳm lóe tia khinh bỉ vô hạn.

Bạch Thư Dư cắn môi dưới không nói, trước khi đi đến cuộc hẹn nàng đã nghĩ qua Tường Hạo Ân rất có thể lại đem chuyện này đùa cợt nàng, không nghĩ tới hết sức chuẩn bị tâm lý vẫn không địch lại một câu nói đã thương người của hấn.

”Xin ngươi đừng... Ta làm như vậy là bởi vì ta có nỗi khổ tâm bất đắc dĩ...” Bạch Thư Dư không hề muốn giải thích nhiều, biện bạch quá nhiều trong tai hấn cũng chỉ là lời dối trá.

”Hừ! Nói, là ai phái ngươi tới? Lạc Tổ Trình hay Diêm Từ Thông? Là bọn hấn muốn ngươi dùng phương thức này đến nhục mạ ta?” Tường Hạo Ân bắt lấy cổ tay Bạch Thư Dư hỏi.

Bạch Thư Dư nhú mi tâm lại, sự thô lỗ của hấn không lưu tình mà trên cổ tay của nàng lưu lại một vết đỏ*, nàng một lát sau mới hiểu được hàm ý của Tường Hạo Ân.

(* nguyên văn: hồng ngân)

Ý hấn cho rằng... Nàng nữ nhân Diêm gia phái tới... Trong mắt hấn có thể bỏ đi hai chữ kỹ nữ không? Chẳng lẽ đối với hấn mà nói, nàng chỉ là một nữ nhân vì tiền tài ngay cả bản thân cũng có thể bán sao?

”Ta nghĩ ngươi hiểu lầm rồi, xin đừng đem ta cuốn vào trong bão táp của các ngươi.” Bạch Thư Dư trên dưới giãy dụa muốn rút tay mình lại, nhưng bất kể nàng giãy dụa ra sao, Tường Hạo Ân may mắn không có ý buông ra, trái lại còn ngoa mạn tăng thêm lực đạo nắm chặt cổ tay nàng.

Tường Hạo Ân dùng đôi mắt trào phúng nhìn Bạch Thư Dư, hết sức nghi ngờ lời nàng nói có bao nhiêu đáng tin cậy.

”Ta hôm nay tới mục đích chỉ là xin lỗi ngươi đồng thời đem số tiền kia trả lại cho ngươi, trước đây ta thực sự không còn con đường nào khác mới có thể trộm tiền của ngươi, đây là tiền khi đó...” Bạch Thư Dư vội vã muốn rời khỏi chỗ thị phi này, nàng muốn hết sức khẩn cấp đem chuyện giải quyết, từ nay về sau hai người phân rõ ai cũng không nợ ai. Vì vậy nàng lấy trong ví da ra một xấp tiền mặt định giao cho Tường Hạo Ân, không ngờ hấn lại một tay lấy tiền vớt trên người nàng.

Nhìn tiền mặt rơi là tả trên tấm thảm trên mặt đất, Bạch Thu Dư trong nháy mắt choáng váng.

Nam nhân này bản chất hung ác! Ta thành tâm nhận sai, vì sao hắn còn muốn khinh người quá đáng chứ! Bạch Thu Dư khó nén phần hận trong lòng trừng mắt nhìn Trương Hạo Ân.

”Thu hồi hai mắt sắc bén kia của ngươi, ta để ý không phải số tiền này, mà là tự tôn của ta bị lòng gat.” Trương Hạo Ân dùng sức đem Bạch Thu Dư kéo hướng về phía mình, tức khắc thân thể mềm mại của nàng không kè hờ dán vào hắn, hai khuôn mặt gần nhau chỉ cách có một ngón tay, nàng hầu như có thể ngửi được mùi nước hoa trên người hắn...

Lúc này, Trương Hạo Ân mới phát hiện da dẻ nữ nhân này trắng thông suốt, giống như là tuyết trắng trong suốt vào mùa đông, khoảng cách gần như vậy khiến hắn hầu như có thể trông thấy mạch máu bé nhỏ thanh sắc trên mặt Thu Dư toát ra...

”Nếu như ta vô tình làm tổn thương đàn ông của ngươi bị thương, ta nguyện ý xin lỗi, nhưng xin ngươi trước không nên nổi giận, hãy nghe ta nói cẩn thận...”

Bạch Thu Dư ép buộc chính mình bình tĩnh, không thể dễ dàng bị sự cưỡng ép của hắn làm ảnh hưởng.

“Lời xin lỗi của ngươi ta không tiếp nhận, càng không muốn nghe ngươi ngụy biện không cần thiết.” Trương Hạo Ân bĩ bĩ nhếch môi, đồng thời tựa như không trên gò má của nàng thôi khí.

Cảm thụ được hơi nóng trên mặt, thân thể Bạch Thu Dư không khống chế run rẩy, hai chân mềm nhũn cả trái tim cũng nhanh nhảy ra lồng ngực của nàng.

”Vậy... Ngươi muốn như thế nào?” Bạch Thu Dư lộ ra có chút bất đắc dĩ hỏi.

Hắn là một nam nhân dính vào không được, nếu đắc tội hắn giống như sẽ bị đánh vào vực sâu vô tận.

”Ngươi nói đi? Ta phải làm sao để ngươi là của ta?” Trương Hạo Ân vươn đầu lưỡi ngậm trụ vành tai xinh xắn của nàng, Bạch Thu Dư lập tức giống như điện giật cả người run lên, vội vàng tránh né sự xâm lược của hắn, nhưng hắn lại lần nữa dùng sức đem nàng tiến vào trong lòng, đồng thời vươn đầu lưỡi liếm mát lỗ tai của nàng.

”Ta thiếu ngươi chính là số tiền này...” Bạch Thu Dư nhắm mắt lại, cắn môi dưới không có sức nói.

”Ta tối không cần chính là tiền.” Trương Hạo Ân ngao mạn nhìn nàng nói.

”Vậy ngươi rốt cuộc muốn cái gì? Ta đều thành tâm thành ý chịu lỗi...” Với sự chơi đùa liếm trên vành tai, Bạch Thu Dư hầu như mất đi toàn bộ năng lực biện bạch, chỉ có thể đầu chống văng não nặng trĩu mặc hắn ta lấy cái ta cần.

Trương Hạo Ân di chuyển đầu lưỡi, thay đổi liếm mát hai má trắng nõn của nàng, sau đó âm thanh khàn khàn nói: ”Ta muốn thân thể của ngươi.”

Cho dù nàng là nữ nhân của Diêm Từ Thông, hắn vẫn như cũ không chế không được khát vọng của mình đối với nàng.

”Ngươi điên rồi...” Bạch Thu Dư trong nháy mắt tròn to, trong mắt chứa đựng sợ hãi.

Nam nhân này giống như là một đại đoàn mây đen, trong thời gian ngắn nhất biết rõ tâm trong suốt của nàng, khiến thế giới mưa gió của Bạch Thu Dư biến sắc.

”Ta rất bình thường, mà ngươi không thể cự tuyệt quyền lợi, chỉ có thể tiếp nhận...” Âm thanh khêu gợi của hắn giống như một dạ khúc dễ nghe, thời điểm nàng rất nhanh mất đi ý thức.

”Ngươi... Ta đây muốn ngươi đáp ứng ta, sau khi qua tối nay chúng ta xóa bỏ toàn bộ.” Bạch Thu Dư biết nàng cự tuyệt không được, vì vậy im lặng đáp ứng hắn đưa ra giao dịch.

Trương Hạo Ân không có trả lời nàng, chỉ là đưa tay hướng về phía nàng, như là sợ nàng sẽ lâm trận bỏ chạy, đưa ngón tay thâm nhập trong mái tóc của nàng đồng thời hôn lên môi của nàng.

Khi bạc môi lạnh lẽo của hắn phủ lên trên nàng, Bạch Thu Dư run rẩy mạnh mẽ.

Hắn một tay kéo nàng lại gần, nỗ lực hôn sâu thêm, lưỡi của hắn thâm nhập ở chỗ sâu nhất trong miệng của nàng cùng nàng kịch liệt dây dưa, mùi vị của nàng say lòng người khiến cho hắn khát vọng càng nhiều.

Bạch Thu Dư cảm thấy hai chân mình như nhũn ra, hầu như sắp chống đỡ không được thân thể nặng nề, vì vậy nàng vươn tay vòng qua thắt lưng hắn, nhẹ nhàng vòng trụ nó, để tránh khỏi bản thân ngã xuống đất.

Lửa nóng, ẩm ướt, tràn ngập chiếm lấy muốn hôn đảo qua khắp ngõ ngách trong miệng nàng, nụ hôn này không một chút nào ôn nhu nhưng dễ dàng bao vòng lấy hai người trong dục vọng mãnh liệt.

Ngón cái của hắn buộc miệng của nàng mở ra hơn, để hắn càng có thể hoàn toàn đánh chiếm vào trong miệng của nàng, để cướp đoạt càng nhiều hương thơm thuộc về nàng.

Bạch Thu Dư đã quên muốn cự tuyệt nụ hôn của hắn, chỉ có thể yên lặng chấp nhận hắn làm ma pháp trên người nàng.

Tiếng hít thở của hai người dồn dập vòng vèo bên trong căn phòng, phối hợp tiết tấu lẫn nhau tiếng tim đập trở thành tấu khúc rất hài hoà trong đêm.

Giữa bất tri bất giác, Tường Hạo Ân dẫn Bạch Thu Dư đi tới trước giường lớn, đại chương của hắn cảm mộng của nàng cố gắng làm vênh lên, đồng thời đem nó hướng về phía bụng cương cứng — khi cảm thụ được rõ ràng dục vọng của hắn, Bạch Thu Dư lập tức đỏ mặt, nàng mở mắt say mê ra, ánh mắt say mê khiến nàng thoát nhìn tựa như một nữ nhân muốn tìm bất mãn.

Môi hắn dôi xuống cái cổ trắng của nàng, khẽ cắn bên gáy của nàng, đồng thời lấy hàm răng khẽ gặm vành tai xinh xắn của nàng, làm cho Bạch Thu Dư không tự giác nghiêng đầu làm lợi cho kẻ khác tiến tới khiêu khích.

Tường Hạo Ân rất thoả mãn sự đáp lại cực kỳ tự nhiên của nàng, hắn hơi hơi đem nàng nâng lên, đặt ở giữa giường lớn, đôi mắt nóng rực nhìn xuống thiên hạ xinh đẹp dưới thân.

Hắn vron tay chậm rãi cởi cúc áo của nàng ra, đến khi tròn trịa đầy đặn hiện ra trước mắt hắn.

Nàng mặc nội y màu trắng, thoát nhìn hồn nhiên mà lại mê người, không cần bất cứ động tác gì là có thể khơi dậy dục vọng mãnh liệt tràn đầy trong hắn.

Khi đầu ngón tay hắn cách nội y giữa vú mẫn cảm, nàng lập tức hướng hắn cong lên, đồng thời trong miệng bật ra rên rỉ vỡ tan.

Tường Hạo Ân cúi đầu, hôn lên rãnh sâu giữa ngực, đầu lưỡi linh hoạt nhấp nhô chỗ trơn bóng làm cho Bạch Thu Dư khó có thể kiềm chế rung rung liên tục.

Trong chốc lát, hắn rút đi nội y của nàng, hắn đem môi hướng nụ hoa mẫn cảm của nàng di động, đôi môi bao phủ trên đỉnh cao trắng nõn mát liếm.

”Ân... Ân...” Bạch Thu Dư nhẹ nắm trụ cánh tay Tường Hạo Ân, bắt lực rên rỉ.

Tiếng kêu vui vẻ của nàng khuyến khích lửa nóng giữa hai chân hắn, biểu tượng nam giới lúc đầu cần răng chịu đựng trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Tay nàng xen vào giữa mái tóc hắn, đầu ngón tay cùng tóc ngắn màu nâu của hắn quăn quýt.

Trong chốc lát tay hắn hướng tới đầu gối của nàng, một tay lấy váy của nàng vén lên cho đến thắt lưng, quần lót màu trắng hoàn toàn lộ ra trước mắt hắn, đồng thời tay hắn di chuyển tới điểm nguồn nhiệt, vron ngón tay nhẹ nhàng tại chỗ điểm thổi.

”Ân...” Thân thể Bạch Thu Dư lại lần nữa cong lên, đôi môi hé mở, rên rỉ trong miệng không gián đoạn.

Hắn thích nghe tiếng kêu của nàng, kia khiến dục vọng của hắn cũng theo bùng lên.

”Đều ẩm ướt như vậy... Người thực sự là một bạn giường phối hợp cực cao.” Hắn nhẹ giọng bên tai của nàng nói ra, lúc này lễ ra sa vào giữa bề dục, Bạch Thu Dư hình như là bị tầng tầng lớp lớp một cái tát, lập tức thanh tỉnh không ít, nàng thu hồi tiếng kêu tục tĩu của mình, trong mắt đã từng sỉ nhục, hai chân lúc đầu mở rộng ra cũng vội vàng khép chặt.

Không nên là như vậy... Nàng làm sao có thể khuất phục hắn châm lên dục vọng chứ? Nàng hắn là phải gãy giữa thoát ra! Tất cả này không đúng!

Bạch Thu Dư mới nghĩ như vậy, tay Tường Hạo Ân lại lần nữa trượt vào hai chân của nàng, xuyên qua quần lót màu trắng trực tiếp vuốt ve trên nguồn nhiệt của nàng.

”Không được...” Nàng vô lực gãy dựa, hy vọng có thể chấm dứt tất cả.

”Người rõ ràng thích... Ta ghét nhất nữ nhân khẩu thị tâm phi.” Nói xong, ngón tay thon dài của hắn đi vào bên trong nhiệt ẩm ướt, niềm khoái cảm đột nhiên tới khiến Bạch Thu Dư thở một hơi.

”Trong hoa huyết của người hảo chặt, nóng quá...” Hắn dùng tiếng nói dâm đãng là một loại phương thức khác sỉ nhục nàng, làm nàng muốn phản kháng rồi lại bất lực.

Tường Hạo Ân tà ác co rút ngón tay, tại lộ trình chặt hẹp chặt co rút, ma sát tê dại làm Bạch Thu Dư lại lần nữa mất đi ý thức, nàng giống như là bị tia chớp kịch liệt bắn trúng, chỉ có thể theo động tác tà nịnh của hắn thờ ra hít vào.

Đến lúc nàng ướt át có thể triệt để tiếp nhận hắn, Tường Hạo Ân mới cởi ra quần lót đã sớm căng to của mình, phóng xuất ra nam căn vô cùng cứng rắn, đỉnh ở huyết Khẩu Bắc cọ xát.

Dục vọng tràn trề ở mẫn cảm của nàng khiêu khích, khiến cho chỗ tư mật của nàng không ngừng chảy ra nhiệt dịch, nàng cắn môi dưới không thể tin được bản thân cuối cùng lại thần phục trong trò chơi nhục dục mà hắn chủ đạo.

Một cái thẳng tiến, biểu tượng nam tính mạnh mẽ thẳng tiến vào ở chỗ sâu trong trong cơ thể nàng.

” Ần...” Khi nam căn cứng rắn đau buốt thuận lợi tiến vào thân thể khát khao đã lâu, Tường Hạo Ần không kim lòng nổi gầm nhẹ lên tiếng.

Một cảm giác hơi đau đón xuyên thấu thần kinh Bạch Thư Dư, nàng khó chịu kêu lên: “Đau...”

Vốn tưởng rằng thỉnh cầu của nàng sẽ không đòi lấy một chút đáp ứng, nhưng không nghĩ tới ác ma không chế thân thể nàng này lại sẽ ôn nhu cúi xuống bên tai nàng, nhẹ giọng an ủi nói: “Lập tức tốt hơn nhiều, ngươi chỉ là không quen.”

Một câu nói giản đơn của Tường Hạo Ần lại khiến Thư Dư có loại xúc động muốn khóc, nàng nàng muốn ôm hắn, trên vai rộng của hắn tìm được ấm áp nhưng nàng hiểu đây chỉ là bản thân suy nghĩ ngơ ngẩn, nam nhân này sẽ không để ý cảm thụ của nàng, hắn chỉ là đơn giản muốn chiếm lấy thân thể của nàng mà thôi!

Hắn nâng trụ mông tròn của nàng, hơi hơi đem nó nâng cao, sau đó thẳng thắt lưng bắt đầu trên người nàng chạy nước rút, mỗi một cái mạnh mẽ ra vào đều muốn đẩy dục vọng mạnh mẽ tới thỏa mãn.

Của nàng nhỏ nhắn xinh xắn chấp nhận hết sức to lớn của hắn, mỗi một lần cơ thể mở rộng đều là vì đón nhận hắn mạnh mẽ tiến vào, mỗi khi hắn thâm nhập trong cơ thể nàng, bên trong cơ thể của nàng chung quy không tự chủ được mà co rút lại, đưa hắn phải sắc dục quá chặt chẽ, lại nhẹ nhàng thả lỏng...

Bạch Thư Dư không thể tin hoá ra bọn họ có thể phù hợp đến loại trình độ này...

Tay hắn di chuyển tới chỗ kết hợp của họ nhẹ nhàng khiêu khích chỗ mẫn cảm, niềm khoái cảm bất thành linh làm Bạch Thư Dư mất đi tự kiểm chế, sung sướng khiến từ cung nàng co rút lại càng thêm mạnh mẽ.

Hắn trong cơ thể nàng điên cuồng chạy nước rút, mỗi một lần tiến vào đều so với một lần càng sâu, lúc này dục vọng toàn thân hắn đã gần như toàn bộ không khống chế được, chỉ có thể không ngừng xuyên thấu thân thể của nàng...

Khi một lần một lần đón lấy niềm khoái cảm ăn mòn Bạch Thư Dư, nàng bật ra tiếng thét, cao trào tới quá mãnh liệt khiến nàng bất lực khẽ nấc ra tiếng.

Không biết qua bao lâu, sau khi một cái chạy nước rút mạnh mẽ mà lại đã mãn này, Tường Hạo Ần trên người nàng phóng ra mầm móng quý báu nhất...

Dục vọng nhanh chóng mệt mỏi sau đó cuốn lấy hai người, khiến cho bọn hắn ôm nhau thờ hồn hèn cùng một chỗ, giữa không gian yên tĩnh, ai cũng không có mở miệng đánh vỡ trầm mặc này, cho đến khi rất lâu rất lâu sau đó, Tường Hạo Ần mới mở miệng nói: “Xem ra, Diêm Từ Thông cũng không có đem ngươi hão dạy bảo.”

” Cái gì?” Lẽ ra Bạch Thư Dư nhột nhạt, buồn ngủ bao phủ thoáng cái tỉnh lại, âm thanh buồn bực của nàng hỏi.

” Công phu trên giường của ngươi không có tiến bộ.” Sau khi hắn khẽ chế giễu một tiếng, nói.

Đối mặt sự lên án của hắn, Bạch Thư Dư chỉ cảm thấy mệt mỏi, nàng không muốn giải thích rõ cái gì lại không muốn hắn luôn luôn hiểu sai trong sạch của nàng, vì vậy nàng thân nhiên nói: “Ta cùng Diêm Từ Thông là trong sạch, cho tới hôm nay ta chỉ có một nam nhân.”

Hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, bất quá nam nhân kia là ai, rõ ràng mừng thầm nhận được đáp án như vậy nhưng hắn vẫn có ý định dường như vu khống hãm hại nàng, nói: “Ngươi nghĩ rằng ta sẽ tin tưởng?”

” Tin hay không tùy ngươi?” Nói xong, Bạch Thư Dư tỉnh táo bò lên giường, từng cái từng cái mặc quần áo bản thân, cũng đồng thời phát hiện trong khi nàng xích lõa, Tường Hạo Ần lại chính là quần áo đầy đủ! Hắn đến tột cùng coi nàng là cái gì đối xử? Thực sự chỉ là công cụ trút dục vọng sao? Bạch Thư Dư xót xa trong lòng.

” Ta đi, theo giờ khắc này sự hiểu lầm của chúng ta bắt đầu xoá bỏ toàn bộ.” Trước khi rời đi, Bạch Thư Dư đau lòng bỏ lại những lời này.

Nàng không hiểu, rõ ràng thoát được, vì sao lòng của nàng còn có thể đau đón như vậy...

Tường Hạo Ần không mở miệng giữ nàng lại, bởi vì hắn rất hiểu, hắn sẽ không buông tha Bạch Thư Dư đơn giản như vậy!

Hắn từ đầu đến kết thúc cũng không có hứa hẹn nàng cái gì, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

” Thư Dư! Thư Dư! Anh gọi em nhiều lần, em hôm nay làm sao tư tưởng không tập trung?” Diêm Từ Thông giờ hai tay trước mặt Bạch Thư Dư hươu qua

huo lại, một hồi lâu mới khiến cho nàng chú ý.

”Ác... Diêm đại ca, xin lỗi, ta nghĩ chuyện đến xuất thần.” Bạch Thư Dư vội vàng sắp xếp tâm tư tan tác của mình, không hề làm cho bản thân rơi vào giữa khổ tư (đau khổ suy nghĩ).

Bạch Thư Dư cho rằng đêm đó qua đi, nàng có thể đem Tường Hạo Ân đại ma đầu này quên đi, nhưng không nghĩ tới mỗi khi đêm khuya thanh vắng trong đầu sẽ không tự chủ hiện lên khuôn mặt tà ác của hắn, nàng không hiểu bản thân trúng tà gì, nàng rõ ràng nên hận hắn oán hắn, thế nào trong lòng lại một chút hận ý cũng không có?

”Nghĩ cái gì? Em có tâm sự sao?” Thấy bình thường Bạch Thư Dư nghiêm cần đột nhiên tâm thần không yên, Diêm Tử Thông lập tức đoán ra nàng trong lòng có chuyện xảy ra, chỉ bất quá không muốn nói ra.

”Không có, nào có tâm sự gì.” Có được đáp án giống như Diêm Tử Thông suy đoán, một mực phủ nhận.

”Thư Dư, em cảm thấy Tường Hạo Ân người này ra làm sao?” Diêm Tử Thông không muốn ép hỏi nàng. Vì vậy chuyển đề tài, nói về Tường Hạo Ân.

”Hả? Làm sao đột nhiên nói đến hắn?” Khi Tường Hạo Ân ba chữ xuất hiện trong óc Bạch Thư Dư, lòng của nàng không khỏi chấn động một chút, không phải... Diêm đại ca phát hiện cái gì?

Có trời mới biết đêm đó sau khi chia tay, trong đầu của nàng không dừng hiện lên bóng dáng Tường Hạo Ân, nàng chưa từng tưởng niệm qua một người như thế, việc đó làm Bạch Thư Dư luôn luôn làm việc chuyên tâm nghiêm túc phân tâm, nàng không ngừng muốn bản thân khôi phục bình thường, nhưng suy nghĩ của nàng chính là không nghe lời! Nàng rất sợ... Nàng yêu thượng ác ma Tường Hạo Ân kia!

”Anh cuối cùng cho rằng, ánh mắt hắn luôn luôn nếu có giống như nhìn chăm chăm em, em thực sự không nhận ra sao?” Diêm nói ra điều này sau khi vài lần chạm mặt, quan sát phản ứng rất nhỏ, Tường Hạo Ân cho tới bây giờ không một nam nhân lỗ mãng, nhưng đôi mắt của hắn khiến kẻ khác đoán không ra tâm tư lại luôn luôn dừng lại trên người Bạch Thư Dư, cái này Diêm Tử Thông gọi là cảm giác không thích hợp.

”Ta làm sao có thể biết hắn...” Những lời này nói xong Bạch Thư Dư rất chột dạ, nhưng ngoại trừ phủ nhận ra nàng có thể nói cái gì?

”A, anh chỉ biết là anh suy nghĩ nhiều quá! Em trước đây cuộc sống bình thản, đơn thuần, hướng chi em cùng hắn căn bản là người khác thế giới làm sao có thể quen biết.” Diêm Tử Thông gãi gãi đầu, cảm thấy ý nghĩ của chính mình thực sự vô cùng buồn cười.

Bạch thư dư cúi đầu không nói thêm gì, nàng một chút cũng không muốn nói đến Tường Hạo Ân người này, mỗi lần nói đến một lần lòng của nàng sẽ đau nhức một lần, nàng không muốn tự mình chuốc lấy cực khổ.

”Đúng vậy...” Nàng nhàn nhạt lên tiếng hưởng ứng, coi như là cùng ý kiến với Diêm Tử Thông.

”Đi thôi, hết giờ làm rồi.” Không chịu qua áp lực, Diêm Tử Thông nửa điểm ý nguyện muốn ở lại công ty cũng không có, đối mặt mẫu thân mấy ngày liền pháo nổ, hắn thực sự rất muốn buông tha [Diêm Hải tập đoàn tập đoàn], lại lần nữa quay về Bình Đông làm một người hành y tế thế, bác sĩ thanh tâm quả dục*.

(* thanh tâm quả dục: tâm trong sạch và ít ham muốn)

”Người đi trước đi! Ta còn có việc chưa làm xong.” Trên thực tế, Bạch Thư Dư là muốn một người yên lặng một chút.

”Anh chờ em.”

”Không, ta còn muốn làm lâu lắm, người có lẽ về trước đi, để tránh khỏi phụ nhân lại tức giận.” Gần đây Lạc Tổ Trình điều tra thấy nàng thư ký tổng giám đốc và cấp trên vô cùng thân mật, không chỉ cảnh cáo nàng một lần, Bạch Thư Dư thực sự không muốn lại cùng Diêm Tử Thông làm ra chuyện khiến Lạc Tổ Trình hiểu sai làm sâu sắc thêm hiểu lầm của hai người.

”... Được rồi! Vậy em tan tầm thì cẩn thận.” Diêm Tử Thông không muốn làm khó Thư Dư, vì vậy không nói thêm gì trước tiên rồi khỏi công ty.

Đợi Diêm Tử Thông sau khi rời đi, Bạch Thư Dư mới suy sụp hạ hai vai thờ dài thật sâu.

Không biết Tường Hạo Ân có thể hay không vô tình cũng muốn rời khỏi nàng? Có lẽ đúng như lời nàng, chúng nó xoá bỏ toàn bộ, hắn không bao giờ xuất hiện trước mặt nàng nữa.

Nàng không rõ bản thân làm sao lại đem nam nhân kia quan trọng như vậy, hắn tựa như ma vương, cướp đoạt thân thể và lòng của nàng, nàng bị thương, thương tích đầy mình, vì sao nàng còn đối với hắn có điều lưu luyến?

Có thể nàng đối với hắn mà nói chỉ là một đoạn nhạc đệm nhỏ nào đó giữa cuộc sống hoa lệ, ngoại trừ giá trị mới mẻ ra không hề có bất luận cái gì, mà ngày thơ như nàng lại đem đ nam nhân này cướp đi đêm đầu tiên của nàng thành quan trọng như vậy, chẳng lẽ nữ nhân đối với sinh mệnh một người nam nhân đầu tiên đều có thể không bỏ xuống được như vậy sao?

Kế tiếp, khi bạch sách dư ở công ty ba giờ, đến tận gần đêm khuya nàng mới thực sự bước chân mệt mỏi rã rời mà lại nặng nề rời khỏi cao ốc hành chính.

Vừa đi ra ngoài cao ốc, gió đêm lạnh giá lập tức trước mặt phát đến, gió lạnh thổi làm Bạch Thư Dư run rẩy liên tục, nàng kéo áo khoác mỏng trên người đi tới trước bên xe.

Ai, nàng đã quên hiện tại hơn mười hai giờ, đã không có xe bus nữa!

Vì vậy nàng không thể làm gì khác hơn là đứng ở tại chỗ chờ gọi xe tắc xi, bất đắc dĩ tối nay vận khí không tốt lắm, đợi cả buổi vẫn như cũ không có xe tắc xi.

“Bá! Bá!” Ngay sau khi Thư Dư đi dọc theo lối đi bộ hai mươi mét, một hồi tiếng còi dồn dập phía chân trời cất ngang sự yên lặng, rõ ràng là từ phía sau nàng vang lên, Bạch Thư Dư nhú mày quay ra sau nhìn lại, nghĩ thầm làm sao có người không có tâm đạo đức công cộng như vậy, đêm khuya lại phát ra tiếng ồn chói tai như vậy.

“Người chết tiết nửa đêm ở chỗ này làm cái gì?” Xe thể thao màu đen chạy tới bên người nàng, quay cửa kính xe xuống đối với nàng rít gào chính là người nàng tưởng niệm nhất cũng không muốn gặp lại Tưởng Hạo Ân.

“Người... Làm sao lại ở chỗ này?” Nàng ngơ ngẩn hỏi.

“Lên xe.” Không để ý tới vấn đề của nàng, Tưởng Hạo Ân ra lệnh nói.

Ánh mắt Tưởng Hạo Ân bá đạo làm bạch sách dư trong khoảng thời gian ngắn thiếu chút nữa làm theo lệnh, nhưng nàng vẫn còn không chế dòng xúc động kia, nàng không thể cùng hắn có dính dáng cái gì, đều nói xoá bỏ toàn bộ...

“Người nghe không hiểu lời nói của ta sao?” Khẩu khí của hắn có hơi dương cao, rõ ràng có chút không hòa giận.

“Ta không thể lại phiền phức người.”

“Không phải người sợ ta sẽ gọi người dùng thân thể trả nợ?” Tưởng Hạo Ân nhún nhún mi nói.

“Việc này nói đùa tuyệt không buồn cười.” Tưởng Hạo Ân lớn mật song rõ ràng nói đùa làm Bạch Thư Dư kinh hãi má tái đi, nàng không nghĩ tới Tưởng Hạo Ân sẽ xuất hiện bên cạnh, nàng tưởng rằng hắn vẫn đều là ngồi nghiêm chỉnh xem mỗi một việc.

“Nhanh lên xe đi! Thời gian không còn sớm, chẳng lẽ người muốn ta ở chỗ này chậm trễ?”

“Ta...” Suy nghĩ một hồi, Bạch Thư Dư chính là ngoan ngoãn lên xe.

Khi Tưởng Hạo Ân trên đường cái trông thấy bóng người kia rất giống Bạch Thư Dư, hắn kinh ngạc nghĩ Diêm Từ Thông làm sao hơn nửa đêm làm cho nàng một mình cô đơn trên đường? Lẽ nào hắn không biết một nữ nhân tuổi còn trẻ đêm khuya một mình sẽ mang đến nguy cơ trị an xã hội sao?

“Muốn ta đưa người trở về chỗ ở của Diêm Từ Thông không?” Sau khi xe chạy trên đường, Tưởng Hạo Ân hỏi.

“Phiền thỉnh người đưa ta quay về [nhà của ta].” Bạch Thư Dư nói đơn giản địa chỉ.

Nàng biết Tưởng Hạo Ân là cố tình khiêu khích nàng, chuyện nàng và Diêm Từ Thông xôn xao truyền đi, xem ra ngay cả hắn đại cổ đông này cũng nghe nói.

“Ta còn tưởng rằng người cùng Diêm Từ Thông ở cùng nhau.” Tưởng Hạo Ân tựa như châm biếm nói.

“Ta chỉ là ở tạm khu nhà ở của diêm đại ca, hưởng hờ ta mỗi tháng đều có trả tiền thuê nhà.” Bạch Thư Dư không biết bản thân vì sao phải hướng Tưởng Hạo Ân giải thích nhiều như vậy, nhưng trong nội tâm chính là không muốn Tưởng Hạo Ân lại lần nữa hiểu sai nàng.

“Rõ ràng bản thân có năng lực vì sao không dọn ra ngoài? Chẳng lẽ người vọng tưởng lên làm [diêm phu nhân]? Với quan điểm của Lạc Tổ Trình, người loại nữ nhân xuất thân thấp hèn này không có khả năng ngồi trên vị trí cao đó.” Tưởng Hạo Ân không lưu tình chút nào nói.

Đối mặt với sự nhục mạ của Tưởng Hạo Ân, tâm Bạch Thư Dư từng đợt đau đớn, nhưng khẩu khí Tưởng Hạo Ân nếu không có lạnh lùng và không hề có nhiệt độ, nàng thật muốn cho rằng hắn là đang nổi máu ghen.

“Diêm đại ca hy vọng có thể gần đây chiếu cố ta.” Bạch Thư Dư sau khi hít một hơi thật sâu bình tĩnh nói.

“Người không biết hắn thích người sao? Người lợi dụng tình cảm của hắn đối với người? Không nghĩ tới thù đoạn của người lại cao minh như thế, có thể đem một tổng giám đốc xí nghiệp lớn nắm ở trong tay, ta thực sự là quá coi thường người.” Tưởng Hạo Ân sau khi lạnh nhạt một tiếng trào phúng nói.

Sự lên án của Tưởng Hạo Ân khiến Bạch Thư Dư từng lớn mắt, hắn làm sao lường mạt tình cảm trong sạch của nàng diêm đại ca như vậy? Nàng cũng không có một chút ý nghĩ muốn nịnh nọt hoặc là lợi dụng diêm đại ca.

“Ta không có.” Bạch Thư Dư tức giận nắm chặt tay, cảm thấy đang chịu nhục.

Tưởng Hạo Ân cười lạnh lùng nhưng không nói gì, nhưng loại coi thường này của hắn như là phù quyết càng làm cho Bạch Thư Dư cảm thấy tủi thân.

Vì thế, Bạch Thụ Dư thẳng thắn bỏ qua sắc mặt, không hề thấy ngạo mạn của hắn.

Có thể nàng thật không nên vô liêm sỉ tiếp nhận sự chăm sóc của Diêm Tử Thông, dù sao bây giờ nàng đã không phải cô gái ở nông thôn vô tri đơn thuần trước đây, lúc này nàng đã có thể cuộc sống độc lập, không cần sống thêm dưới cánh của Diêm Tử Thông, huống hồ nàng không muốn để Diêm Tử Thông cảm thụ được bất luận tình cảm gì trên người nàng, bởi vì Bạch Thụ Dư sợ hãi kia khiến Diêm Tử Thông hiểu lầm tình cảm của nàng đối với hắn.

” Tuy rằng ta một chút quan tâm tâm nguyện của Diêm Tử Thông cũng không có, bất quá ta thực hoài nghi động cơ ngươi ở lại bên cạnh hắn, vì tiền? Hay là đang chờ đợi cơ hội vào diêm nhà? Bất kể mục đích của ngươi là cái nào ta đều phải khuyên ngươi, Lạc Tố Trinh không phải người dễ bắt nạt, ngươi có lẽ bỏ đi ý niệm trong đầu đi!” Lời vừa ra khỏi miệng Tường Hạo Ân liền hối hận, hắn không hiểu hôm nay hắn là làm sao, hắn luôn luôn lãnh huyết vô tình rồi cuộc khác hẳn với thường ngày quan tâm chuyện của người khác!

” Tường Hạo Ân! Ngươi đem ta trở thành cái gì? Một người nữ nhân coi tiền như mạng sao? Ta ở trong lòng ngươi quá rẻ tiền như vậy sao? Đứng, ta thừa nhận trước đây ta đã từng vì tiền phạm vào sai lầm, nhưng ngươi không thể luôn lấy quan niệm ấn tượng ban đầu để phán xét ta!” Bạch Thụ Dư luôn luôn kiên cường đòi này lần đầu cảm thụ được mùi vị đau lòng, trước đây nàng có thể đơn giản đem những châm chọc khiêu khích của mọi người không để ý nhưng hôm nay nàng lại bởi vì một câu nói của Tường Hạo Ân mà hăm hại.

” Ngươi không thừa nhận ngươi coi tiền như mạng? Thấy tiền sáng mắt?” Hắn lại lần nữa hướng trên vết thương của nàng rắc muối.

Bạch Thụ Dư đương nhiên hiểu ý của Tường Hạo Ân ám chỉ, hắn khá lưu ý sự lừa dối của nàng đêm đó, kia tầng tầng lớp lớp tổn thương tôn nghiêm đàn ông của hắn, nhưng nàng đang cầm tiền hướng hắn nhận sai đồng thời còn theo phương thức đền bù hắn muốn, chẳng lẽ làm như vậy còn chưa đủ sao?....

” Ta cảm số tiền đó thay bà nội trả tiền thuốc men, nếu không cùng đường tuyệt đối không làm ra chuyện hoang đường như vậy... Thế nhưng khi ta chợt dạ cảm tiền kia về nhà bà nội đã đi...” Đang nói những lời này, Bạch Thụ Dư khóe miệng lộ ra cười khổ thâm đạm, khóe mắt hiện lên nước mắt, khi Tường Hạo Ân nhìn thấy giọt nước mắt thủy tinh kia, tâm hắn hung hăng gặp chấn động.

Tường Hạo Ân không cách nào xác nhận những lời này có thể tin, nhưng đáng đáp Bạch Thụ Dư cố nén kiên cường lại là đòn nghiêm trọng vào trong tâm khảm hắn, khiến hắn cảm giác bản thân giống như một ác nhân tội không thể tha.

” Ta rất xin lỗi.” Tường Hạo Ân còn không có nhận ra rằng cảm giác của mình đối với những gì mình nói, bốn chữ này đã thoát ra, mà khi Bạch Thụ Dư nghe thấy những lời này, không khỏi kinh ngạc trừng lớn mắt.

Hắn... Hướng nàng xin lỗi? Vì hắn nói những lời đó đã thương người?

“Ngươi...” Bạch Thụ Dư còn muốn nói cái gì đó, là lúc xe đã dừng lại ở cổng khu nhà, Tường Hạo Ân hắc đồng u ám nhìn chăm chăm nàng, giây tiếp theo hắn hôn lên cánh môi mềm mại của nàng...

Đột nhiên khẽ hôn làm Bạch Thụ Dư khiếp sợ đã quên nhắm hai mắt lại, nàng mở con ngươi chỉ toàn nước nhìn Tường Hạo Ân gần trong gang tấc, trong khoảng thời gian ngắn nàng mê mẩn.

Hắn đến tốt cùng là nam nhân thế nào? Tâm lạnh như băng rồi lại ôn nhu bá đạo, hắn đối nàng làm tất cả làm Bạch Thụ Dư không thể tưởng tượng nổi, căn bản không biết bản thân cần tâm tính gì đối mặt nam nhân sương mù dày đặc này.

Lưỡi linh hoạt nhanh chóng chui vào trong miệng hút hương mật thơm, một lần một lần từ bên môi mềm yếu truyền đến làm Bạch Thụ Dư nhắm hai mắt lại, con sung sướng khiến nàng kim lòng không đậu mà tập làm sao đáp lại nhiệt tình của hắn.

Bạch Thụ Dư đưa đôi tay để trước ngực rắn chắc của Tường Hạo Ân, nhiệt độ cơ thể cực nóng cách bàn tay mềm mại của nàng truyền tới trong lòng của nàng, khiến nàng run nhè nhẹ, giữa chiếc xe nhỏ hẹp nhiệt độ cơ thể hai người từ từ tăng lên, trong không khí tĩnh mịch chỉ tồn tại tiếng hơi thở bọn họ hai bên trao đổi.

Tường Hạo Ân chưa bao giờ giống bây giờ khát vọng một nữ nhân như vậy, hắn từng chỉ xem nữ nhân công cụ tiêu khiển, hôm nay hắn lại không khống chế được khao khát ôm Bạch Thụ Dư, một người con gái thần bí ngoài ý muốn xông vào cuộc sống của hắn. Ngay từ đầu hắn hứng thú ôm chặt suy nghĩ trả thù mà tàn nhẫn đối đãi với nàng, nhưng sau khi cùng nàng vài lần chạm mặt bản thân lại không có khả năng tự kiềm chế khát vọng giữ lấy hồn nhiên của nàng. Hoá ra khi vào trận hắn vẫn tưởng do hắn làm chủ khống chế trò chơi, hắn đã rơi vào thế bất lợi rồi...

Hắn không thể để sai lầm như vậy lại kéo dài thêm...

Nhận thức nguyên nhân khiến cho Tường Hạo Ân lại lần nữa trở nên tàn nhẫn, hắn không thể để dục vọng với nữ nhân này khống chế hắn, hắn sợ bản thân lại do đó trở nên mềm yếu.

Đột nhiên, hắn dùng sức ủng trụ Bạch Thụ Dư, ban đầu hôn thô bạo lại ôn nhu trở nên tàn ác, giống như là điên cuồng đòi lấy cái gì đó thuộc về hắn.

” Ân...” Tường Hạo Ân hôn thập phần không ôn nhu làm cho Bạch Thụ Dư kháng nghị tựa như than nhẹ thoát ra.

Bạch Thụ Dư không hiểu nam nhân này làm sao trở nên nhanh như vậy, ngay từ đầu hôn nhu tình làm sao chỉ chớp mắt trở nên thô lỗ, là cái gì thay đổi hắn?

Nhưng sự kháng nghị của Bạch Thử Dư cũng không có ngăn lại sự thô bạo của Tường Hạo Ân, nàng hơi hơi di chuyển lại chỉ đổi lấy hân cang thêm bá đạo, hân di chuyển đại chương tới cái ốt cổ định nàng khiến nàng không cách nào thoát khỏi, tiếp theo tay hân đi tới lưng nhỏ bé của nàng, cách móc áo ngực đơn giản của nàng cỡi ra, lại đem đại chương thâm nhập vào bên trong onij y của nàng tìm kiếm đầy đủ kia làm hân điên cuồng.

Khi tay hân chạm đến đỉnh phong nhũ hồng nộn, hai ngón tay nắm tiểu mật quả bên trên chuyển động qua lại, cũng là lúc Bạch Thử Dư cả người run lên, ý thức bắt đầu rời rạc.

Tay hân trên gò nhũ trắng nõn mềm mại vuốt ve, chà xát làm cho hai gò má Bạch Thử Dư phồng hồng, nhắm mắt lại thở hổn hển, đầu ừ ừ căn bản không cách nào suy nghĩ.

Tường Hạo Ân chẳng bao giờ trong không gian nhỏ hẹp như vậy muốn qua bất luận nữ nhân nào, nhưng bây giờ hân đã bị phản ứng hồn nhiên của nàng làm cho dục hỏa bùng lên, hân nhất định phải có được nàng! Mặc kệ địa điểm là chỗ nào!

Hân một tay lấy quần áo của nàng hướng trên cao vén lên, đến lúc hai nhũ cầu ngọt ngào để lộ trong không khí lạnh lẽo, khi hân khom người muốn một phen hôn trụ nhũ tiêm cao chót vót của nàng, giai nhân lại một tay đẩy ra!

”Không được!” Đột nhiên lạnh giá xông tới làm Bạch Thử Dư thanh tỉnh rất nhiều, nàng dùng đến sức mạnh để đẩy Tường Hạo Ân đang hướng nàng đè xuống, lúc này nàng mới phát hiện bản thân cuối cùng làm chuyện cảm thấy thẹn.

Nàng làm sao có thể một lần lại, một lần nữa trầm mê trong trò chơi nhục dục của hân bố trí chứ? Đây là không đúng! Bọn họ tuyệt đối không thể còn phát triển thêm như vậy...

”Nữ nhân, ngươi đùa giỡn ta sao?” Bị hung hăng đẩy ra, Tường Hạo Ân vẻ mặt xanh đen, đôi mắt ưng thật to không hồn giận híp lại nhìn chằm chằm Bạch Thử Dư.

Bạch Thử Dư khẩn trương muốn mặc lại nội y, nhưng hai tay run rẩy nghiêm trọng căn bản móc không được.

”Xin lỗi, ta...” Nàng biết bản thân phá hủy hứng thú bùng lên của hân, nhưng nàng thực sự không thể lại buông trôi bản thân sa vào giữa thế giới ái dục, kia khiến nàng rơi xuống bất kham, huống hồ bọn họ không phải nói, ân ân oán oán của hai người xoá bỏ toàn bộ sao...

Nhìn dáng dấp Bạch Thử Dư kinh hoàng hoảng loạn như vậy, lại lần nữa khẽ động dây cung trong lòng Tường Hạo Ân, kia khiến cho hân cảm thấy bản thân một Vương bát đản chiếm tiện nghi!

Hân vươn tay vòng phía sau nàng muốn giúp nàng đem nịt ngực móc vào, không nghĩ tới động tác vô tâm lại đổi lấy nàng phản kháng lớn hơn nữa.

”Không được!” Nàng hai tay vòng ngực ôm lấy mình, trong hai mắt nước mắt đầy sợ hãi.

Trời ạ! Bọn họ cuối cùng tại đường cái làm ra chuyện không biết nhục nhã như thế!

”Chết tiệt!” Hân thối nói.

Nguyên lai, không tín nhiệm của nàng sẽ làm hân xúc động phần nộ như vậy.

”Chúng ta... Không nên như vậy, không phải nói xoá bỏ toàn bộ, hai bên không thiếu nợ nhau sao?” Bạch Thử Dư ngập nước mắt to ứa khuất, sau khi liếc hân một cái lại cúi đầu nói.

”Đó là người một bên tình nguyện nói, ta không nhớ rõ ta đã từng hứa hẹn người cái gì.” Tường Hạo Ân lạnh nhạt nói phảng phất mọi thứ đã phát sinh đều cùng hân không quan hệ.

”Người...” Bạch Thử Dư có loại cảm giác bị lừa.

”Còn không xuống xe? Là muốn trở lại một lần sao? Ta nói cho người... Lần này ta không có khả năng mặc cho người hô dừng.” Tường Hạo Ân đột nhiên ghé gần Bạch Thử Dư, đầu ngón tay thon dài quyền rũ sợi tóc ở lỗ tai nàng, dùng ánh mắt vô cùng ám muội nhìn nàng nói.

Bị hù dọa Bạch Thử Dư không nói hai lời lập tức xoay người xuống xe, giống như sợ hãi bên cạnh nam nhân này là con mãnh thú.

Thấy nàng dáng dấp chạy trốn chết, Tường Hạo Ân không tự giác khẽ cười ra tiếng, quyết tâm luôn luôn cứng rắn đã ở giữa vô thanh vô tức lặng lẽ mềm hoá...

Nằm ở trên giường, Bạch Thử Dư lật qua lật lại chính là không hề buồn ngủ.

Nàng không hiểu Tường Hạo Ân làm sao luôn luôn thích trêu chọc nàng, ngôn hành cử chỉ khí phách của hân nhiều loạn nội tâm bản thân, nàng căn bản đoán không ra tâm tư của hân, ánh mắt hân thâm trầm lần người khác nhìn không thấu suy nghĩ của hân, bất quá hân không giống bên ngoài truyền là lãnh khốc vô tình, ngược lại Bạch Thử Dư cảm thấy Tường Hạo Ân là người tốt! Nếu không có bọn họ không phải trong tình hình xấu hổ tình cờ gặp gỡ, nàng nghĩ bản thân nhất định sẽ không thể tự kềm chế yêu thượng hân!

Nhớ tới nụ hôn không chút nào nhu tình kia của Tường Hạo Ân, Bạch Thử Dư rốt cuộc không hiểu nóng lên.

Trời ạ! Bạch Thư Dư! Người làm sao có thể giống như háo sắc vì hấn mê mẩn chứ? Nàng trong lòng không ngừng cảnh cáo bản thân, nhưng đáy lòng ngọt ngào chưa xót lại vẫn như cũ dập dờn...

Giờ khắc này nàng thừa nhận, bản thân đã dính vào nam nhân vĩnh viễn cũng không nên yêu này...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Sau khi một lần cuối cùng kiểm tra tốt bản báo cáo cần tổ chức hội nghị ngày mai, bạch thư dư ngón ngàng trăm mối thờ dài.

Nửa tháng này nàng hầu như ngày theo Diêm tử thông tăng ca tới tăng sáng, nguyên nhân chỉ vì thay hấn chỉnh lý tư liệu rõ ràng cổ đông tài chính và kinh tế cùng với đại hội cổ đông, chưa bao giờ tiếp xúc qua loại công tác này bạch thư dư đã chậm rãi thông thạo, bất quá nàng thực sự không giải thích được vì sao Diêm gia phải chen ép tương hạo ân như vậy.

Nếu đều là con của cô Diêm chủ tịch, vì sao phải tàn sát lẫn nhau chứ? Thời gian này tiếp xúc thư dư cũng dần dần hiểu người phía sau chân chính nắm quyền [Diêm hải tập đoàn] là lạc tổ trình chứ không phải Diêm tử thông, đồng thời bạch thư dư cũng phát hiện tương hạo ân này người đang giữ [Diêm hải tập đoàn] đánh giá là hai cực ngang nhau.

Có một số phe phái nghĩ hấn là một người làm ăn phạm tục, chỉ muốn lợi dụng nắm trong tay quyền cổ phần đem [Diêm hải tập đoàn] vét sạch, cũng có người cho rằng cùng sự yếu kém của Diêm tử thông, tương hạo ân rất có quyết đoán có thể trở thành tân chủ tịch tập đoàn, bất quá những tin đồn này đều chỉ có thể gọi là tin đồn, sau cùng vẫn cứ là cần dùng hội nghị cổ đông quyết định ai có thể tiếp nhận [Diêm hải tập đoàn].

Khoảng thời gian bận rộn này làm bạch thư dư gọn sóng trong tâm yên bình rất nhiều, nàng lợi dụng công tác bận rộn để quên đối với tương hạo ân thương nhớ quá mức,

Nàng cũng tự giễu may mắn tương hạo ân đem nàng đã trở thành bọt biển, bằng không lại dấy lên sóng gọn thật lớn trong đáy lòng nàng.

Giữa lúc tâm tư của nàng đang quanh quẩn trên người tương hạo ân xoay quanh, điện thoại trên bàn vang lên.

“Thư dư, anh hôm nay không thể quay về công ty, tạm thời một bữa tiệc anh thoát thân không được, phải phiên chính em về nhà.” Đầu bên kia điện thoại truyền đến âm thanh của Diêm tử thông.

Nói thật, sau khi nghe thấy Diêm tử thông nói, trong lòng bạch thư dư ngược lại được nhẹ nhõm, nàng khá rõ ràng bên ngoài thấy thế nào quan hệ của nàng và Diêm tử thông, trong công ty lưu truyền nàng là bạn gái không thể trông thấy ánh sáng của Diêm tử thông, bởi vì lạc tổ trình cực lực phản đối khiến cho bọn hấn chỉ có thể đem tình yêu không công khai!

Nàng không cách nào xóa bỏ những tin đồn đó, chỉ có thể cố gắng hết mức giữ khoảng cách bản thân và Diêm tử thông, chuyển ra khỏi Diêm gia chính là bước đầu tiên, nhưng ngại nầy ngày nay công tác bọn bẽ bạch thư dư chỉ có thể chờ sau khi hội nghị cổ đông kết thúc mới nhắc đến chuyện này.

“Không sao, Diêm đại ca, ngươi trước làm việc.”

“Không được, thư dư, gần đây thực sự bận quá quên không để ý em nhiều, qua thời gian anh nhất định sẽ hảo hảo bồi thường cho em.” Đối với việc không cách nào đưa bạch thư dư tan tằm khiến Diêm tử thông canh cánh trong lòng.

“Thực sự không sao, ngươi nhanh đi làm việc đi!” Nói xong bạch thư dư vội vàng cúp điện thoại, rất sợ Diêm tử thông sẽ đối với nàng nói nhiều khiến nàng khó chịu buồn nôn.

Bạch thư dư ngón ngàng trăm mối thờ dài, nàng quả thật là hi vọng Diêm tử thông đừng đem tình cảm tập trung trên người nàng, coi như là nàng vong ân bội nghĩa cũng được, nhưng nàng chính là không cách nào cho hấn đáp án tương đồng!

Trong khi nàng trăm tư, điện thoại lại vang lên.

“Diêm đại ca, ngươi đừng lo lắng, ta có thể tự mình về nhà.” Vừa tiếp điện thoại, bạch thư dư nói.

“Là ta, rất thất vọng sao? Rốt cuộc không phải Diêm tử thông mà ngươi chờ.” Đầu bên kia điện thoại truyền đến âm thanh trào phúng của tương hạo ân, bạch thư dư trong miệng truyền tới Diêm đại ca này làm hấn cảm thấy không hồn giận.

Vừa nghe thấy âm thanh quen thuộc của tương hạo ân, bạch thư dư cả người thờ hốc vì kinh ngạc, hai vai hơi hơi run rẩy.

Hấn... Thế nào lại tìm tới nàng? Một ao nước ban đầu tĩnh lặng lại lần nữa dấy lên sóng lớn.

Nghe thấy âm thanh lười biếng dỗi dằn kia của tương hạo ân đủ để khiến bạch thư dư tim đập nhanh, suy tư hỗn độn, nàng không hiểu vì sao hần cuối cùng có thể đơn giản điều khiển tâm tình nhút nhủ của nàng.

“Tổng giám đốc không ở trong phòng làm việc, xin hỏi ngài có việc gì?” Bạch thư dư cố đề xuống thấp thòm tràn đầy, không cho bản thân bất ổn, bình tĩnh trước mặt tương hạo ân hiện rõ chút nào.

“Người ta muốn tìm là người.” Tương hạo ân dùng giọng điệu không mang theo tình cảm tuyên bố.

Lời nói của Tương hạo ân giống như một viên thiên thạch to lớn, tầng tầng lớp lớp đánh vào đáy lòng bạch thư dư, nàng chấn động khó có thể thở hỗn hển.

“Ta cũng không cảm thấy chúng ta có cái gì hảo nói.” Bạch thư dư giả vờ bình tĩnh mà lại lạnh lùng nói.

“Đúng vậy, chúng ta là không có gì nói, bởi vì chúng ta đều dùng ‘ làm’.” Tương hạo ân giống lưu manh thích đùa giỡn bạch thư dư, làm cho đầu bên này điện thoại trên mặt nàng một hồi xanh một hồi tím.

“Ta không nhớ rõ chúng ta có cái gì giao tình, không có chuyện quan trọng để nói ta muốn ngắt điện thoại.” Bạch thư dư nói xong lạnh nhạt đến cực điểm nhưng trời biết trái tim của nàng nhảy rất nhanh trong ngực.

“Có lẽ nên dốc sức làm cho người khôi phục trí nhớ.” Tương hạo ân sau khi cười nhạt một tiếng, ý có chút mập mờ nói.

“Người hạ lưu!” Nói xong, bạch thư dư hoá tốc cúp điện thoại, tay chân run rẩy không ngừng, nàng không rõ vì sao đáy lòng có sợ hãi mạnh mẽ như vậy, nàng rút cuộc sợ cái gì?

Một chốc sau điện thoại lại lần nữa vang lên, mặc cho tiếng điện thoại chói tai trong phòng làm việc vang lên, bạch thư dư chính là không có đem nó tiếp lấy.

Như vậy kêu nữa cũng không phải biện pháp, một lúc lâu, bạch thư dư có lẽ đầu hàng, nàng thờ dài bất đắc dĩ đem điện thoại tiếp lấy.

“Nữ nhân chết tiệt, người là một người đầu tiên dám can đảm cúp điện thoại của ta! Nếu xảy ra một lần nữa, muốn người trả giá lớn!” Âm thanh tàn nhẫn của Tương hạo ân xuyên thấu qua cái loa truyền đến, bạch thư dư đã sớm đoán ra hần phần nộ, nhưng nàng chính là không có năng lực có thể đi tiếp nhận hay đối mặt thịnh nộ ấy của hần.

“Là người không đứng đắn trước.” Đe dọa của hần hữu hiệu với nàng.

”Tốt lắm! Chẳng lẽ mặc danh kỳ diệu chạy vào phòng một người nam nhân cùng hần trên giường, đồng thời thu phí qua đêm vượt mức chính là phương pháp có lẽ giáo?” Ngữ khí của Tương hạo ân ổn định như là nhắc lại sự kiện nào đó, nói xong không để ý lại tầng tầng lớp lớp đã kích bạch thư dư.

Bạch thư dư hiểu hai người đối địch vĩnh viễn nàng đuối lý, nàng không cách nào thay bản thân biện giải cái gì, bởi vì người làm sai chuyện là nàng! Là nàng trước đem thân thể trở thành phương tiện buôn bán mới có thể khiến tương hạo ân xem thường nàng. ... Tất cả chính là nàng trừng phạt đúng tội! Nàng chẳng trách bất luận kẻ nào!

”Lười của mèo hoang nhỏ bị cắn rớt sao? Rốt cuộc đã quên phải làm sao phản kích ta.” Bạch thư dư chậm chạp không nói một câu, đáy lòng tương hạo ân lại có chút giật mình, lời nói của hần có thật tổn thương tự tôn của nàng không?

”Ta không phải đã nói rồi, chúng ta cũng không có gì để nói.” Giọng nói Bạch thư dư không có sức nghe qua bi thương mà lại tự giễu, đúng vậy! Tương hạo ân dùng ánh mắt hèn mọn như vậy đối đãi nàng, nhưng mà nàng cuối cùng vẫn giống một đứa ngốc mê luyện hần. ... Thực sự là buồn cười!

”Hảo một câu không có gì để nói. ... Bạch thư dư, muốn người bây giờ xuống lầu, trong vòng 3 phút đồng hồ nếu như không trông thấy người dưới lầu, ta nhất định sẽ lên tới phòng tổng giám đốc bắt người!” Tương hạo ân như đinh đóng cột hạ thông điệp.

Nữ nhân này khơi dậy dục vọng chiếm giữ của hần, khiến tương hạo ân muốn chinh phục nữ nhân bất kham này đến cùng.

“Cầu người buông tha ta, đừng trêu đùa ta nữa.” Bạch thư dư đầu hàng, nàng không muốn nhốt trong vòng của hần, nàng chơi không nổi trò chơi tình yêu không đúng thực tế như vậy, coi như là một tâm hồn thiếu nữ đã vì hần dao động cũng thế!

“Người còn có 2 phút 40 giây, nhắc nhở người, ta nói được thì làm được.” Tương hạo ân cực kỳ bá đạo nói.

Tương hạo ân không muốn nghiên cứu lý do làm sao, khoảng thời gian này gặp được bạch thư dư, hần phát hiện bản thân đối với nàng khát vọng không giảm mà tăng lên. Trong đêm khuya, khuôn mặt mềm mại của nàng đều không tự chủ được mà hiện lên trong đầu óc hần, tâm hình kia cũng không khiến nữ nhân theo không gian xuất hiện bóng dáng của nàng. Nữ nhân này làm hần không khống chế được.

”Người. ... Ép buộc.” Bạch thư dư chán nản nói.

Hần làm sao dễ dàng đem nàng trở thành một người có thể trở thành con cờ điều khiển! Ở trong lòng hần, nàng rút cuộc được xem là cái gì? Một trò chơi cho hết thời gian? Hay là đồ chơi gọi thì đến, đuổi thì đi?

”Nếu như ta là người, ta sẽ không làm người chết giãy dụa, người là một người thông minh. ... Ta nghĩ người biết làm sao phân biệt thị phi, cứ như vậy ra

phải cúp máy.” Nói xong, tương hạo ân không cho nàng cơ hội nói liền cúp điện thoại.

Bạch thư dư nhìn chăm chăm cái điện thoại một hồi lâu mới cảm đồ vật tùy thân của mình chạy xuống lầu.

Hắn luôn luôn là một nam nhân nói được thì làm được, bạch thư dư không muốn quan hệ của bọn họ được công khai, đặc biệt là trong [Diêm hải tập đoàn], điều này chỉ làm cho tương hạo ân và Diêm tử thông trở thành trò hề! Huống chi... Nàng cũng rất nhớ nam nhân xấu xa kia.

Dùng tốc độ cực nhanh, bạch thư dư đón thang máy xuống đến lầu một.

Vừa ra khỏi cửa tập đoàn, nàng nhìn thấy một chiếc xe thể thao màu đen đang đậu ven đường, chủ nhân của chiếc xe thì thoải mái mà tựa vào cửa xe nhìn về phía nàng.

Nàng nhìn không thấy biểu cảm rõ ràng trên mặt tương hạo ân, nhưng nàng biết hắn đang cười.

Một cái uy hiếp nho nhỏ lại có thể đem thế giới của nàng thay đổi hoàn toàn, bạch thư dư thực sự không biết tương hạo ân đùa giỡn nàng như vậy tóm lại là có ý nghĩa gì!

”Ngươi đến muộn hai phút.” Đôi mắt lớn của tương hạo ân nhìn thẳng vào bạch thư dư vẫn còn thờ hờ hững, khóe miệng xuất hiện một nụ cười ngông cuồng nói.

”Ngươi cũng không lên lầu.” Bạch thư dư không chút suy nghĩ thốt ra.

”Bởi vì ta biết ngươi sẽ xuống lầu.” Hắn vô cùng khẳng định bạch thư dư trốn không thoát lòng bàn tay của hắn, đưa ra một thời gian chỉ là muốn nhìn thấy dáng vẻ nàng hốt hoảng sốt ruột mà thôi.

”Ngươi... Buồn chán.” Hóa ra nàng bị đùa giỡn rồi! Bạch thư dư mặt trắng dã nhìn tương hạo ân nói.

Không nghĩ tới hắn một đại nam nhân lại có hành vi giống như trẻ con!

Tương hạo ân nhún nhún vai, một dáng vẻ ngươi có thể làm khó dễ được ta.

”Đùa giỡn một người như vậy, ngươi không cảm thấy rất quá đáng sao?” Bạch thư dư nắm chặt hai tay, thái độ không thêm để ý của tương hạo ân làm nàng tức giận.

”Ta không có ý đùa giỡn ngươi, huống hồ dưới góc độ khác, ta ngược lại nghĩ người bị đùa giỡn là ta.” Tương hạo ân đem bạch thư dư giả dối xuống tiểu nhân, hít mắt xem kỹ nữ nhân ban đêm nhiều lần xuất hiện trong đầu óc này.

”Ta cho tới bây giờ không có đùa giỡn ngươi cái gì...” Bạch thư dư cứng cỏi vì bản thân giải thích rõ nhưng lời vừa ra khỏi miệng nàng hiểu tương hạo ân chỉ là chuyện gì. Vì vậy nàng lập tức tiếp tục nói: ”Ta không phải đã nói rồi, trước kia cùng ngươi không thoải mái là một sự hiểu lầm!”

”Không thoải mái? Ta không cảm thụ được bất luận cái gì không thoải mái, trên thực tế, ta còn rất thỏa mãn sự phục vụ của ngươi.” Bạch thư dư càng thanh minh, tương hạo ân càng muốn cùng nàng làm ngược lại, đột nhiên hắn phát hiện bản thân yêu cái vẻ mặt hoảng sợ bức bách lúng túng trên mặt nàng, dáng vẻ ngũ quan nhú chặt cùng một thể kia cực kỳ đáng yêu.

”Ngươi... Thật hạ lưu!” Bạch thư dư tránh tương hạo ân dùng thế lực bắt ép, nhịn không được mắng.

”Ngươi cùng một ngày mắng ta hai lần hạ lưu, điều này không phải đang chờ mong ta có biểu hiện hạ lưu sao?” Thân thể Tương hạo ân lại lần nữa tiếp xúc bạch thư dư, bạc môi kêu gọi dán bên tai của nàng lời nói nhỏ nhẹ.

Nghe thấy hắn nói những lời mờ ám mà lại trắng trợn như vậy, khuôn mặt của bạch thư dư lập tức đỏ ửng ngay cả lỗ tai cũng đỏ.

”Lên xe! Chẳng lẽ ngươi muốn trên đường lớn thân mật cho người qua đường xem? Hay là ngươi muốn mọi người trong [Diêm hải tập đoàn] biết ngươi là nữ nhân của tương hạo ân ta?” Hắn vươn đầu lưỡi trên vành tai nàng khẽ liếm một cái, dùng âm thanh từ tính nói.

Một câu “Nữ nhân của tương hạo ân” tăng tăng lớp lớp kuuw vào trong tâm khảm của bạch thư dư, một câu nói có dự vọng chiếm giữ như vậy khiến bạch thư dư cảm động muốn khóc, hắn thẳng thừng thừa nhận nàng là nữ nhân của hắn? Không phải là đồ chơi? Bạch thư dư muốn mở miệng hỏi cho rõ ràng nhưng lại không có dũng khí, nàng sợ hãi đó chỉ là lời nói nhất thời hắn lỡ lời.

Giống như bị thôi miên, bạch thư dư theo lời của hắn ngồi vào trong xe, cho đến khi ngồi vào xe nàng mới sâu sắc cảm nhận được mình đã cho hắn cơ hội thứ hai phạm tội, nhưng mà nàng không còn con đường hối hận, bởi vì chiếc xe đã vững chãi chạy trên đường. Vì vậy nàng vội vàng nói: “Phiền ngươi đưa ta về nhà.”

Tương hạo ân đang lái xe liếc mắt nhìn bạch thư dư, khóe môi nhếch lên một nụ cười khinh thường, nói: “Đây là lần thứ hai ngươi đem ta trở thành tài xế, ngươi biết giá phải trả là bao nhiêu không?”

Hai tay của Bạch thư dư khẩn trương xoa xoa với nhau, lòng bàn tay bởi vì lời nhắc nhở của hắn mà thấm đầy mồ hôi.

Bạch thư dư đương nhiên biết giá phải trả trong miệng hắn gọi là cái gì, hắn thích dùng thân thể là phương tiện trao đổi, nhưng mà nghĩ đến hình ảnh hai người trần miên trên giường, nàng nhưng một điểm bài xích bất mãn cũng không có, ngược lại còn bất an nóng lên! Nàng làm sao có thể không cảm thấy thẹn như vậy chứ? Bạch thư dư, người tình tình đi! Không nên u mê không tỉnh ngộ nữa, nàng trong lòng cảnh giác bản thân.

“Nếu như ngươi không muốn đưa ta về nhà, vậy xin ngươi để ta xuống xe.” Bạch thư dư biết nói thế sẽ làm trương hạo ân tức giận mạnh mẽ, nhưng nàng thực sự không muốn lại khiến quan hệ của hai người phức tạp thêm nữa. Vì vậy đành phải cự tuyệt hắn.

“Không ngờ ngươi nhu nhược giống như con mèo nhỏ, cá tính lại kiên cường giống như hòn đá bướng bỉnh.” Trương hạo ân không nghĩ tới bạch thư dư lại một lần nữa khước từ hắn, bên cạnh hắn luôn luôn không thiếu nữ nhân xinh đẹp chủ động bày tỏ, nhưng đối với nữ nhân như núi băng rồi lại nóng như lửa này, hắn nổi lên hứng thú trước nay chưa có, nàng càng muốn chạy trốn hắn càng muốn đem nàng nắm chặt ở lòng bàn tay.

“Chúng ta không nên như vậy thêm nữa, đều nói tốt... Hai bên không thiếu nợ nhau mà.” Bạch thư dư không hiểu trương hạo ân vì sao phải đem thời gian lãng phí trên người nàng, hắn chính là một người ngang dọc trên thương trường, muốn nữ nhân nào không có?

“Ta cũng nói qua, kia chỉ là lời nói từ một phía của ngươi.”

“Trương tiên sinh, chúng ta thực sự không nên như vậy nữa.”

“Là ngươi trêu chọc ta trước.”

“Ta không có!”

“Ngươi có hay không trong lòng chúng ta đều biết rất rõ.”

“Ta nói rồi, kia chỉ là trường hợp hiểu lầm.”

“Trong đời ta không có hai chữ hiểu lầm này.” Trong bọn họ nếu nàng là khởi đầu thì nàng phải chịu trách nhiệm kết thúc sự việc này.

“Ngươi rốt cuộc muốn ta làm như thế nào mới bằng lòng buông tha ta?” Hai vai Bạch thư dư tê liệt, không có sức suy cho cùng.

Bạch thư dư rất sợ hãi thêm như vậy, nàng sẽ không thể tự kiềm chế yêu thương nam nhân này, đến lúc đó nàng mất đi không phải chỉ là thân thể và linh hồn của mình, còn bao gồm tôn nghiêm nàng giữ vững.

“Ta sẽ dùng phương thức của ta kết thúc, nhưng không phải bây giờ.” Chiếc xe dừng lại trước một tòa nhà cao cấp, trương hạo ân nghiêng người đối mặt với bạch thư dư, đôi mắt màu nâu thâm nhìn chăm chăm nàng, hao con ngươi chứa đầy dục vọng kia nhìn thẳng con ngươi xinh đẹp của nàng, khiến nàng một hơi cũng nhanh mà thở.

Lời Trương hạo ân nói giống như bàn là, thật sâu khắc trong tâm khảm của nàng, khiến nàng đau đớn rồi lại không cách nào dập tắt.

Ý tứ của hắn là, đây là trò chơi thuộc về hắn, chỉ có hắn quyền quyết định kết thúc...

“Nơi này là?” Nhìn ngôi nhà lớn xa lạ ngoài cửa sổ, bạch thư dư hơi hơi sợ hãi hỏi.

“Nhà của ta.” Trương hạo ân xuống xe, sau khi bỏ lại hai chữ này đi đến cánh cửa hoa văn chạm trổ, không hiểu ra sao theo lên.

Hắn làm sao lại đem nàng đến nhà của hắn? Hắn lại có chủ ý gì?

“Đã trễ thế này còn đến nhà ngươi viếng thăm không tốt lắm đâu? Như vậy sẽ làm phiền đến người nhà ngươi nghỉ ngơi...”

“Ta không có người nhà.” Hắn dừng bước chân lại, đưa lưng về phía, giọng nói có chút bi thương nói.

Mười năm nay hắn dựa vào năng lực của bản thân sinh sống trong xã hội, không có bối cảnh gia thế nào, chỉ có thể cắn răng từng bước một leo lên.

Bạch thư dư mới phát hiện bản thân vô tâm hại hắn, trương hạo ân làm sao có thể có người nhà chứ? Người thân duy nhất của hắn đã bị lạc tổ trình bức tử...

” Xin lỗi, ta không cố ý.” Bạch thư dư cảm thấy mình tổn thương trương hạo ân. Vì vậy hồ thẹn ân hận vươn tay khẽ chạm cánh tay hắn xin lỗi.

Khi tay bạch thư dư chạm đến cánh tay rắn chắc, thân thể trương hạo ân rõ ràng run lên, hắn đột nhiên xoay người, con ngươi màu nâu chuyển sang màu sắc càng thâm trầm nhìn nàng, bạch thư dư còn muốn nói cái gì nữa, giây tiếp theo, hắn đã lực đạo mười phần đem nàng ôm vào trong lòng đồng thời hung hăng hôn trụ cánh môi hồng của nàng.

Tình cảm mãnh liệt hoá tốc đến với bọn họ, bạch thư dư cũng không có chống cự đòi hỏi của trương hạo ân, nàng thương yêu đưa cánh tay vòng trên cổ hắn, đối mặt với nam nhân tự cho mình là rất cao lại tịch mịch này, tâm phòng ngự của bạch thư dư hoàn toàn tan rã.

Nàng thử đáp lại cái hôn nồng nhiệt mạnh mẽ của hắn, đầu lưỡi của hai người trong miệng nàng giao quẩn, lúc này bọn họ đã quên thân phận lẫn nhau, chỉ có thể bị dục vọng nguyên thủy nhất dây dưa.

Một lúc lâu, hấn mới buông nằng ra, làm thân thể hai người kề sát nhau có chút khoảng cách.

”Ta khản cấp muốn giữ lấy ngươi, nhưng chỗ này cũng không phải thật lý tưởng.” Cho dù dục vọng trở nên mãnh liệt nhưng hấn vẫn không quên chỗ hai người ở chính là cửa chính Tửung gia. Vì vậy lý trí ngừng lại của tương hạo ân lại thâm sâu lại nóng triền miên.

Chỉ thấy hai mắt bạch thư dư híp lại, môi bị hôn đến sưng đỏ, ý chí còn vì vừa mới kịch liệt hôn mà tan rã, còn ý nghĩ vừa xuất hiện, nằng rồi bị tương hạo ân mang vào trong Tửung gia.

Sau khi bạch sách dư đi vào phòng trong nhìn thấy không gian lạnh giá này, một cô cô đơn quanh quệ lập tức nổi lên trong đầu óc của nằng. Sàn nhà phòng khách rộng rãi lót đá cẩm thạch màu xám, ban đầu cửa sổ sát sàn có tầm nhìn tốt bị màu sắc rèm cửa sổ che lấp, toàn bộ gian phòng cho bạch thư dư một loại hiện tượng tro tàn lãnh tuyệt tịch tịch.

”Ngươi không thích hợp những màu sắc này.” Sau khi Bạch thư dư quan sát hết bốn phía, cảm thán mà nói.

”Từ khi mẫu thân rời khỏi, hai mắt ta có khả năng trông thấy cũng chỉ có những màu sắc này.” Tương hạo ân lần đầu trước mặt người khác nói về mình. Những năm gần đây bản thân hấn luôn phòng bị rất khắt khe nhưng bạch thư dư này lại đơn giản tiếp cận thể giới nội tâm lạnh giá của hấn, khiến cho hấn không thể không thừa nhận sự đặc biệt của nằng, coi trọng tồn tại của nằng.

”Ngươi quá bi quan, có lẽ ngươi có thể mở rộng trái tim, cứ chấp nhận sự quan tâm người khác dành cho ngươi, cũng không phải ai tiếp xúc người động cơ đều chỉ là vì tôn thương ngươi! Diêm đại ca hấn luôn luôn thấy thẹn đối với ngươi, hấn đối với ngươi cảm giác sâu sắc đồng tình, ta hiểu ngươi vẫn rất muốn trả thù nhưng oan oan tương báo khi nào...”

“Đù rồi! Là Diêm tử thông phái ngươi tới thuyết phục? Ngươi muốn cự tuyệt cũng đón nhận mỹ nhân kế?” Tương hạo ân nheo mắt lại, sắc bén suy đoán một trong những khả năng.

“Không, không ai phái tới, ta chỉ là rất không muốn ngươi sống trong thù hận đen tối thêm nữa! Cuộc sống của ngươi có thể không cần tịch tịch như thế.”

Hiểu lầm của Tương hạo ân làm bạch thư dư bối rối, nằng rất sợ hấn vừa mở rộng trái tim lại một lần nữa đóng chặt nó lại. Vì vậy nằng vội vàng vì bản thân phân trần.

“Kết cục bị thương nhất của hai ngươi không có ai hối tiếc, ta chỉ hóa bị phần thành sức mạnh cũng không cần bắt luận kẻ nào đồng tình, ngươi không nên cho rằng mình chưa cứu thế, muốn dùng lòng dạ Bồ Tát đi phổ độ chúng sinh chứ?” Tương hạo ân sau khi hừ lạnh một tiếng, chế nhạo mà nói.

“Ta cũng không phải muốn phổ độ chúng sinh, ta chỉ là muốn hóa giải ân oán giữa ngươi và Diêm gia...”

“Buồn cười! Một người nữ nhân chỉ theo ta trên giường vài lần mà vọng tưởng thay đổi cuộc sống của ta? Bạch thư dư ngươi có hơi quá tự cho là đúng đi!” Có lẽ cảm hận ân oán chuyện cũ làm tương hạo ân không lựa chọn lời nói thoải mái.

Lời hấn nói trùng trùng điệp điệp thương tổn bạch thư dư, chỉ thấy môi nằng rất trắng, huyết sắc nhanh chóng từ khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn nhạt dần.

“Ta... Không có ý đó, ta chỉ không muốn ngươi bị oán hận quấn quanh, dù sao Diêm đại ca hấn là xuất phát từ nội tâm quan tâm ngươi, nếu như ngươi vứt bỏ trả thù Diêm gia, ta nghĩ Diêm đại ca sẽ nhìn ngươi như người nhà...” Không nghĩ tới lòng tốt của nằng sẽ bị tương hạo ân xuyên tạc, việc này khiến bạch thư dư có chút đau lòng.

“Là Diêm tử thông phái ngươi tới thăm dò ta sao? Hấn nếu như thực sự quan tâm ta, sẽ phái người điều tra các giao dịch tài chính của ta? Phá hỏng uy tín cuarta trên thương trường? Thậm chí mời Huy tín xã theo dõi ta sao?” Thủ đoạn của Diêm gia tương hạo ân cười nhạt, hấn chôn ở trong lòng ba mươi năm oán hận là không có khả năng bởi vì một nữ nhân hóa giải.

“Ngươi biết rõ những điều này cũng không phải Diêm đại ca làm, là Diêm phu nhân nằng...”

“Sự thực đều xảy ra trước mắt, ngươi còn đang thay hấn biện giải? Ta thật sự tự hỏi Diêm tử thông đến tột cùng dùng phương thức nào mua chuộc lòng của ngươi! Cuối cùng có thể cho ngươi không oán không hận mà đối với hấn trung thành như thế.” Sự bảo vệ của Bạch thư dư làm tương hạo ân cắt đứt lòng dạ đầy dấm chua, hấn chán ghét bởi trong miệng nằng nghe thấy nằng đối với nam nhân khác bệnh vực.

“Ta chỉ là nói ra sự thực.” Sự lên án của Tương hạo ân làm bạch thư dư có chút bất đắc dĩ, sự lên án của hấn như con dao sắc bén khiến bạch thư dư cảm thấy thất vọng.

“Sự thực là ngươi và Diêm tử thông chính xác còn có quan hệ không rõ ràng mơ hồ?” Tương hạo ân trước ghế xô-pha ngồi xuống, sau khi hút một điếu xì gà, giọng nói cực kỳ khinh miệt nói.

“Ta cùng với Diêm đại ca trong sạch rõ ràng, không có quan hệ thân mật khiến người ta hiểu lầm.” Bạch thư dư mặt trắng dã một môi nói một lần nữa.

“Ta hai mắt nhìn thấy cũng không phải là như vậy, chứng minh cho ta xem.” Tương hạo ân suy nghĩ một chút, một ý xấu hiện lên trong đầu óc.

“Chứng minh? Ta phải làm sao chứng minh?” Bạch thư dư cau mày nghi ngờ, khó hiểu hỏi.

“Muốn người tới nay ngủ qua đêm ở chỗ này, nếu như người đồng ý đáp ứng, tin tưởng người và Diêm tử thông trong sạch. Người đã nói không có gì, ta nghĩ người sẽ không vì hấn chứng minh trong sạch của người mà cự tuyệt yêu cầu của ta chứ?” Trương hạo ân nói đường đường chính chính, như là khẳng định tình thế bất buộc.

Nghe thấy lời hấn nói, khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch thư dư thăm một nửa.

Đây... Là cái gì ngày giết thôi rửa phương thức chứng minh? Trời biết nếu bị Diêm đại ca biết nàng cả đêm không về, hấn sẽ khăn trương lo lắng không?

“Ta không cần phải... Dùng phương pháp ngu xuẩn này chứng minh trong sạch của ta.” Bạch thư dư hoàn toàn cự tuyệt.

“Tùy người, ta sẽ không miễn cưỡng người, dù sao ta sớm hiểu rõ người Diêm tử thông còn có quan hệ không thể cho ai biết, dù cho người lại không thừa nhận, sự thực chính là như vậy.” Trương hạo ân sử dụng phép khích tướng.

Bạch thư dư cắn môi dưới, lộ ra lúng túng, bằng mọi cách làm khó dễ.

Biết rõ đây lại là quỷ kế của trương hạo ân nhưng bạch thư dư chính là lo lắng thật sự.

“Như thế nào?” Hấn nhíu mi, mưu kế hay tràn đầy hứng thú hỏi.

“Nếu như người có thể đáp ứng ta sau này đừng xem Diêm đại ca là địch nhân nữa, nếu khắp nơi không làm khó hấn, ta đáp ứng với người.” Bạch thư dư cúi đầu một chút thờ dãi nói.

Diêm đại ca luôn luôn quan tâm nàng, nhưng mà nàng cự tuyệt không đền ơn hấn cái gì, có thể hóa giải ân oán của anh em bọn họ, kia coi như là phương thức tốt nhất báo đáp ân tình của hấn.

“Lại là Diêm tử thông? Người như vậy thay hấn suy nghĩ? Tự nguyện vì hấn trả giá tất cả?” Trương hạo ân trong mắt hiện ra hai ngọn lửa, bạch thư dư khắp nơi hộ chủ làm hấn vô cùng tức giận.

Bạch thư dư hiểu trương hạo ân nhất định lại hiểu lầm tình cảm của nàng Diêm tử thông, nhưng mà nàng rồi không muốn giải thích rõ, khiến cho thời gian chứng minh là đúng bọn họ trong sạch đi!

“Có đáp ứng hay không tùy người, ta hiện có thể trở về nhà.” Bạch thư dư tâm lớn mặt cùng trương hạo ân nói đến điều kiện.

“Người đang uy hiếp ta?” Trương hạo ân lại lần nữa nhíu cao mi.

“Người uy hiếp ta trước là người!” Bạch thư dư nâng hàm dưới lên, hai mắt rõ ràng cùng hấn chống lại.

“Ta có thể thẳng thắn nói cho người, muốn ta buông tha ân oán oán những năm gần đây chuyện không có khả năng! Ta quên không được mẫu thân cùng ta cùng nhau chịu đựng qua đau khổ, nhưng... Nếu như người nguyện ý làm nữ nhân của ta, ta có thể suy nghĩ bỏ qua Diêm gia.” Nữ nhân này so với hấn tưởng tượng mạnh mẽ trung kiên, tính cách kiên cường dẻo dai như vậy cùng tư tưởng không khuất phục của hấn rất phù hợp, điều đó khiến trương hạo ân muốn có toàn bộ bạch thư dư.

“Làm... Nữ nhân của người?” Bạch thư dư lấp bắp nhìn hấn, đôi mắt hấn lại nghiêm túc nhưng nhìn không thấy một tia đùa giỡn.

“Ta muốn người rời khỏi Diêm tử thông, rời khỏi [Diêm hải tập đoàn], chân chính trở thành nữ nhân của trương hạo ân ta.” Hấn chưa bao giờ mạnh mẽ muốn chiếm giữ một nữ nhân như vậy, bạch thư dư làm hấn vô cùng ngoại lệ, hấn không cách nào bảo đảm loại kích động này lại duy trì bao lâu nhưng lúc này trương hạo ân thâm nghĩ ích kỷ có nàng.

Trương hạo ân đơn giản rồi lại bá đạo nói làm bạch thư dư kinh hãi vạn phần, đây là đại biểu trong lòng nàng cũng có một tia vui mừng hay không?

Hoặc chỉ là cái kẻ sách trả thù Diêm gia?

“Ta không cách nào lập tức cho người đáp án...” Bạch thư dư rất muốn đáp ứng điều kiện của trương hạo ân mà không lo lắng hậu quả, đồng thời cùng hấn yêu mãnh liệt, nhưng không cách nào xác nhận bản thân có thể chịu đựng sau khi hấn vứt bỏ nàng hay không, nàng phải đối mặt với kết quả thế thảm.

“Ta cho người thời gian nửa tháng suy nghĩ, nhắc nhở người, ta cũng không phải một người có tính kiên nhẫn, hy vọng người có thể lựa chọn sáng suốt.”

Trương hạo ân nhẹ nhàng nâng cằm dưới mảnh khảnh của bạch thư dư, trên đôi môi tái nhợt của nàng sau khi nói liền hôn.

Bờ vai nhỏ bé yếu ớt của Bạch thư dư hơi hơi rung rung, đáy lòng sinh ra phản ứng phản cự, nàng vừa sợ hãi rồi lại có chút mong đợi, mong đợi cái gì chứ? Có thể là xa xỉ xin trương hạo ân có thể thật tình yêu thương nàng sao!

Cứ như vậy, bạch thư dư rơi vào trong cạm bẫy ái tình mà trương hạo ân thiết lập, bị lạc trong vòng xoáy thô bạo mà lại cương quyết của hấn không thể tự thoát khỏi.

Đêm đó, bạch thư dư giữ lời hứa ở lại qua đêm nhà của trương hạo ân, hấn cũng không có buông trôi bản thân mà hưởng thụ thân thể của nàng, chỉ nhẹ nhàng ôm lấy nàng ngủ, hai người vượt qua một đêm yên bình.

Chương 7

Hai tuần lễ kế tiếp, Tường Hạo Ân giống như là trong cuộc sống của Bạch Thư Dư biến mất, thỉnh thoảng nhớ lại những lời hắn nói đêm đó, Bạch Thư Dư không khỏi cảm thấy giống như một giấc mộng không có thật, mỗi một lời hắn nói, mỗi một câu đều thật sâu khắc vào trong lòng của nàng, làm nàng cảm động.

Nàng thừa nhận trong lòng khát vọng hắn có thể thật lòng yêu thương nàng, không chỉ có là vui vẻ trên thân thể, nhưng Bạch Thư Dư hiểu tình yêu đối với lăng tử Tường Hạo Ân không muốn ràng buộc này mà nói căn bản là lời nói vô căn cứ.

Thời gian này nàng dùng công tác bận rộn để che giấu tình cảm thương nhớ về hắn, nàng hoàn toàn không thích bản thân như vậy, bởi vì hắn đã hoàn toàn chi phối cuộc sống của nàng...

Nhìn màn ảnh máy tính, nàng luôn luôn chăm chỉ công tác đầu óc lại buông trôi.

“Bạch thư ký? Bạch thư ký?” Trong lúc hai mắt trống rỗng nhìn chằm chằm màn ảnh, một thanh âm truyền vào tai của nàng, đem tâm tư dạo chơi không lối về của nàng kéo trở lại thế giới hiện thực.

“Có chuyện xảy ra sao?” Bạch Thư Dư rất nhanh chóng thu hồi tâm tư đang bay xa của mình, nhìn trợ lý bộ phận vụ Trương tiểu thư.

“Tôi gọi cô nhiều lần rồi, nơi này có một công văn khẩn cần tổng giám đốc phê duyệt, cô có thể mau giúp tôi đưa vào không?” Trương tiểu thư đem tập công văn đặt ở trước mặt Bạch Thư Dư, giọng nói không có khách khí mà nói.

Tất nhiên, Bạch Thư Dư ở công ty là kẻ thù chung của mọi người, trong mắt các đồng nghiệp nữ nàng chỉ là một người vô dụng dựa vào quan hệ với Diêm tổng giám đốc mới vào [Diêm Hải tập đoàn], phải nhận được đối đãi lạnh lùng như vậy cũng là bình thường.

“Ừ, cô trước tiên để xuống đó đi.” Bạch Thư Dư chỉnh đốn sợi tóc lộn xộn bên tai, sau đó nói.

“Đây là công văn khẩn.” Bĩu môi tức giận, sau khi Trương tiểu thư bỏ lại những lời này, nhìn cũng không nhìn Bạch Thư Dư một cái xoay người rời đi.

Nhìn bóng lưng Trương tiểu thư rời đi, Bạch Thư Dư chỉ có thể thở dài bất đắc dĩ, đồn đãi trong công ty làm nàng bắt đầu có ý niệm trong đầu muốn rời khỏi [Diêm Hải tập đoàn], chỉ là lúc đối mặt với Diêm Từ Thông nàng thực sự không biết phải như thế nào mở miệng.

Cầm lấy tập công văn, Bạch Thư Dư đứng dậy sau đó đi về phía phòng của tổng giám đốc.

Bên ngoài cửa phòng tổng giám đốc, Bạch Thư Dư giơ tay lên muốn gõ cửa, lại nghe thấy tiếng nói chuyện bên trong...

Là tiếng Diêm phu nhân và Diêm Từ Thông nói chuyện, tinh thần nàng hoảng đến ngay cả chuyện Diêm phu nhân đến công ty cũng đã quên, vì không muốn gặp rắc rối Bạch Thư Dư quyết định chờ bọn họ nói xong sau đó mới đem văn kiện vào, nhưng đang muốn rời đi thì nghe thấy trong cuộc nói chuyện xuất hiện ba chữ Tường Hạo Ân, sau liền lập tức đứng im.

Bạch Thư Dư biết nghe lén là một chuyện không có đạo đức, nhưng chuyện liên quan đến Tường Hạo Ân, nàng thực sự rất khó để xuống lòng hiếu kỳ. Vì vậy nàng hơi để lỗ tai dựa vào sát cánh cửa, chuyên tâm nghe cuộc đối thoại bên trong...

“...Tên con riêng chết tiệt kia! Từ khi lão đầu đem đi sản bắt đầu chia phần nửa cho hắn, đã tâm muốn chiếm đoạt [Diêm Hải] của hắn càng công khai hơn!” Nói chuyện đến Tường Hạo Ân, khuôn mặt Lạc Tố Trinh biểu tình trở nên gay gắt.

“Con nghĩ con cần phải đi tìm Tường Hạo Ân nói nói chuyện, có thể hắn bằng lòng buông tay.” Đối với khuôn mặt giận dữ của mẹ, Diêm Từ Thông nói ra suy nghĩ phương pháp trong lòng.

Nghe Diêm Từ Thông nói giống như không còn nữa, Lạc Tố Trinh càng thêm giận dữ.

“Ngươi, cái tên vô dụng này! Ngươi làm sao có thể nói ra lời nói không có tiền đồ như vậy? Đây không phải tiêu biểu ngươi muốn đi gặp Tường Hạo Ân giờ cò trắng đầu hàng? Ta tuyệt đối sẽ không cho ngươi làm ra chuyện khiến Diêm gia hổ thẹn!” Lạc Tố Trinh phẫn nộ đập bàn, chỉ vào mũi Diêm Từ Thông rống to hơn.

“Mẹ, trong thời gian tranh giành chúng ta đã mất đi quyền chủ đạo, bây giờ nếu không cùng Tường Hạo Ân bàn chuyện, có một nửa cổ đông đều phải rút cổ phần, chúng ta không có nhiều tài chính như vậy để mua cổ phần họ bán ra!” Diêm Từ Thông muốn mẫu thân đối mặt hiện thực, nhưng mà Lạc Tố

Trình thờ phi phi không chịu chấp nhận chuyện thực này, nàng đem tất cả thất bại này đổ lên trên người Diêm Tử Thông.

Không sai, nàng là hận Tường Hạo Ân cả đời, nhưng nàng không thể không thừa nhận hắn có năng lực giải quyết công việc hơn người, nếu như con trai nhu nhược của nàng có thể có một nửa như Tường Hạo Ân, sự tình cũng sẽ không rơi vào không có đường xoay chuyển.

“Ngươi nghĩ rằng ta không có cách nào tiêu diệt Tường Hạo Ân?” Lạc Tổ Trình tà ác nói.

“Mẹ có biện pháp?” Diêm Tử Thông kinh ngạc hỏi lại.

“Ta đã kêu kẻ toán viên cao cấp làm giả báo cáo tài chính, cổ đông [Diêm Hải] năm nay là tình trạng lỗ vốn, toàn bộ cổ đông đừng nghĩ có được một xu tiền, mặt khác ta rồi mua được kẻ toán viên cao cấp Tường Hạo Ân, muốn hắn giúp giả mạo sổ sách hạ sản nghiệp của Tường Hạo Ân xuống, chờ sổ sách giả được công khai thì những cổ đông đó lấy cái gì giúp đỡ Tường Hạo Ân.” Lạc Tổ Trình trên mặt hiện lên nụ cười đắc ý nói.

“Này... Không tốt đâu! Con không đồng ý phương pháp làm không quang minh lỗi lạc như thế.” Diêm Tử Thông lập tức phản đối.

“Chẳng lẽ ngươi muốn chấp tay đem [Diêm Hải tập đoàn] dâng tặng cho Tường Hạo Ân?” Lạc Tổ Trình rít gào nói.

“Nếu như [Diêm Hải] đổi thành Tường Hạo Ân kinh doanh thu được lợi ích lớn hơn nữa, con cũng không phản đối làm như vậy.” Trên mặt Diêm Tử Thông rõ ràng hiện lộ ra chán ghét đối với chức vụ này, hắn thậm chí nghĩ khi làm bác sĩ, nếu không có sự khẳng định của mẫu thân hắn cũng không muốn trở thành người nô đầy lên trận thương nghiệp tình phong huyết vũ (gió tanh mưa máu) này.

“Ngươi, tiểu tử vô dụng này! Ngươi chẳng lẽ muốn vĩnh viễn làm một kẻ bất tài không dùng được sao? Nói chung, ngươi không cần bất luận ý kiến gì, rồi quyết định làm như vậy rồi.” Lạc Tổ Trình kiên quyết nói.

“Mẹ! Giả báo cáo tài chính không phải là phương pháp tốt... Trời ạ, Bạch Thụ Dư, em làm sao vào được?” Diêm Tử Thông nói còn chưa nói hết đã bị Bạch Thụ Dư phá cửa mà vào hù dọa, hắn kinh ngạc nhìn Bạch Thụ Dư tâm tình một chút kích động.

“Ta thật không ngờ các ngươi sẽ xấu xa như vậy! Các ngươi vì sao phải làm hại Tường Hạo Ân như vậy? Thân thể của hắn đã đáng thương rồi, vì sao còn muốn đưa vào chỗ chết?” Bạch Thụ Dư không thể tin được Lạc Tổ Trình còn muốn lợi dụng báo cáo tài chính giả để hại Tường Hạo Ân ngồi tù, thì ra một phu nhân cao ngạo tôn quý sau lưng lại xấu xa như thế.

“Bạch Thụ Dư, chuyện không phải như em nghĩ đâu...” Diêm Tử Thông kinh ngạc trước sự xông vào của Bạch Thụ Dư, không muốn bị Bạch Thụ Dư hiểu lầm, hắn đối với nàng giải thích nhưng Lạc Tổ Trình lại nhanh một bước nói.

“Ngươi, một thư ký không coi ai ra gì này cũng dám nghe trộm chúng ta nói chuyện! Ta đã sớm hoài nghi ngươi là nội ứng do Tường Hạo Ân phái tới [Diêm Hải]! Nói! Hắn kêu ngươi tới đánh cắp cơ mật gì?” Lạc Tổ Trình hí mắt, ánh mắt sắc bén trừng mắt nhìn Bạch Thụ Dư hỏi.

“Mẹ, mẹ hiểu lầm Bạch Thụ Dư rồi...”

“Câm miệng! Hiện tại không có chỗ cho ngươi mở miệng nói, đều là ngươi đem nữ nhân lai lịch bất minh này đưa vào [Diêm Hải], bây giờ tình hình như thế này nhất định cùng nàng không thoát khỏi liên quan!” Lạc Tổ Trình đã sớm kêu người âm thầm điều tra qua nữ nhân Bạch Thụ Dư này, cũng biết nàng len lút cùng Tường Hạo Ân qua lại, cho rằng Bạch Thụ Dư cơ sở ngầm của Tường Hạo Ân.

“Mẹ, Bạch Thụ Dư không phải người như vậy, nàng và Tường Hạo Ân hoàn toàn không có quen biết nhau...”

Lạc Tổ Trình hoàn toàn không để ý đến sự thanh minh của con trai, đôi mắt sắc bén của bà nhìn Bạch Thụ Dư nói: “Ta muốn ngươi lập tức rời đi [Diêm Hải], rời khỏi Tử Thông.”

Kết quả nhận được như vậy, Bạch Thụ Dư một chút cũng không kinh ngạc, trong lòng nàng không một chút cảm giác khổ sở, trước đây nàng đã nghĩ tìm cơ hội rời khỏi [Diêm Hải tập đoàn] rồi, uy hiếp của Lạc Tổ Trình đối với nàng mà nói là như ý nguyện.

“Mẹ, mẹ không thể đuổi Bạch Thụ Dư đi.” Diêm Tử Thông kích động nói.

“Tốt, ta sẽ chủ động trình đơn xin từ chức nhưng hy vọng các ngươi đừng tổn thương Tường Hạo Ân nữa, hắn chịu ủy khuất rồi quá nhiều rồi.”

Biết rõ những lời nàng nói đối với bọn họ một chút xúi hướng cũng không có nhưng Bạch Thụ Dư vẫn nhàn nhai tâm đầu như nói ra.

“Bạch Thụ Dư, em đừng đi. Đây chẳng qua là một sự hiểu lầm.” Diêm Tử Thông vẫn ra sức muốn giữ lại Bạch Thụ Dư.

“Nói cho ngươi một câu, ta không chỉ sẽ làm Tường Hạo Ân phá sản còn có thể khiến hắn vĩnh viễn không có cơ hội xoay người.” Lạc Tổ Trình nói đối.

Lạc Tổ Trình nói khiến Bạch Thụ Dư thân nhiên cười, bọn họ là đầu không lại Tường Hạo Ân, sự tức giận báo thù rồi khiến nam nhân mình đầy thương tích kia trở nên không gì làm không được, Diêm gia thực sự quá coi thường Tường Hạo Ân rồi.

“Mấy ngày này sau khi hoàn thành việc giao nhận công tác ta sẽ rời khỏi, Diêm đại ca nếu không có việc gì ta đi làm việc trước.” Bạch Thụ Dư một chút cũng không muốn chờ thêm một giây đồng hồ, đối mặt với khuôn mặt dữ tợn của Lạc Tổ Trình khiến nàng cảm thấy buồn nôn. Vì vậy sau khi nói xong Bạch Thụ Dư lập tức xoay người rời khỏi.

” Bạch Thư Dư...” Diêm Tử Thông không muốn mất đi Bạch Thư Dư, mẫu thân đã đối với Bạch Thư Dư rất có thành kiến, bây giờ tình huống càng chuyển biến xấu hơn nữa, nhưng mà hẳn lại một chút khả năng ngăn cản cũng không có.

“Ngươi đủ rồi! Nàng chẳng qua là một con cò không phải sử dụng đến, ngươi có cần phải vì nàng thân tâm đào phế* không?” Lạc Tố Trinh căm ghét con trai mềm yếu không có năng lực.

(*) thân tâm đào phế: thật lòng yêu thương, lấy hết tấm lòng, tim gan phổi ra.

“Mẹ, Bạch Thư Dư vô tội, nàng cái gì cũng không biết, xin mẹ không nên vô cớ mang nàng vào giữa con phong ba này.” Diêm Tử Thông toàn tâm toàn ý thăm nom bảo vệ Bạch Thư Dư, nhưng lời che chở nghe vào trong tai Lạc Tố Trinh giống như thuốc nổ.

“Ngươi có biết Bạch Thư Dư cùng Tường Hạo Ân lén lút mờ ám qua lại hay không? Ngươi, tên gốc này, ngươi hoàn toàn bị nàng lợi dụng rồi.”

“Con không tin, Bạch Thư Dư nói nàng không nhận ra Tường Hạo Ân...” Diêm Tử Thông khiếp sợ trừng lớn mắt.

“Hừ! Nàng đương nhiên sẽ nói không nhận ra, nói như vậy mới có thể đem bọn ngươi hai nam nhân thương thức trong lòng bàn tay chứ, ta cần ta cứ lấy.” Lạc Tố Trinh hừ lạnh một tiếng sau đó nói.

“Nàng không phải là người như thế. Con muốn đi tìm nàng để hỏi rõ ràng.” Nói xong, Diêm Tử Thông lao ra khỏi phòng tổng giám đốc nhưng Lạc Tố Trinh nhanh hơn một bước giữ hắt lại.

” Ngươi, tên bất tài không dùng được này, cùng phụ thân ngươi giống nhau không có năng lực, vì một nữ nhân ngay cả giang sơn cũng có thể không cần, ta cảnh cáo ngươi nếu như ngươi dám đi ra khỏi cánh cửa này với ngươi đoạn tuyệt quan hệ mẫu tử.” Lạc Tố Trinh thoota ra lời nói tàn nhẫn.

“Mẹ...” Diêm Tử Thông bất đắc dĩ nhìn mẫu thân, cuối cùng mất tinh thần ngồi xuống ghế xô-pha, bất lực.

“Bây giờ ngươi chỉ cần hão hão làm tổng giám đốc trên danh nghĩa của ngươi, còn lại tất cả do ta quyết định.” Trinh không bao giờ muốn cho Diêm Tử Thông vô năng đem [Diêm Hải tập đoàn] đẩy vào đường cùng nữa, tâm nàng ý đã quyết nói.

Diêm Tử Thông hai mắt hồ hững nhìn mẫu thân một cái, hiểu rõ trong mắt mẫu thân hẳn chỉ một con cò ở trong tay bị sắp đặt...

Mấy ngày kế tiếp, Bạch Thư Dư vẫn trốn Diêm Tử Thông, nàng sợ hãi nghe hắt an ủi giữ lại, may là Lạc Tố Trinh hình như cũng biết rõ điểm ấy sớm phải hắt đến HongKong công tác, để cho bọn họ hai người không có cơ hội chạm mặt.

Hôm nay là ngày cuối cùng Bạch Thư Dư ở [Diêm Hải tập đoàn], trong mắt các nữ đồng nghiệp, sự rời đi của nàng một tin tốt, khắp nơi ăn mừng.

Sau khi thu dọn hết đồ dùng cá nhân giản đơn, Bạch Thư Dư không chút lưu luyến rời khỏi [Diêm Hải tập đoàn].

Sau khi trở lại nơi ở, nàng bắt đầu đóng gói hành lý, đã đã rời khỏi [Diêm Hải tập đoàn], nàng không có lý do gì tiếp tục ở chỗ này.

Mấy ngày trước đây nàng từ chối sau một hồi chủ động tìm Tường Hạo Ân, báo cho hắt biết chuyện nàng rời khỏi [Diêm Hải tập đoàn], việc này khiến cho Tường Hạo Ân tưởng lầm nàng là tiếp nhận đề nghị của hắt mới quyết định như vậy, nhưng Bạch Thư Dư không giải thích nguyên nhân thật sự, bởi vì nàng cũng đồng dạng khát vọng hắt, cho nên nàng quyết định vứt bỏ xiềng xích để cho mối quan hệ giữa bọn họ phát triển thêm nữa.

May mắn trước đây hành lý tùy thân rất đơn giản, sau mấy giờ Bạch Thư Dư đã đem toàn bộ hành lý tùy thân thu dọn thỏa đáng.

Nhìn thời gian, Tường Hạo Ân cũng không sai biệt lắm đến đón nàng rồi, trong lòng Bạch Thư Dư mang theo vạn phần chờ mong và rất nhiều bất an chờ đợi hắt đến.

Lúc này chuông cửa vang lên.

Nghĩ đến Tường Hạo Ân ngay phía sau cửa đợi nàng, trống ngực Bạch Thư Dư bởi vì chờ mong và khẩn trương phút chốc đập nhanh hơn, hai gò má ửng hồng.

Bạch Thư Dư miệng thở hồn hên thật nhiều, sau khi thuận thuận hô hấp dồn dập của mình, mở cửa ra...

“Diêm đại ca? Làm sao là ngươi?” Mở cửa ra, phía sau cửa đập vào mắt cũng không phải là Tường Hạo Ân nàng đang đợi, mà là vẻ mặt lo lắng của Diêm Tử Thông, trong khoảng thời gian ngắn Bạch Thư Dư mắt choáng váng.

“Anh mới vừa xuống phi cơ thì chạy tới đây, Bạch Thư Dư em đây là đang làm cái gì? Em phải rời khỏi sao?” Vừa vào cửa trông thấy đặt ở bên cạnh ghế xô-pha là vali hành lý, Diêm Tử Thông thần sắc căng thẳng, hai hàng lông mày nhíu chặt vội vàng hỏi.

“Ta đã rời khỏi [Diêm Hải tập đoàn] rồi, nếu như tiếp tục ở chỗ này nữa, ta sợ sẽ đưa tới lời ra tiếng vào, huống hồ ta cũng không muốn lại bị phụ nhân hiểu lầm nữa...”

“Em cũng không nhất định làm như vậy, anh lập tức trở về cầu tình mẫu thân anh, muốn bà cho em trở về, tất cả cũng chỉ là hiểu lầm, Bạch Thư Dư, em đừng đi, xin em không được rời khỏi anh!” Diêm Tử Thông kích động cầm hai vai Bạch Thư Dư, giọng nói khổ sở.

Bạch Thư Dư nhẹ nhàng cầm hai tay Diêm Từ Thông đẩy ra, chậm rãi lắc đầu.

“Diêm đại ca, ta nghĩ ta rời khỏi [Diêm Hải tập đoàn] đối với ngươi đối với ta đều tốt. Thực sự không muốn làm khó cho ngươi, ta thực sự rất cảm kích ngươi trước kia chiếu cố, ngươi là một đại ca tốt...”

“Anh không muốn sự cảm kích của em, anh cũng không muốn làm đại ca cái gì, Bạch Thư Dư, em vì sao phải liên tục trốn tránh tình cảm anh đối với em, kỳ thực anh vẫn rất...” Diêm Từ Thông tình cảm chưa chan chưa nói ra miệng đã bị Bạch Thư Dư cắt đứt.

“Không nên hơn nữa, Diêm đại ca, tóm lại ta quyết định rồi sẽ không lại thay đổi.” Bạch Thư Dư hiểu lời nói của mình nhất định tổn thương tâm của Diêm Từ Thông nhưng nàng không muốn để hấn đối với mình có điều chờ mong, bởi vì tình cảm mà hấn muốn nàng vĩnh viễn không cách nào đáp lại.

“Bạch Thư Dư, em vì sao không cho anh nói hết? Em thật tàn nhẫn, coi thường tình cảm của anh như vậy! Em biết rõ anh vẫn rất yêu em...”

Diêm Từ Thông cũng không kiềm chế tình yêu sâu nặng trong lòng được nữa, hấn như là thay đổi, mi tâm không còn ôn nhu như trước kia nữa chỉ còn lại có oán giận tràn đầy.

“Diêm đại ca, ngươi bình tĩnh một chút đi, không nên như vậy...” Chẳng bao giờ thấy Diêm Từ Thông cực đoan như vậy, sự xúc động phẫn nộ của hấn làm Bạch Thư Dư có chút sợ hãi.

Sự cự tuyệt của Bạch Thư Dư khiến Diêm Từ Thông đau lòng, hấn quyết định phải mạnh tay một lần...

“Bạch Thư Dư, vì sao không để cho anh một cơ hội? Em có biết anh rất quan tâm em hay không? Từ sau khi lần đầu nhìn thấy em, anh không thể tự kiềm chế yêu thương em!” Diêm Từ Thông tâm tình sục sôi không khống chế được tiến lên ôm lấy Bạch Thư Dư, nàng đột nhiên bị hành động của hấn dọa, liêu minh muốn tránh khỏi nhưng sức không bằng sức lực mạnh mẽ của hấn.

“Diêm đại ca, ngươi đừng như vậy.. Buông... Thả ta ra!” Bạch Thư Dư kinh hách kêu to nhưng hành động tránh né của nàng làm cho Diêm Từ Thông càng kiềm chế mạnh mẽ.

“Nếu như ta là ngươi, ta sẽ thông minh buông nàng ra.” Lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền tới một giọng nam lạnh lùng, Diêm Từ Thông vô ý thức buông lỏng tay ra.

“Tuông Hạo Ân?” Lúc này nhìn thấy Tuông Hạo Ân khiến Diêm Từ Thông rất giật mình.

Vừa được tự do, Bạch Thư Dư vội vàng chạy khỏi bên cạnh Diêm Từ Thông, nàng giống như con chim sợ cành cong trốn ở phía sau Tuông Hạo Ân, thân thể nhỏ bé và yếu ớt còn hoảng sợ run rẩy.

Tuông Hạo Ân không nghĩ tới hấn vừa lên lầu lại trông thấy cảnh tượng như vậy, khi hấn trông thấy Diêm Từ Thông thô bạo đối đãi với Bạch Thư Dư, một cô phẫn nộ từ đáy lòng hấn tự nhiên nảy sinh, hấn dùng tất cả lý trí để nén kích động muốn tiến lên đánh cho Diêm Từ Thông một quyền.

Trông thấy Bạch Thư Dư chạy hướng về phía Tuông Hạo Ân, Diêm Từ Thông dường như hiểu rõ cái gì, cười khỏ.

“Hoá ra bên ngoài tung tin vịt đều là thực sự, giữa các ngươi xác thực không minh bạch... Mà ta lại giống như đũa ngọc luôn luôn tin tưởng các ngươi là trong sạch... Bạch Thư Dư, ngươi che giấu thật là tốt, đem ta giống như một đũa ngọc đùa giỡn!” Diêm Từ Thông giống quả bóng cao su trút ra tức giận, bất đắc dĩ vô cùng ai bình tất thắng* tự giễu nói.

(*) ai bình tất thắng: quân đội bị áp bức vùng lên mà chiến đấu thì nhất định sẽ chiến thắng.

Không ngờ hấn mấy năm nỗ lực cuối cùng so ra kém một người nam nhân mới nhận biết hai tháng, Diêm Từ Thông cực kỳ đau lòng.

“Diêm đại ca, chuyện không phải như ngươi suy nghĩ đâu....” Bạch Thư Dư muốn giải thích nhưng Tuông Hạo Ân lại nhanh hơn một bước nói tiếp.

“Đúng thì như thế nào? Bạch Thư Dư đã là nữ nhân của ta, ngươi đừng tưởng chạm một sợi tóc của nàng.” Tuông Hạo Ân cười lạnh cảnh cáo Diêm Từ Thông, giọng hấn tràn đầy dự vọng chiếm giữ khiến trong lòng Bạch Thư Dư ngũ vị tạp trần*.

(*) ngũ vị tạp trần: 5 vị ngọt chua cay đắng mặn trộn lẫn vào nhau.

Tuông Hạo Ân rốt cuộc không ngại trực tiếp công bố quan hệ giữa bọn họ, tuyên bố này khiến bạch sách dư nội tâm nổi lên trận trận rung động, nhưng nàng không rõ hấn làm như vậy dụng ý là vì bảo hộ nàng hay là kích động Diêm Từ Thông.

“Bạch Thư Dư, ngươi làm sao có thể đối đãi như vậy với ta, ta vẫn khổ sở chờ đợi ngươi, chờ đợi ngày ngươi có thể tiếp nhận ta... Ngươi làm sao có thể đối với ta như vậy...” Diêm Từ Thông gào thét khản cả giọng, không nghĩ tới hấn luôn luôn ra sức trân trọng Bạch Thư Dư cuối cùng lại để Tuông Hạo Ân âm thầm chiếm giữ. (khúc này Diêm ca giận quá nên cách xưng hô ko như trước đc....)

“Diêm đại ca, xin lỗi...” Bạch Thư Dư tràn đầy áy náy hổ thẹn, cắn môi dưới, không tính toán muốn giải thích.

“Bạch Thư Dư, anh không để ý giữa em và Tuông Hạo Ân phát sinh chuyện gì, trở lại bên cạnh anh đi, có thể thứ lỗi cho em trong nhất thời mê muội.” Diêm Từ Thông vẫn không thể tha nói.

Giữa con mầu trong suốt của Bạch Thử Dư hiện ra lệt, lặt đầu mà không nói gì.

“Diêm Từ Thông, ngươi chịu thua đi! Bất kể sự nghiệp hay là tình cảm, ngươi vĩnh viễn đầu không lại ta!” Trương Hạo Ân tà nhệ cười, như là báo thù thành công, lộ ra nụ cười thắng lợi.

“Ta cảm thấy không bằng ngươi nhưng tình cảm ta đối với Bạch Thử Dư là thật tâm!”

“Ngươi làm sao biết không thật tâm?” Khi nói những lời này, Trương Hạo Ân cố ý nhìn Bạch Thử Dư một cái, tâm tình phức tạp trong con mắt sâu sắc kia làm Bạch Thử Dư đoán không ra hắn nói thật hay giả?

“Ngươi căn bản là không tin tình yêu, kia đối với ngươi mà nói giống như chuyện hoang đường không thể thành.”

“Dù cho như vậy, vẫn thắng lòng của nàng.” Trương Hạo Ân hất mi giống như khiêu khích nói.

Diêm Từ Thông nói với bản thân, Bạch Thử Dư là nhất thời bị Trương Hạo Ân mê hoặc thôi. Vì vậy thông cảm đối với nàng nói: “Bạch Thử Dư, anh sẽ chờ em, chờ em sau khi thấy rõ bộ mặt thật của tên này, sẽ tới tìm anh, nhà này anh sẽ luôn luôn chờ em chuyển về.” Nói xong, Diêm Từ Thông lại lần nữa thâm tình nhìn Bạch Thử Dư một cái, mang theo trái tim vỡ tan rời khỏi.

Lúc này trong phòng im ắng chỉ còn lại hai bọn họ, thật lâu hai người đều không nói một câu.

Trong lòng cảm xúc không yên, Bạch Thử Dư mở miệng nói trước: “Ngươi cũng không phải thật tình yêu ta, ngươi là muốn lợi dụng ta thương tổn Diêm Đại ca sao?”

Trên thực tế việc mới vừa kia không hề trong kế hoạch của Trương Hạo Ân, hắn chưa từng nghĩ bản thân sẽ vì một nữ nhân cùng Diêm Từ Thông giao thủ.

“Ngươi như vậy không tín nhiệm?” Trương Hạo Ân dùng giọng điệu một chút lỗ mắng hỏi.

“VẬY... Ngươi thực sự yêu ta?” Bạch Thử Dư cau mày, đôi mắt đẹp đầy nước nhìn Trương Hạo Ân, không xác định hỏi.

“Ha ha, ta chưa bao giờ yêu bất luận kẻ nào.” Sau khi Trương Hạo Ân cười to một tiếng, như là chuyện không liên quan lạnh lùng nói.

Bạch Thử Dư thờ dãi thật sâu, hoá ra nàng cũng chỉ là phương tiện để hắn dùng làm thương tổn Diêm Từ Thông, nàng còn vọng tưởng Trương Hạo Ân là thật thích nàng.

“Thế nào? Rất thất vọng? Muốn theo ta cùng một chỗ, cũng đừng quá đáng cầu ta cho những thứ đó.” Trương Hạo Ân khó đứng đắn nói.

Trương Hạo Ân giản đơn nói mấy câu như là cái đao lợi hại, hung hăng cắm vào trái tim Bạch Thử Dư khiến nàng không thể chống đỡ được.

“Ta không có ý kia, chỉ là hỏi một chút mà thôi.” Biết rõ đáp án, nhưng vẫn còn rất kích động mở miệng hỏi, nàng đột nhiên hối hận vì sao bản thân không là một người câm, yên lặng đi theo bên người hắn là tốt rồi, không nên đi lưu tâm những hứa hẹn làm nàng đau lòng đó, kia chỉ khiến nàng càng khó chịu mà thôi.

“Còn không đi? Ngươi sẽ không hối hận chứ?” Thấy Bạch Thử Dư vẫn ngây ngốc đứng ở tại chỗ, Trương Hạo Ân bắt đầu lo lắng nàng sẽ không thực sự muốn quay lại tìm Diêm Từ Thông?

“Đã quyết định thì sẽ không hối hận.” Nói xong, Bạch Thử Dư lười kéo hành lý tiêu sái bước nhanh ra cửa chính.

Nhìn hình bóng của Bạch Thử Dư, Trương Hạo Ân đột nhiên cảm thấy không yên tâm, vì sao hắn lại sợ hãi nàng rời đi như thế chứ? Loại tâm tư khác thường này bám lấy tâm của hắn.

Sau khi đem Bạch Thử Dư về Trương gia, Trương Hạo Ân lại vội vàng trở về công ty.

Lúc đầu sẽ không hy vọng xa vời Trương Hạo Ân sẽ tự mình đưa cô vào trong phòng, Bạch Thử Dư toàn thân trên dưới không hiểu sao cảm thấy mệt mỏi.

Đem hành lý còn nguyên đặt ở một bên, sau khi uể oải tắm nước nóng, Bạch Thử Dư lập tức ngã hương giường lớn mềm mại.

Từ từ nhắm hai mắt, nàng không tự chủ được hồi tưởng mấy tháng trước cùng Trương Hạo Ân gặp nhau.

Hắn là một nam nhân bên ngoài lạnh lùng trong lòng lại cô độc, nàng yêu thương hắn trong ánh mắt dề xuống đau khổ, nhưng không cách nào làm chút gì đó để thay đổi sự cô chấp hận đời của hắn, hắn rõ ràng không giống bề ngoài lạnh khốc như vậy nhưng luôn vũ trang bản thân, hắn sống như vậy rất khổ cực sao? Bạch Thử Dư muốn cho hắn cảm thụ được sự ấm áp của thế gian rồi lại không biết phải như thế nào làm được... Với tính cách kiên cường của hắn nhất định sẽ cự tuyệt nàng ở ngoài nghìn dặm...

Đột nhiên kích động muốn khóc làm Bạch Thử Dư rơi lệ, cũng không phải vì tương lai mù mịt của bản thân mà là vì thế giới nội tâm cô tịch của Trương Hạo Ân rơi lệ...

Chẳng biết cuối cùng khóc bao lâu, cho đến khi ý nghĩ mệt mỏi cuốn lấy toàn thân nàng, Bạch Thư Dư mới nặng nề ngủ. ...

Đêm khuya, Bạch Thư Dư nửa mộng nửa tỉnh có người vào phòng, Tưởng Hạo Ân?

Hắn lại làm việc trễ như vậy mới nghỉ ngơi, Bạch Thư Dư rất muốn mở mắt ra nói với hắn, nhưng cực kì mệt mỏi khiến nàng chỉ có thể hơi hơi híp mắt, nhìn được có một Tưởng Hạo Ân lay động bất ổn vào phòng, trực giác nói cho nàng biết hẳn nhất định là uống rượu say.

Nàng nghiêng thân thể, dùng chân bông chặt chẽ bao lấy bản thân, không có dự định thức dậy.

Một hồi lâu, bên trong phòng yên tĩnh cũng không có truyền đến âm thanh, điều này làm cho Bạch Thư Dư chậm rãi tỉnh táo lại cảm thấy có chút kỳ quặc, nàng nửa ngồi dậy nhìn Tưởng Hạo Ân đang dựa trên ghế xô-pha.

Chỉ thấy Tưởng Hạo Ân nửa dựa trên ghế xô-pha, nhắm mắt lại khẽ cau mày, như là đang có chuyện suy nghĩ sâu xa.

Quái, nếu như hắn uống rượu say làm sao không có ngủ được mùi rượu? Bạch Thư Dư có chút nghi ngờ xuống giường, dự định kiểm tra đến tận cùng.

Bạch Thư Dư chậm rãi đi về phía hắn, dừng lại ở trước mặt hắn nhưng lúc này Tưởng Hạo Ân vẫn đang suy nghĩ lại mở hai mắt, đồng thời hai tay cầm lại một tay lấy Thư Dư ôm trong lòng thư sách nhất thời không đứng vững cứ như vậy mà hướng ngồi xuống trên đùi hắn, hình thành tư thế rất mờ ám.

“Người... Trước bụng ta ra...” Tuy rằng đã không phải một lần cùng Tưởng Hạo Ân tiếp xúc gần gũi như vậy nhưng Bạch Thư Dư vẫn lộ ra có chút thẹn đỏ mặt.

Tưởng Hạo Ân không có ý nghĩ buông nàng ra, ngược lại còn trở tay cầm nàng chặt chẽ ôm chặt, đồng thời đem đầu của mình chôn ở trong ngực của nàng, trong nháy mắt giữa hai người một chút kẽ hở cũng không có.

“Tưởng Hạo Ân?” Bạch Thư Dư từ từ phát hiện hắn không hợp lý. Vì vậy ôn nhu mà gọi hắn.

Hắn không có đáp lại tiếng kêu của nàng nhưng mà thả lỏng mà tựa đầu chôn ở trước ngực nàng, hấp thụ hương thơm chỉ thuộc về nàng.

Lúc này Bạch Thư Dư mới hoảng sợ phát hiện, nhiệt độ cơ thể trên người hắn cao đến dọa người, nàng lập tức đưa tay đặt ở trên trán của hắn thăm dò nhiệt độ...

Trời ạ! Hắn đang phát sốt, thân thể hắn khó chịu còn kiên trì đến công ty? Hắn làm sao không thương tiếc thân thể của chính mình như vậy? Đột nhiên trong lòng Thư Dư rất thương.

“Tưởng Hạo Ân, nhiệt độ cơ thể của người rất dọa người, ta đưa người đi bệnh viện được không?” Nhiệt độ cơ thể trên người của Tưởng Hạo Ân cực nóng làm Bạch Thư Dư rối loạn tay chân, nàng vội vàng tùy theo hắn trong lòng tránh khỏi, lo lắng nói.

Tưởng Hạo Ân mở mắt ra nhìn về phía Thư Dư, giữa ánh mắt của hắn đầy tơ máu, khí sắc tái nhợt, thấy đáng vẻ tiêu tụy của Thư Dư một trận thu chặt.

“Ta không đi bệnh viện.” Hắn cố chấp nói.

“Thế nhưng người đang phát sốt... Có lẽ ta để quần áo mời bác sĩ riêng qua đây?” Bạch Thư Dư giờ mới phát hiện bản thân có để ý Tưởng Hạo Ân rất nhiều, một cái phát sốt nho nhỏ đã khiến nàng sợ đến toàn thân như nhũn ra, tứ chi không có sức.

“Ta không muốn gặp bác sĩ, đến trên giường theo ta một lát.” Tưởng Hạo Ân giống như một nhi đồng, bốc đồng cò kè mặc cả.

Bạch Thư Dư nâng Tưởng Hạo Ân di động tới giường lớn, sau đó làm cho hắn nằm xuống, bản thân lại bên người hắn nằm xuống.

Không nghĩ tới Tưởng Hạo Ân kiên cường bất khuất cũng sẽ giống như trẻ con, thấy hắn chặt chẽ ôm lấy mình, như là đang tìm cảm giác an toàn buộc chặt nàng, không biết vì sao, động tác này lại khiến Bạch Thư Dư lòng có một tia cảm động và vui mừng.

Tưởng Hạo Ân chặt chẽ mà ôm bạch thư, bên cạnh, giống như chỉ sợ nàng sẽ biến mất.

Tưởng Hạo Ân không rõ thân thể mình dưới tình trạng suy yếu như vậy, vì sao còn muốn xuất hiện trước mặt nàng!

Chẳng lẽ hắn một chút cũng không để ý Bạch Thư Dư trông thấy hình dáng mình cực kỳ yếu đuối bất lực? Nhưng từ chàng vạng sau khi phát sốt hắn tất cả suy nghĩ không đang hoang luôn luôn hiện lên bóng dáng của nàng, vì phải về nhà thấy nàng, Tưởng Hạo Ân kiên trì không đi chữa bệnh chỉ tùy ý nuốt viên thuốc giảm sốt.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, nhiệt độ cơ thể cao đến dọa người của hắn đã hơi hơi giảm xuống nhưng khát vọng đối với Bạch Thư Dư vẫn không thể nào giảm xuống.

Giữa hốt hoảng, Tưởng Hạo Ân khẽ nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch Thư Dư, ở trên đầu ấn xuống mấy nụ hôn nhỏ, Bạch Thư Dư không có đẩy hắn ra bởi vì Tưởng Hạo Ân lúc này đang đứng ở tình trạng không có ác ý. Vì vậy nàng phóng túng bản thân tùy ý hắn ôm, hôn.

Trong chốc lát, vốn tưởng rằng chỉ là hôn như chuồn chuồn lướt nước lại thay đổi thành hôn nồng nhiệt dữ dội, kế tiếp Tưởng Hạo Ân càng không khách khí mà đưa tay vào trong quần áo của nàng Thư Dư, âu yếm kích thích da thịt nhẵn bóng trắng nõn của nàng.

Bạch Thư Dư cảm thụ được hân khóa nam căn khỏe mạnh để chỗ mềm mại của mình, nàng lập tức xấu hổ đỏ mặt, nghĩ thầm hẳn có thể nào đang sinh bệnh còn có tâm tình muốn chuyện kia chứ...

“Hôm nay... Không được... Người đang phát sốt...” Bạch Thư Dư muốn ngăn động tác của Tường Hạo Ân lại nhưng hẳn lại cố ý vuột ve, đồng thời càng thêm thay đổi hẳn... Tường Hạo Ân tham lam hút da thịt non mềm trước ngực Bạch Thư Dư, ở trên đầu lưu lại rõ rệt mấy hồng ấn, tiếp theo hẳn càng đem áo của nàng vén lên, môi trực tiếp rơi vào trên đầy đà tròn trịa của nàng...

“Tường Hạo Ân... Dừng...” Bạch Thư Dư lại lần nữa lên tiếng muốn kêu, lúc này tình trạng thân thể hẳn căn bản không thích hợp làm vận động kịch liệt, tình trạng bệnh sẽ chuyển biến xấu!

Lúc này tay không an phận của Tường Hạo Ân thực sự dừng lại, thân thể không có sức mà nhất quán hướng trên giường, đầu của hẳn thì gối lên giữa xương bả vai của Bạch Thư Dư nặng nề mê mẩn.

Bạch Thư Dư nghiêng đầu nhìn trộm hẳn một cái... Như vậy thêm không được, nhiệt độ cơ thể của hẳn thực sự cao đến dọa người, không tìm bác sĩ đến khám thì không được. Không nghĩ tới nam nhân này tâm cứng như sắt thép cường ngạnh mà trẻ con như vậy, đột nhiên Bạch Thư Dư không nỡ để Tường Hạo Ân kiên cường chết.

Vì vậy Bạch Thư Dư động tác rất nhẹ nhàng đem đầu của Tường Hạo Ân trên vai mình dời đi, sau đó chỉnh lý dung nhan lộn xộn của mình, sau đó đi ra ngoài tìm Quách trợ lý cầu cứu.

Sau một tiếng đồng hồ, bác sĩ riêng thay Tường Hạo Ân chích thuốc giảm sốt, đồng thời dùng truyền dịch giúp hẳn bổ sung vào thân thể phần dinh dưỡng mất đi.

Nam nhân có chấp này khiến hẳn thiếu chút nữa chết vì viêm phổi!

Vừa nghĩ đến Tường Hạo Ân thiếu chút nữa bởi vì chữa bệnh không kịp thời mà hết thuốc chữa, tâm của Bạch Thư Dư luôn luôn ở vào tình trạng hoảng sợ.

Cả một đêm, Bạch Thư Dư trắng đêm không ngủ chăm sóc thân thể lúc lạnh lúc nóng của Tường Hạo Ân, cho đến khi bình minh xuất hiện trên bầu trời xám, tình trạng phát sốt của hẳn mới ổn định, để cho Tường Hạo Ân hảo hảo nghỉ ngơi, Bạch Thư Dư rời khỏi phòng hẳn, tới phòng dành cho khách nghỉ ngơi, trước khi ngủ còn nấu nồi cháo làm cho Tường Hạo Ân bồi bổ thân thể suy yếu.

Nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm hôm nay thức dậy, thân thể của Tường Hạo Ân rời khỏi phức tạp chín phần.

Nhìn bên cạnh bàn bình nước biển trống không và bát chúc cìn nóng trên bàn kia, hẳn có chút bối rối cau mày.

“Những thứ này là?” Tường Hạo Ân nhíu vùng xung quanh lòng mày hỏi Quách trợ lý.

“Là Bạch tiểu thư thay ngài nấu cháo.”

“Bạch Thư Dư? Nàng, người đâu?” Chưa từng có người nào vì hẳn làm những việc này, điều này làm cho trong lòng Tường Hạo Ân sinh ra một dòng nước ấm.

“Đêm qua ngài sốt cao không hạ Bạch tiểu thư trắng đêm không ngủ chăm sóc, vì sợ làm phiền ngài ngủ, cô ấy đến phòng dành cho khách nghỉ ngơi.” Nghe Quách trợ lý nói, Tường Hạo Ân không hiểu sao cảm động.

Hắn đối với chuyện đêm qua hoàn toàn không có ấn tượng, tuyệt đối không nghĩ tới khi hẳn mê man đúng là nữ nhân kia đã chăm sóc hẳn... Sự quan tâm thiện lương của Bạch Thư Dư làm tim đập băng của Tường Hạo Ân đập nhanh.

Nàng thật đúng là một nữ nhân đặc biệt... Nàng đối với hẳn mà nói, xác thực còn có ý nghĩa đặc biệt... Nhưng mà. Tự tôn quá cao ngạo khiến Tường Hạo Ân không cách nào nhìn thẳng vào tình cảm và nội tâm của bản thân là dạng tình cảm thay đổi.

“Hôm nay ta không vào công ty.” Nói xong, Tường Hạo Ân xuống giường đi hướng phòng dành cho khách...

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Vừa vào phòng dành cho khách, Tường Hạo Ân trông thấy Bạch Thư Dư giống giống một thiên sứ thuần khiết không tỳ vết, lẳng lặng nằm trên giường lớn màu trắng, dung mạo nàng xinh đẹp làm hẳn nhìn không chớp mắt.

Sự thiện lương tận tâm của nàng không giống như là biểu hiện ra ngoài, có lẽ trước đây đánh lừa hẳn thực sự chỉ là một sự hiểu lầm, có lẽ bởi vì nỗi khổ tâm kia khó có thể mở miệng...

Đột nhiên, Tường Hạo Ân phát hiện bản thân lại vì hành động không thích đáng của nàng biện hộ... Đây đại biểu cái gì? Hắn sẽ không thực sự đối với nữ nhân này động tình chứ? Hắn muốn cố hết sức phủ định cảm xúc quái lạ kia trong đáy lòng, nhưng không được, không thừa nhận nàng đối với hắn mà nói đặc biệt.

Bạch Thu Dư ngủ rất dễ tỉnh, đặc biệt là dưới tình huống có người nhìn chằm chằm nàng, rất nhanh thì tỉnh táo lại.

“Là người? Người giám sát chưa? Làm sao không nghỉ ngơi nhiều một chút?” Mở mắt ra đột nhiên trông thấy Tường Hạo Ân ở trước mặt, Bạch Thu Dư kinh ngạc hỏi.

Nàng rất tự nhiên đưa tay để trên trán của hắn, đo nhiệt độ cơ thể của hắn, sau đó hài lòng gật đầu.

“Xem ra người đã bình phục bình thường rồi.” Nàng khẽ mỉm cười nói.

Nụ cười thật không kiểu cách kia thật sâu rung động trái tim của Tường Hạo Ân, hai mắt của hắn chớp chớp nhìn chằm chằm vào Bạch Thu Dư, con người sâu sắc kia thích thú thấy Bạch Thu Dư có chút xấu hổ.

“Người làm chỉ nhìn chằm chằm vào ta như vậy, trên mặt ta có dính gì sao?” Bạch Thu Dư vô ý thức vươn tay sờ sờ mặt mình nhưng Tường Hạo Ân lại nhanh hơn một bước đem nàng kéo vào trong lòng ngực.

Kiểm chế không được đáy lòng khát vọng đối với nàng, Tường Hạo Ân lấy ngón tay chế trụ hàm dưới của Bạch Thu Dư, sau đó một hơi hôn ở cái miệng nhỏ nhắn của nàng...

Bạch Thu Dư hoàn toàn không kịp giãy dụa khiến cho lưỡi lợi hại của hắn trượt vào trong miệng mềm mại của nàng, đây là một cái hôn khá thô bạo, đầu lưỡi của hắn mỗi ngõ ngách trong miệng của nàng tìm kiếm, dùng phương thức nguyên thủy nhất khơi gợi nhiệt tình của nàng. Bởi vì lo lắng bệnh tình của hắn, Thu Dư có hành động tránh né, nhưng bị hắn ôm càng chặt.

Hắn đem nàng áp chế trên chiếc giường mềm mại, khi ngửi được mùi thơm trong lành của cơ thể trên người nàng, dục hỏa dưới thân càng không thể vẫn hồi.

Hắn bá đạo dùng môi hút lấy hương thơm trong miệng nàng, đầu lưỡi giáo hoạt thăm dò từng góc ngách ẩm ướt, cái hôn cuồng liệt (= điên cuồng + mãnh liệt) của hắn khiến hai chân Bạch Thu Dư không có sức mà nhũn ra, té bèo toàn thân càng không ngừng tản ra hơi nóng, lỗ tai mãnh liệt rung động không nghe thấy bất cứ âm thanh gì.

Toàn bộ lực chú ý đều tập trung chuyện đang tiến hành vào lúc này, đồng thời đại chưởng Tường Hạo Ân cũng xoa nhẹ, nắm chặt vòng eo mảnh mai tinh tế kia, ngang ngược đem thân thể mềm mại của nàng kéo về phía hắn, khiến khoảng cách giữa hai người không đến một ngón tay, chia xẻ nhiệt độ cơ thể lẫn nhau.

Đầu ngón tay hắn xuyên qua tóc của nàng, vuốt ve da đầu của nàng, động tác nhẹ nhàng giống như là đang âu yếm một vật phẩm trân quý, ngón tay tràn ngập trân trọng và bảo vệ.

Bạch Thu Dư toàn bộ suy nghĩ cháy rục, hoàn toàn không cách nào suy nghĩ, mỗi lần chỉ cần đại chưởng có chứa ma lực kia của Tường Hạo Ân chạm đến da thịt của nàng, toàn bộ tâm tư như mây khói tiêu tan, nàng không thể không thừa nhận bản thân thật sâu khát vọng hắn, muốn nhận được vuốt ve thân mật của hắn...

“Ân...” Khi tay của Tường Hạo Ân linh hoạt đi tới mông của nàng, bàn tay cảm một cái, Bạch Thu Dư nhẹn không được bật ra than nhẹ.

Một lúc lâu, đôi môi của hắn chưa hết thỏa mãn mới dời ra, để hai người có cơ hội thở dốc.

Bọn họ thở hổn hển nhìn chằm chú vào lẫn nhau, đột nhiên, hắn đem nàng đẩy về phía trước, khiến cho nàng cảm thụ được dục vọng nam giới cực nóng mà lại kiên cường dưới thân hắn.

“Đừng quên, người còn bị ốm...” Hai mắt Bạch Thu Dư sưng mủ lại vẫn còn lý trí ngăn chặn động tác của hắn.

“Việc kia của ta cũng không sinh bệnh, huống hồ ta đã khỏi hẳn rồi.” Nói xong, hắn lại lần nữa hôn lên đôi môi xinh đẹp của nàng.

Bạch Thu Dư kiểm chế không được đắm chìm vào trong tình cảm mãnh liệt của hắn, hưởng thụ kỹ xảo âu yếm thành thạo của hắn, đầu ngón tay của hắn trên người nàng làm ma pháp khiến nàng gần như dục hỏa đốt người.

Bạch Thu Dư vận vẹo vòng eo, khiến thân thể của chính mình cùng hắn càng gần sát, động tác mờ ám hồn nhiên này làm cho cổ họng Tường Hạo Ân truyền đến một tiếng gầm nhẹ, cánh tay duỗi ra đem nàng ôm càng chặt.

Bàn tay hắn dọc theo thắt lưng di chuyển, cứng bái thắt lưng nàng mỗi một đường cong, sau đó chậm rãi đi lên phần đầy đặn trước ngực, đồng thời một tay bao lại một cái mềm mại, ở trong tay nhẹ nhàng vuốt ve.

Hai tay không lực của Bạch Thu Dư đặt ở sườn hai cánh tay hắn, chặt chẽ mà bám chặt hắn, dưới kinh nghiệm âu yếm phong phú của hắn bàn tay nhỏ

nhỏ có chút lực đạo buộc chặt.

Tayhắn lớn mật từ cổ áo ngủ của nàng mà dò xét vào bên trong vạt áo, rất nhanh cảm lấy đầy đủ tròn trịa trắng trẻo mềm mại trong áo ngực, ngón tay cũng tà ác mà nắm một quả nộn hồng khiêu khích.

Bạch Thư Dư không tự giác cố gắng đứng dậy nghênh đón hướng về phía hắn khiến da thịt hai người gần như kề sát.

Tường Hạo Ân rất nhanh rút đi quần áo trên người hai người, khi hai bên đều trần trụi, tay hắn đi tới tư mật thần bí của nàng, vuốt ve hoa huyết ẩm ướt, ngón tay nhẹ nhàng ngăn chặn hoa hạch rất mẫn cảm, làm sự khoái cảm của Bạch Thư Dư nhìn không được xông thẳng tới não, bấp đui dồn sức kẹp chặt, nhưng hắn rất nhanh lại trêu đùa làm nàng lại lần nữa thả lỏng.

“Ân...” Khi ngón tay của hắn chạm đến đỉnh mẫn cảm kia, Bạch Thư Dư nhìn không được mà yêu kiều phát ra.

Lúc này hắn trực tiếp đem ngón tay thon dài hướng vào bên trong lối giữa mềm mại chặt của nàng, toàn bộ thất lưng của Bạch Thư Dư cung khởi, hoa huyết càng không ngừng co rút lại mà tiết ra ái triều lửa nóng.

“A... A...” Theo sự co rút của hắn, Bạch Thư Dư lại lần nữa không khống chế được mà lên tiếng.

Hắn cực kỳ yêu tiếng kêu của nàng, đó là vũ khí có lợi nhất của nàng và lại còn thôi thúc tình dục của người khác nhất, luôn luôn khiến dục vọng của Tường Hạo Ân rất nhanh đến đỉnh, khát vọng chiếm giữ toàn bộ của nàng.

Nhưng hôm nay, hắn không dự định nhanh như vậy thỏa mãn hai bên, hắn tà khí chính là đem ngón tay thứ hai xâm nhập vào giữa hoa đạo chặt chẽ của nàng, hai ngón tay đem hoa huyết đầy đủ đến tràn đầy, khiến Thư Dư tiếng kêu không ngừng, trên trán mồ hôi sớm đã nhễ nhại.

Bạch Thư Dư cả người giống như bị ném lên không trung cao cao, xung quanh chỉ trông thấy có tầng tầng mây trắng, hai mắt của nàng nhắm chặt chẽ, đôi môi hé mở, đầu lưỡi nhỏ nhỏ trên hàm răng thờ dốc.

Cuối cùng ngón tay của Tường Hạo Ân rút khỏi, dục vọng nam tính cứng như sắt thép để ngoài huyết của nàng cọ sát, lại chậm chạp không chịu tiến nhập trong cơ thể nàng.

Bạch Thư Dư bất lực mà gãy dựa thân thể, toàn thân nàng giống như lửa, đòi hỏi biểu tượng nam tính khoẻ mạnh của hắn đến thỏa mãn trống rỗng trong cơ thể. Vì vậy nàng lớn mật đem thân thể của chính mình đẩy lên cao, đồng thời đưa mộng rắn chắc của hắn ép xuống... Nam căn to lớn cứ như vậy trượt vào bên trong nóng ẩm của nàng, nhét vào toàn bộ của nàng...

Khi niềm khoái cảm giống như thủy triều đồng thời nhắm phía hai người, bọn họ không hên mà cùng bật ra gào thét.

Tường Hạo Ân thật không ngờ nàng sẽ có một mặt phóng đảng như vậy, nàng học trò rất thông minh, đã hiểu được làm sao phóng thích nhiệt tình trong cơ thể của mình để thỏa mãn nhu cầu dục vọng đối với bản thân.

Hắn cảm mộng của nàng, nỗ lực tiến vào thật sâu, của nàng chặt chẽ trở ngại bao lấy vật dư thừa cứng rắn của hắn, hoa huyết tơ lụa bất khả tư nghị tùy ý để hắn thoải mái mà rong ruổi trên người nàng.

Khi dục vọng mãnh liệt của hai người đạt đến điểm cao nhất, khi cùng leo lên đỉnh vô tận, hắn ở trong cơ thể nàng phóng xuất ra mầm móng của mình...

“Em yêu anh...” Khi cao trào đến, tiếng nhỏ nhỏ như con muỗi của Bạch Thư Dư ở bên lỗ tai hắn nói.

Trước đây cũng từng có nữ nhân đối với hắn nói qua ba chữ mẫn cảm này nhưng phản ứng của hắn là hung hăng đoạn tuyệt quan hệ với đối phương bởi vì ba chữ kia đối với hắn mà nói rất phiền toái...

Nhưng hôm nay đối tượng đối thành là sách dư, nội tâm của hắn đã hiện lên xúc động, có cổ lời nói khó có thể nói rõ, có thể.... Sự xuất hiện của Bạch Thư Dư thật là an bài của số mệnh!

Trong lòng của Bạch Thư Dư có cảm giác an toàn kiên định như vậy xuất hiện, ở trong lòng của Tường Hạo Ân nàng tìm được cảng tránh gió tốt nhất rồi...

Hôm nay, hắn một lần lại một lần muốn nàng, hai người một lần lại một lần hưởng thụ cao trào...

Thân thể vừa mới bình phục như cũ, Tường Hạo Ân lại lần nữa đem toàn bộ tinh lực tập trung vào giữa công tác, cổ đông của [Diêm Hải tập đoàn] ở trước mắt, hắn quyết không thể để mấy năm nỗ lực hóa thành số không, coi như là đã nắm chắc thắng lợi trong tầm tay, hắn vẫn không chút nào thư giãn.

Nhưng mà Bạch Thư Dư bị vắng vẻ có chút thất vọng, nàng nguyên tưởng rằng cái ngày sau khi tình cảm mãnh liệt điên cuồng, tình cảm của bọn họ sẽ có tiến triển rất lớn nhưng không nghĩ tới bọn họ cơ hội gặp mặt lại ít, sự xuất hiện cùng lúc của hai người chỉ còn lại có vui sướng trên thân thể, điều này khiến nàng cảm thấy thất bại không gì sánh được.

Thật vất vả, nàng cảm thấy Tường Hạo Ân trước đây không bố trí phòng vệ nàng như vậy, nàng không thể khiến quan hệ của hai người trở lại thời điểm ban đầu.

Nàng phải làm chút gì đó để kéo gần khoảng cách của hai người. Vì vậy Bạch Thư Dư từ sinh hoạt thường ngày của hân bắt đầu làm. ...

Tường Hạo Ân sáng sớm tỉnh lại trông thấy chính là màn này. ...

Trên người Bạch Thư Dư là chiếc tạp dề uốn chuyển hình các nụ hoa bằng tơ tằm, nhẹ nhàng ngâm nga bài hát trong phòng bếp chuẩn bị bữa sáng.

Cô nàng này lại làm cái quỷ gì? Tường Hạo Ân hơi nhíu hai hàng lông mày đi tới phía sau nàng.

”Ngươi đây là đang làm cái gì? Ai cho ngươi làm việc này?” Tường Hạo Ân lấy đi cái nồi và cái sạn trong tay nàng quăng ở một bên, có chút không hài lòng hỏi.

“Anh ... Anh tỉnh rồi? Bữa sáng chuẩn bị xong rồi, đợi lát nữa là có thể ăn.” Đối mặt với tiếng hỏi cả vú lấp miệng em* của Tường Hạo Ân, bạch sách dư trong khoảng thời gian ngắn hoảng loạn cả lên, nhưng nàng dùng nụ cười để che đậy chân tay luống cuống của nàng, một lần nữa nhặt nồi và sạn lên tiếp tục công việc.

(*) Cả vú lấp miệng em: hiện tượng dùng quyền lực, thế mạnh của mình để chèn ép, lấn át kẻ khác.

Vùng xung quanh lông mày của Tường Hạo Ân nhăn càng sâu, hân giương cao âm thanh kêu: “Quách trợ lý! Quách trợ lý!”

Trong chốc lát Quách trợ lý xuất hiện ở trước mặt hân, nhìn cảnh tượng trong phòng bếp, hân như là hiểu gì đó nhưng vẫn vô cùng cung kính đáp: “Lão bản, có chuyện gì?”

“Mai thăm đâu? Bữa sáng không phải bà ấy chuẩn bị sao?” Tường Hạo Ân trực tiếp hỏi.

“Mai thăm từ hôm nay trở đi xin nghỉ dài hạn.”

“Vậy đầu bếp nữ thay bà ấy đâu?” Tường Hạo Ân hỏi tiếp.

“Thay Mai thăm chính là Bạch tiểu thư.” Thấy lão bản lần đầu đối với chuyện nhỏ nhất không đáng kể này làm cho tức giận, điều này làm cho Quách trợ lý có loại thôi thúc xung lực, chưa bao lâu lão bản sẽ để ý loại chuyện nhỏ này, nguyên nhân là đến từ chính đối tượng là quan hệ tới Bạch Thư Dư!

Từ khi Bạch tiểu thư vào ở trong Tường gia, đường nét lạnh lùng trên mặt lão bản rõ ràng nhu hòa rất nhiều, lên tiếng nói cũng không lại hung hăng không cần nghĩ cũng biết đây tất cả đều là công lao của Bạch Thư Dư.

“Là ai để nàng làm việc này!” Tường Hạo Ân giương cao giọng nói, không vừa lòng hỏi.

Tường Hạo Ân nghĩ không giải thích được, làm sao trong lòng hân sẽ vì nàng làm những công việc nặng nhọc này mà rất không nổi? Nàng vì sao không giống nữ nhân trước đây gặp gỡ, thuần túy là vì tiền tài mới tiếp cận hân chứ? Nói như vậy chuyện sẽ không lại phức tạp như thế rồi!

” Anh đừng trách Quách trợ lý, đây tất cả đều là em tự nguyện làm.” Chỉ sợ sẽ làm bị thương người vô tội, Bạch Thư Dư vội vàng tranh nói.

“Chết tiệt, ngươi cho là vào ở cái nhà này thì lên cấp biến thành nữ chủ nhân, có thể muốn làm gì thì làm sao? Đừng quên thân phận của ngươi là cái gì!” Tường Hạo Ân không hiểu bản thân phần nộ là đến từ nguyên nhân gì, chỉ biết là bản thân một chút cũng không muốn nhìn thấy Bạch Thư Dư làm những việc mà hạ nhân làm này.

“Xin lỗi, em không có cái ý nghĩ đó.” Sự trách cứ của hân làm Bạch Thư Dư có chút ừ ừ.

Vốn tưởng rằng làm như vậy có thể lấy lòng hân, không nghĩ tới đối lấy chính là sự phẫn nộ của hân. ...

“Lão bản, ngài đừng nóng giận. Bạch tiểu thư cũng không có ác ý, động cơ của nàng cũng đều là vì ngài tốt!” Quách trợ lý ngoại lệ mở miệng vì Bạch Thư Dư biện giải.

Tường Hạo Ân nhìn Quách trợ lý một chút lại nhìn phía đáng đáp một bộ cúi đầu thương cảm hề hề của Bạch Thư Dư, muốn mở miệng mắng chửi chính là lời nói nghẹn ở cổ họng.

“Anh đừng nóng giận nữa, em sau này không phải làm như vậy. ...” Bạch Thư Dư suy sụp đầu, ừ ừ mà nói.

Bạch Thư Dư hiểu bản thân đã vượt qua phép tắc rồi, nàng vốn tưởng rằng Tường Hạo Ân sẽ thích nàng làm như vậy, xem ra nàng đánh giá rất cao địa vị bản thân ở trong lòng hân.

Nhìn đáng vẻ mặt tinh thần của Bạch Thư Dư, Tường Hạo Ân mới hiểu được bản thân có bao nhiêu đáng ghét, một nữ nhân yêu hân sáng sớm dậy một mình giúp hân làm điểm tâm sáng, hân không những không cảm ơn, còn hung hăng trách cứ nàng. ... Tường Hạo Ân cảm thấy bản thân rất áy náy với chuyện này, về mặt cô đơn của Bạch Thư Dư làm hân cảm thấy bản thân một đại phôi đàn vạn ác không tha.

“Quên đi, tùy ý ngươi, ngươi muốn làm liền làm đi.” Đưa chẳng được về mặt xin lỗi, Tường Hạo Ân chỉ có giả vờ không sao cả. Sau khi bỏ lại những lời này, đi nhanh rời khỏi phòng bếp.

Ban đầu hết sức ừ ừ nhưng sau khi Bạch Thư Dư nghe thấy những lời này, giữa đôi mắt mất mát lại lần nữa dấy lên niềm hi vọng.

“Quách trợ lý... Ý tứ của anh ấy là... Ta có thể tiếp tục?” Bạch Thu Dư cẩn cẩn dục dục nhìn Quách trợ lý muốn tìm cách chứng thực nàng vừa mới nghe thấy không phải là ảo giác.

“Ta nghĩ ý của lão bản chính là như vậy.” Quách trợ lý trả lời, cho cô một nụ cười nhợt nhạt.

Xem ra, Bạch tiểu thư với sinh mệnh của lão bản thực sự có ý nghĩa đặc biệt, có thể nàng chính là thiên sứ có thể phóng thích linh hồn nhiều thù hận giam cầm trong thân thể của lão bản.

“Thật tốt quá, thật tốt quá, ta cuối cùng có thể quang minh chính đại tham gia cuộc sống của anh ấy.” Bạch Thu Dư hưng phấn giơ thẳng chân.

Nhìn dáng điệu hài lòng nhảy nhót hoa tay múa chân của cô, Quách trợ lý cũng vì Thu Dư cảm thấy vui mừng.

Sự nhượng bộ của Tường Hạo Ân làm Bạch Thu Dư cảm thấy giữa bọn họ sẽ tiến triển nhanh, xem ra, hắn cũng không biểu hiện hắn không thêm để ý tới nàng như vậy!

Bạch Thu Dư ngây ngốc mà cười, cảm thấy lúc này bản thân lại cực kỳ hạnh phúc.

Song lúc này Tường Hạo Ân ngoài phòng bếp cũng không có thật sự rời đi, hắn không nói gì đứng ở phía sau cửa nghe lời nói ngây thơ của Thu Dư, một cái việc làm nho nhỏ lại khiến nàng vui vẻ như vậy, nàng thực sự là một cô gái hồn nhiên vô tâm.

Ngay cả Tường Hạo Ân bản thân cũng không phát hiện, nhìn nụ cười ngây thơ của nàng, góc miệng của hắn lại hiện lên một nụ cười yếu ớt chẳng bao giờ xuất hiện trong cuộc đời hắn.

Sự thay đổi của Tường Hạo Ân làm Bạch Thu Dư mỗi ngày đều đắm chìm vào trong hạnh phúc, nàng tin tưởng hắn không phải một tòa băng sơn lãnh khốc, trong đáy lòng của hắn nhất định cũng khát vọng có ai sưởi ấm cho hắn.

Từ khi bà nội mất đi, Bạch Thu Dư cho rằng bản thân sẽ không có cảm giác sợ hãi mạnh mẽ mất đi một người như vậy. Nhưng Tường Hạo Ân lại khiến nàng thôi thúc muốn một lần nữa giữ lấy một người, nàng phát hiện bản thân đã không cách nào rời khỏi Tường Hạo Ân, cho dù bọn họ có thể không có tương lai, nhưng Bạch Thu Dư vẫn dứt khoát giao ra trái tim của bản thân.

Nghĩ đến bọn họ mỗi đêm nhiệt liệt triền miên, hai gò má trắng mịn của Bạch Thu Dư lại lần nữa đỏ mặt.

Mỗi buổi tối hắn giống như là không đủ nàng, lúc nào cũng khiến nàng một lần lại một lần cầu xin tha thứ, Bạch Thu Dư thực sự không hiểu hắn sao lại có thể lực tốt như vậy, ban ngày trong công ty đã bận tới mảy mòi mệt rồi, ban đêm lại vẫn còn dồi dào tinh lực.

Lúc này, điện thoại di động bắt đầu vang lên.

“Thu Dư, là anh...”

“Diêm đại ca?” Diêm Tử Thông điện thoại gọi đến làm Thu Dư có chút bất ngờ, từ ngày rời khỏi cao ốc bọn họ không còn có liên hệ nữa, nàng biết [Diêm Hải tập đoàn] tình trạng kinh doanh hiện nay cũng không tốt, vì thu dọn tàn cục Diêm Tử Thông nhất định bận đến sứt đầu mẻ trán chứ!

“Anh có thể gặp mặt em không?” Âm thanh của Diêm Tử Thông nghe giống như không có sức.

“Đây...” Nghĩ đến lần trước Diêm Tử Thông lỗ mắng, hành động không thích đáng, Bạch Thu Dư có chút do dự.

“Anh cam đoan sẽ không đối với em làm ra chuyện thất lễ.” Diêm Tử Thông hứa hẹn.

“Được rồi.” Không đành lòng từ chối hắn, vì vậy nàng đáp ứng.

“Chúng ta hẹn ở...” Bạch Thu Dư đứng giờ đến nơi hẹn, nhưng khi nàng đến quán cà phê, Diêm Tử Thông đã chờ bên trong.

Vừa thấy Bạch Thu Dư đến, dáng vẻ được tình yêu nuôi dưỡng trở nên càng xinh đẹp toả sáng, trong lòng Diêm Tử Thông dấy lên một sự ghen tuông và đố kỵ mạnh mẽ.

“Thu Dư, em trở nên đẹp hơn...” Diêm Tử Thông nhìn không được mở miệng khen ngợi.

“Có sao...” Đối mặt sự tán thưởng của Diêm Tử Thông, Bạch Thu Dư có vẻ không được tự nhiên.

“Thu Dư, gần đây em có được khỏe không? Kỳ thực anh vẫn lo lắng cho em...” Đối mặt với Bạch Thu Dư, Diêm Tử Thông vẫn nhìn không được nói ra tưởng niệm trong lòng.

“Diêm đại ca, người tìm ta ra đây có việc sao?” Lời nói của Diêm Tử Thông bộc lộ tình cảm chân thành khiến Bạch Thu Dư có chút không thoải mái. Vì vậy nàng cắt ngang lời của hắn, hỏi thẳng vào vấn đề.

“Thu Dư, kỳ thực anh hẹn em ra đây là muốn xin em giúp anh một việc...” Nói lên chuyện nghiêm chỉnh, Diêm Tử Thông tỏ ra có chút khó xử.

“Chuyện gì? Nếu như ta giúp được, ta nhất định sẽ giúp.” Bạch Thử Dư vẫn muốn tìm cơ hội báo đáp ân tình của Diêm Tử Thông. Vì vậy nàng thẳng thắn đáp ứng.

“Em đương nhiên giúp được... Anh là muốn mời em...” Diêm Tử Thông có chút khó mà mở miệng.

“Hà?”

“Thử Dư, Tường Hạo Ân không phải người tốt, hắn đem Diêm gia chúng tôi làm hại rất thảm, giá cả cổ phiếu của [Diêm Hải tập đoàn] cũng bởi vì hắn dụng ý xấu điều khiển mới thấp xuống, anh hy vọng em có thể cung cấp cho anh một ít thông tin có liên quan đến hắn...”

“Người muốn ta làm cơ sở ngầm của người? Không, không có khả năng, ta không có khả năng làm ra chuyện thương tổn Hạo Ân.” Bạch Thử Dư không nghĩ tới Diêm Tử Thông lại sử dụng phương pháp bí ối thấp kém như vậy, đối với nhân cách của hắn trong nháy mắt suy giảm rất nhiều.

” Anh nghĩ việc này đối với em mà nói không phải là việc khó! Em là người thân mật của hắn, phải giúp anh đánh cắp văn kiện cơ mật căn bản là chuyện dễ như trở bàn tay!” Sự phản đối của Bạch Thử Dư khiến Diêm Tử Thông có chút bất ngờ, vẫn cho rằng Bạch Thử Dư sẽ đứng ở phía hắn, không nghĩ tới Thử Dư lại không chút nghĩ ngợi mà từ chối hắn.

“Là Diêm phu nhân muốn người tới sao?” Bạch Thử Dư không cần nghĩ cũng biết đây là thủ đoạn của Lạc Tổ Trinh, diêm đại ca không có khả năng lại sử dụng thủ đoạn thấp kém như vậy.

“Anh đã cùng đường... Thử Dư, lẽ nào em nhẫn tâm nhìn anh hai bàn tay trắng sao? Trước đây anh đối đãi với em không tệ, em coi như đền ơn anh đi!” Thấy tâm của Bạch Thử Dư đã hoàn toàn hướng về Tường Hạo Ân, Diêm Tử Thông cũng chỉ có lựa chọn giữa tình yêu và danh lợi.

“Diêm đại ca, người...” Bạch Thử Dư không nghĩ tới Diêm Tử Thông sẽ nói như vậy, hắn luôn luôn không phải một người ban ơn để hi vọng được báo đáp, xem ra, quyền lợi và giàu sang cũng thay đổi nhân sinh quan của hắn.

“Thử Dư, chẳng lẽ người muốn ngồi nhìn ta mất đi tất cả hay sao? Đã mất đi người rồi, ta không thể lại mất đi [Diêm Hải tập đoàn], người sẽ giúp ta đúng không? Ngẫm lại trước đây ta là làm sao đối đãi với người, nếu không phải ta, người bây giờ còn ở thâm sơn cùng cốc kia! Người ngấm lại, người có từng báo đáp qua ta cái gì?” Diêm Tử Thông kích động nói.

Bạch Thử Dư nhìn Diêm Tử Thông, không nghĩ tới hắn trở nên như vậy...

Bạch Thử Dư thản nhiên cười, lắc đầu.

“Người lắc đầu ý tứ là không muốn giúp ta? Thử Dư người thực sự là không có lương tâm, ta đối với người quá thất vọng rồi!” Liên tục bị Bạch Thử Dư từ chối mấy lần, Diêm Tử Thông có phần thẹn quá hoá giận.

Nhìn đáng vẻ không thèm quan tâm của Bạch Thử Dư, Diêm Tử Thông cũng phát hỏa.

“Thử Dư, người thực sự thấy lợi vong nghĩa! Tốt, ta sẽ cho người hối hận!” Diêm Tử Thông đập bàn xúc động phẫn nộ nói.

Nhìn Diêm Tử Thông trước mặt bị quyền lợi che mờ, Bạch Thử Dư hối hận đáp ứng cùng hắn chạm mặt, nàng đứng lên, cũng không quay đầu lại rồi khỏi quán cà phê.

“Chết tiệt!” Diêm Tử Thông xoay nắm đấm hướng trên bàn đấm xuống, không nghĩ tới Bạch Thử Dư sẽ từ chối hắn!

Bạn đang đọc truyện *Tán Tinh Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Đem canh tâm bồ nóng hồi bùng lên bàn, Bạch Thử Dư hài lòng nhìn năm món ăn một canh của ngày hôm nay.

Từ khi lần trước Tường Hạo Ân bằng lòng để nàng thay thế việc làm đầu bếp, Bạch Thử Dư mỗi ngày dụng tâm nấu món ăn, Tường Hạo Ân cũng rất cố vũ hưởng thụ những mỹ thực này, điều này đối với Bạch Thử Dư mà nói là về phương diện khác là cộng nhận, hành động này cũng để cho khoảng cách giữa bọn họ kéo gần lại rất nhiều.

Nhìn thời gian, Tường Hạo Ân cũng không sai biệt lắm về đến nhà rồi, Bạch Thử Dư trên mặt lộ vẻ tràn đầy mong đợi, nàng cời tạp dề, sau đó sửa sang lại dáng vẻ của mình, ngồi ở ghế xô-pha thượng đẳng chờ hắn trở về.

Nhưng mà, một giờ hai giờ qua đi, Tường Hạo Ân vẫn không xuất hiện, việc này khiến Bạch Thử Dư rất thất vọng.

Phải tăng ca sao? Hay là tối nay có xã giao?

Dựa vào kinh nghiệm đã qua, nếu hắn không trở về nhà ăn cơm, dù sao vẫn kêu Quách trợ lý gọi điện thoại về thông báo một tiếng, sao hôm nay tin tức toàn bộ không có?

Hay là... Hắn xảy ra cái gì ngoài ý muốn?

Ý nghĩ này làm Bạch Thụ Dư toàn thân tê dại, nàng vội vàng cầm lấy điện thoại định gọi cho Quách trợ lý nhưng khi cái loa mới giờ lên, cửa chính được mở ra, Bạch Thụ Dư lập tức buông điện thoại xông đến trước cửa.

“Anh làm sao về muộn như vậy... Em vẫn chờ anh ăn cơm.” Nhìn Tường Hạo Ân mới vừa vào cánh cửa, lúc này tảng đá lớn trong lòng Bạch Thụ Dư mới có thể bỏ xuống.

Tường Hạo Ân không nói gì, trực tiếp ôm trọn nàng vào nhà, giữa mơ hồ Bạch Thụ Dư đã nhận ra không bình thường.

“Anh... Uống rượu? Quách trợ lý đâu? Làm sao chưa cùng anh trở về? Chẳng lẽ anh sau khi uống rượu thì lái xe? Vậy rất nguy hiểm...” Nghĩ đến hắn uống rượu còn tự mình lái xe, Bạch Thụ Dư lại đỏ rất nhiều mồ hôi lạnh.

“Người chết tiệt, người nghĩ người là ai, có khả năng can thiệp nhiều như vậy?” Tường Hạo Ân kéo lòng cà- vạt, sau khi ngồi xuống ghế xô-pha, nói.

Lời nói lạnh lùng của hắn làm Bạch Thụ Dư ngây ngẩn cả người, giọng điệu nói chuyện của hắn làm sao so với ban ngày kém nhiều như vậy? Là xảy ra chuyện không như ý sao?

“Xin lỗi, em chỉ là quan tâm một chút... Được rồi, anh muốn ăn cơm không?” Bạch Thụ Dư nuốt xuống khó chịu trong lòng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú vẫn còn nụ cười kiên cường mà hỏi.

“Người hôm nay đi nơi nào?” Đem lời nói quan tâm của nàng coi như gió bên tai, Tường Hạo Ân lạnh lùng hỏi.

“Em... Không có nha, em hôm nay vẫn ở trong nhà.” Vì không muốn để Tường Hạo Ân hiểu sai quan hệ giữa mình và Diêm Tử Thông. Vì vậy Bạch Thụ Dư hết sức giấu diếm.

“Ta hỏi lại người một lần nữa, người hôm nay đi nơi nào!” Sự phủ nhận của Bạch Thụ Dư khiến trong mắt Tường Hạo Ân dấy lên lửa giận, hai tay hắn nắm thành quyền, trong giọng nói mang theo nồng đậm tức giận, hỏi.

Không sai, hôm nay rất không khéo léo bị hắn tình cờ gặp Bạch Thụ Dư và Diêm Tử Thông nói chuyện trong quán cà phê, hắn không tiến lên vạch trần bọn họ nhưng ghen tuông nồng đậm đã như bài sơn đảo hải đập đến.

Hắn không thể chịu đựng được sự phản bội của nàng, toàn bộ buổi chiều hắn không yên lòng, trong óc xoay quanh hình ảnh trong quán cà phê kia, hắn rất muốn tin tưởng nàng là trong sạch nhưng sự thực cũng đã xảy ra trước mắt rồi...

Bạch Thụ Dư cắn môi dưới suy nghĩ, chẳng lẽ... Anh ấy phát hiện cái gì.

“Em... Thực ra em hôm nay cùng Diêm đại ca gặp mặt...” Toàn bộ bàn tay của Bạch Thụ Dư xoắn vào nhau, sợ sệt thừa nhận.

Bạch Thụ Dư thẳng thắn thừa nhận làm hai mắt của Tường Hạo Ân nheo lại, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm nàng, giống như suy nghĩ chuyện gì.

“Em chỉ là theo anh ấy gặp mặt, nói chuyện phiếm, nếu như anh không thích, sau này nhất định không gặp anh ấy nữa...”

“Bạch Thụ Dư, ta cảnh cáo người!” Tường Hạo Ân đột nhiên theo ghế xô-pha đứng lên, bàn tay chặt chẽ chế trụ cổ tay của Bạch Thụ Dư, kích động trợn mắt nói: “Đừng đem ta làm kẻ dấn dột để đùa giỡn, nếu mỗi việc làm của người đem ta trong bàn tay, ta không phải Diêm Tử Thông kia có thể cho người thương thức trong bàn tay, nếu như người dám can đảm phản bội, ta tuyệt đối sẽ làm người sống không bằng chết.”

“Em không có, xin anh không nên hiểu sai em, em tuyệt đối không thể làm chuyện có lỗi với anh...” Sự căm uất của hắn khiến Bạch Thụ Dư thương tiếc, là nàng làm chuyện khiến hắn không tín nhiệm, đây tất cả đều là nàng sai.

“Hừ!” Tường Hạo Ân đem nàng đẩy ra, xoay người đi ra cửa chính.

“Đã trễ thế này anh muốn đi đâu?” Bạch Thụ Dư vội vàng đuổi theo, lo lắng hỏi.

“Ta muốn đi đâu người có tư cách hỏi sao?” Hắn không xoay người, lạnh lùng nói.

Nói xong, Tường Hạo Ân cũng không quay đầu lại rời khỏi.

Bạch Thụ Dư ngây ngốc đứng ở cạnh cửa hồi lâu, ánh mắt hoảng hốt nhìn thẳng bóng lưng rời đi của hắn, lúc này nàng có thể cảm thụ được chỉ có đau lòng...

“Lão bản, chuyện ngài muốn tôi tra đã điều tra xong rồi, Diêm Tử Thông hẹn Bạch tiểu thư mục đích gặp mặt là muốn lợi dụng quan hệ thân thiết giữa

Bạch tiểu thư và ngài để đánh cắp bí mật công ty, nhưng mà theo tôi được biết Bạch tiểu thư cũng không có đáp ứng hẳn. Vì vậy bọn họ tan rã trong không vui?”

Quách trợ lý báo cáo kết quả chuyện mấy ngày trước đây Tường Hạo Ân muốn hẳn điều tra.

Tường Hạo Ân hai tay chống dưới cằm, rơi vào trong suy tư.

Hắn biết Bạch Thụ Dư sẽ không đáp ứng đề nghị của Diêm Từ Thông, bình tĩnh vài ngày sau hẳn lựa chọn tin tưởng nàng, nhưng bản thân hẳn làm sao lại không có tự tin như vậy, tưởng rằng nàng sẽ rời khỏi hẳn hướng về phía Diêm Từ Thông ôm ấp, loại dục vọng chiếm giữ mạnh mẽ này làm hẳn tay chân rối loạn.

“Ta đã biết, người đi làm việc trước đi!” Sau khi Quách trợ lý lui ra, tâm tư của Tường Hạo Ân lại lần nữa rơi vào hỗn loạn.

Hắn đã mấy ngày không nhìn thấy Bạch Thụ Dư, dưới loại tình hình tồi tệ này hẳn không muốn đích thân trước mặt nàng chỉ sợ bản thân lại không khống chế được tổn thương nàng.

Nhớ tới đôi mắt bi thương của nàng đêm đó, trái tim của Tường Hạo Ân lại lần nữa đau đớn bóp chặt.

Hoá ra chấp nhận tình cảm của một người một chuyện không dễ dàng như vậy, phía sau của hạnh phúc còn phải ném nhiều cay đắng, việc này đối với Tường Hạo Ân chưa bao giờ động tình với bất luận nữ nhân nào mà nói, là một loại cảm xúc rất xa lạ và khó khăn.

Hắn đem hoảng sợ đối với tình cảm hóa thành phần nộ, phát tiết trên người nàng, đáy lòng nàng nhất định chịu không được?

Vì nghiêm chỉnh với tình cảm của bản thân, xem ra lần này hẳn phải xin lỗi trước tiên. . .

Bạch Thụ Dư yếu ớt nằm ở trên giường, mỗi ngày phờ phạc, linh hồn giống nhau là bị thân thể của hắn hút hết.

Nàng đã nhiều ngày không có hảo hảo ăn cái gì nàng muốn ngược đãi bản thân, mà là từ khi Tường Hạo Ân rời khỏi nàng không hề thèm ăn, rồi ba ngày không gặp, mới ba ngày ngắn ngủi đối với nàng mà nói thì như ba thế kỉ dài đằng đặc như vậy, trong lòng nàng chịu đủ dày vò thương nhớ, lúc này nàng mới biết được hoá ra yêu một người không phải một chuyện dễ dàng.

Có lẽ Tường Hạo Ân thực sự đối với nàng thất vọng thấu triệt, một chút cũng không muốn gặp nàng, mới nhiều ngày như vậy không trở về nhà, nơi này là nhà của hắn nên đi chính là nàng mới đúng. . .

Trong lúc ý niệm trong đầu này hiện lên trong óc nàng, cánh cửa phòng bị mở ra. . . Là Tường Hạo Ân?

Bạch Thụ Dư hít mắt nhìn hắn, không thể tin được hắn cuối cùng xuất hiện, nàng dụi mắt, rất sợ đây chỉ là một giấc mơ.

“Nghe Quách trợ lý nói em khó chịu?” Nhìn Bạch Thụ Dư trên giường, Tường Hạo Ân nhíu mày hỏi.

“Em đang nằm mơ sao? Anh thực sự đã trở về. . .” Hốc mắt của Bạch Thụ Dư lập tức hiện lên một tầng sương mù, nghẹn ngào nói.

Ông trời thương cảm nàng cho nên để nàng sinh ra cảm giác như vậy sao? Hắn đã trở về?

“Anh thực sự thực sự trước mặt em. Em còn không nói cho anh biết, em khó chịu hay không? Làm sao mới ba ngày không gặp em lại gầy thành như vậy?” Dáng vẻ của Bạch Thụ Dư xanh xao phờ phạc làm trái tim của Tường Hạo Ân rất đau.

“Không. . . Không có.” Sự quan tâm của Tường Hạo Ân làm Bạch Thụ Dư càng khóc nhiều.

“Sao lại khóc. . . Là liên quan đến anh sao? Em không muốn nhìn thấy anh?” Tường Hạo Ân lau đi nước mắt trên má nàng, yêu thương hỏi.

Giờ khắc này nhìn thấy Bạch Thụ Dư, Tường Hạo Ân mới hiểu được bản thân có bao nhiêu nhớ mong nàng, hoá ra đáy lòng hẳn quan tâm nữ nhân này như vậy.

“Không, anh đừng đi. . . Xin anh đừng đi.” Bạch Thụ Dư kích động vươn tay bao lấy thắt lưng của Tường Hạo Ân, đem khuôn mặt chôn vào trong ngực hắn.

“Anh sẽ không rời khỏi. . . Mấy ngày trước anh nói quá nặng lời, xin lỗi. . .” Tường Hạo Ân vốn tưởng rằng muốn mở miệng xin lỗi một chuyện rất khó khăn, không nghĩ tới lại so với tưởng tượng của hắn dễ hơn nhiều.

“Anh. . . Xin lỗi em?” Lời xin lỗi của Tường Hạo Ân làm Bạch Thụ Dư giật mình, hẳn cao ngạo như vậy mà lại cúi đầu nhận sai?

“Anh biết anh tổn thương em, sau này anh sẽ kiềm chế lại cảm xúc của mình.” Tường Hạo Ân lại lần nữa đem nàng ôm vào trong lòng, thương yêu nói.

“Không, em mới sai, nếu đã chọn anh rồi, em không nên cùng Diêm đại ca gặp nhau. . .”

“Không sao cả, anh đã biết rõ chuyện rồi, là anh đã hiểu lầm em. . . Tới đây, để anh giúp em đeo nó lên.” Nói xong, Tường Hạo Ân từ túi áo khoác lấy ra một sợi dây chuyền, đem nó treo trên cổ mảnh khảnh của Thụ Dư.

Bạch Thư Dư kinh ngạc nói không ra lời, chỉ là lẳng lẳng cảm vòng trang sức lấp lánh kia.

“Làm sao vậy? Không thích?” Tường Hạo Ân chẳng bao giờ tự mình vì nữ nhân chọn lựa trang sức, hẳn không biết Bạch Thư Dư có hài lòng hay không.

Bạch Thư Dư vội vàng lắc đầu, nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của hắn, hết sức cảm động nói: “Không, em rất thích. ...”

Cặp mắt đầy nước khiến Tường Hạo Ân nhìn không được cúi đầu hôn trụ đôi môi của nàng.

Tay của Bạch Thư Dư vờn quay cổ hắn, ôm trọn cái ót của hắn, nhiệt tình đáp lại nụ hôn của hắn, đầu lưỡi nóng ẩm ướt trong miệng nàng giao triền, như là muốn thể hiện thương nhớ đã nhiều ngày.

Bàn tay của Bạch Thư Dư xuyên vào tóc dày đặc của hắn, thân thể kề gần hắn, giữa hai người gần như không có khoảng cách.

Đầu lưỡi của hắn thăm dò mỗi một góc ẩn cảm trong miệng nàng, liếm qua chỗ huyền bí trong miệng nàng chỉ duy nhất dành cho hắn, dưới sự dẫn dắt của hắn Bạch Thư Dư giống như một học sinh thông minh đáp ứng mỗi một nhiệt tình của hắn.

Nhiệt độ cơ thể của nàng xuyên thấu qua quần áo mỏng manh trên thân truyền tới tay hắn, hắn xốc vật cách trở hơi mỏng kia lên, đưa tay tìm đến da thịt mềm mại trước ngực nàng.

Đại chương khiêu khích thăm dò no đủ trước ngực nàng, cuối cùng ở trên đỉnh, đầu ngón tay kẹp nhũ tiêm trắng mịn, nhẹ nhàng vuốt ve...

“Ân... Ân...” Cảm giác trước ngực tê dại làm Bạch Thư Dư uốn cong lên, nghênh đón sự âu yếm của hắn.

Tay của Tường Hạo Ân rời khỏi đầy đủ quen thuộc kia, khom nửa mình dưới miệng ngậm vào một bên.

Niềm khoái cảm khiến Bạch Thư Dư ôm chặt lấy đầu của hắn, không tự giác đem đầu của hắn đè trước ngực của mình.

“Nha...Nha...” Đầu lưỡi linh hoạt làm Thư Dư lại lần nữa kiểm chế không được mà thốt ra rên rỉ.

Khi hai người nằm thẳng trên giường lớn, bàn tay của Tường Hạo Ân đi tới giữa chân Thư Dư, trên dưới vuốt ve chỗ to lụ, tiếp tục không an phận hướng về phía chỗ tư mật ấm áp kia.

Tường Hạo Ân như thường lệ nhanh chóng cởi quần áo trên người của hai người, mỗi hắn hôn mỗi một da thịt trên người nàng, lưu lại vô số hồng ắn.

“Cảm thụ nó...” Hắn kéo tay nàng, khiến nàng cảm nam căn khoẻ mạnh dưới thân của hắn.

Cảm xúc cứng chắc làm Thư Dư cảm thấy ngược ngùng cho dù bọn họ đã phát sinh qua vô số lần quan hệ thân mật nhưng đối mặt với đáng vẻ hai người trần truồng, Bạch Thư Dư vẫn cảm thấy nóng lên.

“Chà xát nó...” Chỉ là cảm chặt đã không cách nào thỏa mãn Hạo Ân, hắn tiếp tục yêu cầu kích thích càng nhiều.

Bạch Thư Dư nghe lời trên dưới bao lấy nam tính vĩ đại dâng trào kia, mỗi khi nàng cảm chặt vật dư thừa nóng lên, cổ họng Tường Hạo Ân sẽ rống lên một tiếng, điều đó khiến Bạch Thư Dư cảm thấy thú vị đồng thời càng chuyên tâm chặm nó.

Kỹ xảo của nàng không thuần thực, động tác không lưu loát lại đủ để có thể đem dục vọng mãnh liệt của hắn đẩy đến cực điểm, làm hắn phát cuồng.

Chỉ thấy biểu tượng nam tính kiên cường kia trong tay nàng trở nên càng cường tráng, Tường Hạo Ân cũng nhanh chóng nhìn không được dục vọng đầy ngập bản thân.

Hắn ngăn chặn Bạch Thư Dư, ngón tay dò xét vị trí nữ tính đã sớm ướt đầu ngón tay dài nhỏ hành lang nữ tính của nàng cảm nhận trong đó căng chặt, hai vách thịt nóng và ẩm ướt khiến hài lòng, nàng đã vì hắn chuẩn bị rất tốt.

Hắn kéo cao hai chân của nàng, để cho nó phân công nhau kẹp vào thất lưng của hắn, nam nam dưới thân ở bên ngoài hoa huyết của nàng cọ xát, khiến cho nước ở nơi riêng tư xinh đẹp càng thêm nhiều.

Bạch Thư Dư nhìn không được nâng cơ thể lên nghênh hướng hắn, yêu cầu hắn đến thỏa mãn trống rỗng trong cơ thể của nàng.

“Muốn sao?” Nhìn nàng bởi vì dục vọng mà gương mặt thắm hồng, Tường Hạo Ân dường như xấu xa hỏi.

“Ừ, em nghĩ muốn...” Hai mắt sưng mù Bạch Thư Dư khẩn cầu nhìn phía trên Tường Hạo Ân.

“Kêu tên của anh.”

“Hạo Ân, em nghĩ muốn anh...” Bạch Thư Dư kéo đầu của hắn, chủ động dâng lên nụ hôn nóng bỏng.

Tường Hạo Ân đang đưa một cái, đem to lớn dưới thân đã sớm ngẩng cao tiến quân thần tốc đưa vào trong cơ thể của nàng...

“Ân...” Khi hai vách thịt thực khấn cấp chặt chẽ hấp trụ hần, tương tương ân cũng nhịn không được nữa gầm nhẹ.

Theo nỗ lực mạnh mẽ mà mạnh mẽ của hần, Bạch Thư Dư cũng lay động vòng eo theo hần, giữa hai người không hề có kẽ hở, chặt chẽ tương liên cùng một chỗ.

Dưới thân chặt chẽ cực nóng kích thích hần, hần nâng chân của nàng lên, gác ở đầu vai của chính mình khiến hần tiến vào một lần so với một lần càng sâu càng mãnh liệt.

“Ân... Ân...” Cao trào một sóng một sóng tới, khiến Bạch Thư Dư nhịn không được ngâm kêu.

Sau khi co rút vô số lần, Tường Hạo Ân trong cơ thể nàng bắn ra mầm móng nhiệt tình...

“Em rất yêu anh...”

Sau khi luật động chấm dứt, nam căn của hần còn ở lại trong cơ thể của nàng, lúc này hai người chặt chẽ ôm nhau, nhìn người yêu dấu trước mặt Thư Dư kiềm chế không được tình cảm nói.

Nghe thấy những lời này, Tường Hạo Ân cả người có chút sùng sốt.

Yêu... Chữ này đối mà nói đã từng là trách nhiệm không chịu nổi nhưng hôm nay từ trong miệng Bạch Thư Dư nói ra, hần lại không có chút chán ghét, ngược lại bị cảm động.

“Anh biết.” Tường Hạo Ân sờ sờ tóc Bạch Thư Dư, hần vẫn không cách nào đem ba chữ kia đơn giản từ trong miệng nói ra, nhưng hần tin tưởng có một ngày tin tưởng vậy là đủ rồi, hần nhất định có thể cho Thư Dư nàng một đáp án.

Hần không nói gì làm Bạch Thư Dư có chút thất vọng, nhưng hôm nay hần xin lỗi đã vì nàng một chút cũng không có tin tưởng, nàng tin tưởng trong lòng Hạo Ân nàng giữ vị trí hết sức quan trọng, vậy là đủ rồi.

“Em có đói bụng không?” Hần quan tâm hỏi.

“Anh còn không có ăn cơm sao? Em sẽ đi chuẩn bị.” Thư Dư đột nhiên nhớ tới cái gì, từ trên giường bò xuống, nhưng Tường Hạo Ân nhanh hơn một bước ngăn nàng lại.

“Không cần phiền phức, hôm nay chúng ta ra ngoài ăn.” Tường Hạo Ân xoa xoa khuôn mặt của Bạch Thư Dư, vừa mới trải qua một phen vận động kịch liệt, tiêu hao rất nhiều thể lực, hần thực sự không nở lại làm cho nàng vào nhà bếp bận rộn.

“Anh muốn dẫn em ra ngoài?” Bạch Thư Dư vui vẻ dương cao giọng.

“Ừ.” Thấy nàng vui vẻ, Tường Hạo Ân cảm thấy áy náy, Bạch Thư Dư đem tâm tư toàn bộ để trên người hần mà hần nàng cái gì? Sau này phải tốt với nàng mới được.

Vì vậy Bạch Thư Dư thay đổi bộ âu phục giản đơn, trang điểm trang nhã cao hứng bùng bùng cùng Tường Hạo Ân ra ngoài.

Nhà hàng rất hữu tình, Tường Hạo Ân và Bạch Thư Dư chia xẻ bữa cơm rất hạnh phúc.

“Anh chưa từng có hảo hảo mang em ra ngoài ăn cơm lần nào, em có oán ta không?” Trông thấy đáng vẻ Thư Dư vui vẻ kia, Hạo Ân cảm giác sâu sắc bản thân nỗ lực quá ít.

Bạch Thư Dư vội vàng lắc đầu nói: “Không, anh đối với em đã tốt lắm rồi.”

Bạch Thư Dư cho tới bây giờ sẽ không một nữ nhân lòng tham không đáy, không cần vinh hoa phú quý, chỉ cần có hần làm bạn thì nàng cảm thấy mỹ mãn rồi.

“Thư Dư... Rất xin lỗi. Trước đây anh từng vô tình đối đãi với em như vậy, trên người anh đã từng phát sinh chuyện khiến anh rất khó tin tưởng người khác, em là người phụ nữ đầu tiên làm anh động tâm, anh sẽ không phụ lòng của em.”

“Cảm ơn anh...” Nghĩ đến sự thay đổi của hần, Bạch Thư Dư lại lần nữa cảm động muốn rơi lệ.

“Làm sao hốc mắt lại đỏ? Anh chọc giận khiến em không vui sao?” Thấy đáng vẻ Bạch Thư Dư hốc mắt đỏ lên muốn rơi lệ, Tường Hạo Ân khẩn trương hỏi.

“Không, không phải... Em là vui mừng quá mà khóc thôi...” Sự khẩn trương của Tường Hạo Ân làm Thư Dư hết khóc mỉm cười.

“Cô gái ngọc, sau này anh sẽ không cho em khóc nữa đâu.” Cầm tay của Bạch Thư Dư, Tường Hạo Ân cảm ơn trời xanh ban tặng cho hần một người phụ nữ hoàn mỹ như vậy.

“Ừ, em tin tưởng anh.” Lau đi lệ ở khóe mắt, Bạch Thư Dư mạnh mẽ gạt đầu.

Đột nhiên, ánh mắt của Tường Hạo Ân bình tĩnh lại, con mắt ôn nhu lúc đầu trở nên tối đen, âm trầm.

“Làm sao vậy?” Thấy Tường Hạo Ân không bình thường, Bạch Thư Dư khẩn trương hỏi.

“Không có gì, chỉ là oan gia ngõ hẹp.”

Theo ánh mắt của hắn nhìn lại, Bạch Thư Dư trông thấy Diêm Từ Thông và Lạc Tố Trinh hai người nàng không muốn gặp mặt nhất, đồng thời bọn họ cũng phát hiện ra nàng.

“Chúng ta đi thôi. . .” Nhìn thấy bọn họ, sự ngon miệng của Bạch Thư Dư giảm đi.

“Anh nghĩ em cũng không muốn theo chân bọn họ chạm mặt.” Vì vậy Tường Hạo Ân quan tâm dặt Bạch Thư Dư muốn rời khỏi nhà hàng.

“Hừm. Không nghĩ tới gà rừng cuối cùng là bay lên đầu làm phượng hoàng rồi!” Ngay cùng lúc bọn họ rời đi, Lạc Tố Trinh nhanh hơn một bước đi tới trước mặt bọn họ, con mắt không có hảo ý của bà ta trên dưới quan sát bạch sách dư một hồi lâu, chưa ngoa nói.

“Không ngờ [Diêm Hải tập đoàn] cũng nhanh về sở hữu của ta rồi, các người lại còn có swk nhân rồi ở chỗ này dùng cơm.” Một mặt Tường Hạo Ân cùng Lạc Tố Trinh gương súng khẩu chiến, một mặt vẫn cầm chặt tay Bạch Thư Dư, cho nàng tin tưởng không gì sánh được.

“Tường Hạo Ân, người làm được rất tuyệt, người cần bản vốn là muốn đưa chúng tôi vào chỗ chết!” Nhìn bóng dáng Bạch Thư Dư và Tường Hạo Ân thân mật, trái tim ghen ghét khiến cho Diêm Từ Thông cũng đem hoả lực chuyển hướng đến hắn.

Tường Hạo Ân dương cao mi, đáng vẻ giống như đối với lời của hắn không cho là đúng.

“Đúng vậy, không chỉ muốn cướp đi [Diêm Hải tập đoàn], liền ngay cả người đàn bà hư hỏng Từ Thông không cần người cũng tiếp nhận!” Lạc Tố Trinh nhìn ra được Bạch Thư Dư có địa vị trong lòng Tường Hạo Ân. Vì vậy từ trên người nàng hạ thủ.

“Diêm phu nhân! Xin người nói chuyện khiêm nhường một chút! Quan hệ giữa ta cùng Diêm đại ca căn bản cái gì cũng không có!” Bạch Thư Dư không cam lòng chịu nhục vì bản thân thanh minh.

Bạch Thư Dư nhìn Diêm Từ Thông một cái, không nghĩ tới hắn không chỉ bỏ đá xuống giếng rõ ràng còn bỏ đá xuống giếng, nói: “Tường Hạo Ân, Bạch Thư Dư là nữ nhân ta không cần, người giữ ở bên người làm cái gì? Nữ nhân yêu danh lợi giống như nàng vậy bên ngoài còn nhiều mà, không cần phải lưu một người nữ nhân đã từng bị ta nhún chàm bên người chứ?”

“Diêm đại ca!” Bạch Thư Dư không nghĩ tới Diêm Từ Thông sẽ nói những lời như vậy, đối với hắn nản lòng.

“Con chó sủa sẽ không cắn người quả nhiên là thật, cùng với tại đây bịa đặt, các người không bằng dùng nhiều giờ suy nghĩ đi cứu [Diêm Hải tập đoàn].”

Nói xong, Tường Hạo Ân nắm tay Bạch Thư Dư rời khỏi nhà hàng.

Nhìn bóng lưng bọn họ rời đi, Diêm Từ Thông Lạc Tố Trinh tức giận đến nghiến răng.

“Mẹ, chúng ta cứ như vậy để cho bọn họ đi sao?” Diêm Từ Thông hỗn hển quay hướng mẫu thân gào thét.

“Người còn dám lớn tiếng trả lời? Cũng là người tên vô dụng này! Nếu không phải sự bắt lực của người, [Diêm Hải tập đoàn] sẽ có như ngày hôm nay sao?” Lạc tố tình then quá hoá giận quay lại rống.

“Chẳng lẽ chúng ta cũng chỉ tro mắt nhìn Tường Hạo Ân đắc ý?”

“Muốn trừng trị Tường Hạo Ân từ trên người Bạch Thư Dư kia hạ thủ. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

”Quách trợ lý, giúp ta đặt trước hai vé máy bay tháng sau đến Pháp, còn có giúp ta hủy bỏ hành trình của tháng sau, ta muốn dẫn Thư Dư xuất ngoại.”

Tường Hạo Ân quyết định cho Bạch Thư Dư cuộc sống tốt nhất, hắn quyết định muốn ở quốc gia lãng mạn cầu hôn nàng.

”Nhưng thừa lão bản, tháng sau là đại hội cổ đông của [Diêm Hải tập đoàn]. . .”

”Ta không định tham gia.” Tường Hạo Ân ngăn gọn mạnh mẽ nói.

”Nhưng ngài vất vả lâu như vậy, không phải vì muốn đoạt lại tài sản của Diêm gia sao?” Quách trợ lý khó hiểu hỏi.

”Dụng ý của ta là muốn để Lạc Tổ Trình Diêm Từ Thông mất đi tất cả tài sản, nhưng ta phát hiện không cần mượn tay người khác với ta, lấy năng lực của bọn họ rất nhanh [Diêm Hải tập đoàn] sẽ thua ở trong tay bọn họ.” Hiện nay Tường Hạo Ân thầm nghĩ hảo hảo bảo vệ Bạch Thu Dư, đem toàn bộ trọng tâm đặt trên người nàng.

”Vâng.” Nhìn thấy lão bản cuộc sống chưa từng hạnh phúc như vậy, Quách trợ lý hạnh phúc vì hẳn cảm thấy vui vẻ.

“Được rồi, Thu Dư tới rồi chưa? Không phải đã hẹn muốn cùng nhau dùng cơm trưa?” Nhìn đồng hồ trên tường, thời gian hẹn nhau cũng gần tới rồi, nàng chưa bao giờ đến muộn làm sao còn chưa xuất hiện.

“Tài xế đã đi đón Bạch tiểu thư rồi, hẳn là đang trên đường tới, nếu như ngài còn chưa yên tâm, tôi sẽ đi xuống dưới lầu chờ cô ấy.” Ngay sau đó Quách trợ lý xoay người rời khỏi văn phòng.

Nghĩ đến Bạch Thu Dư, khóe miệng của Hạo Ân không tự giác để lộ ra một nụ cười.

Nàng thay đổi cuộc sống của hắn, sự quan tâm ôn nhu của nàng làm tan chảy tảng băng dày trong đáy lòng của hắn, khiến hắn biết như thế nào là yêu một người, đối với nàng, hắn không chỉ có yêu thương, cũng có cảm kích vô cùng.

Trong lúc Hạo Ân nhắm mắt lại nghĩ đến Bạch Thu Dư xinh đẹp, cánh cửa văn phòng được mở ra.

“Tổng giám đốc, Diêm tiên sinh và Diêm phu nhân của [Diêm Hải tập đoàn] đến thăm, tôi nói với họ ngài có cuộc hẹn, nhưng bọn họ vẫn khẳng khái muốn gặp ngài.” Nữ thư ký bối rối trình báo.

Hai người kia lại tới làm cái gì? Hắn không cảm thấy giữa bọn họ còn có cái gì để nói, nhưng mà căn cứ vào lễ nghi, Tường Hạo Ân vẫn đáp ứng.

“Để cho bọn họ vào đi.” Sự xuất hiện của họ khiến tâm tình tốt của Tường Hạo Ân có chút đã bị ảnh hưởng.

“Vâng.” Vì vậy một lát sau, trợ lý đặc biệt dẫn Diêm Từ Thông và Lạc Tổ Trình vào văn phòng.

Vừa vào cửa, Lạc Tổ Trình mang theo dáng vẻ kiêu ngạo nói: “Không nghĩ tới muốn gặp người khó khăn như vậy.”

Tường Hạo Ân mất liếc mắt, trong mắt viết rõ ràng chán ghét.

“Có việc gì sao? Ta không cảm thấy ta cùng các người còn có cái gì để nói.” Hai tay Tường Hạo Ân nhất quán, bộ dạng không kiên nhẫn nói.

Lạc Tổ Trình nuốt xuống một hơi, cười lạnh nói: “Chuyện chúng tôi muốn nói có nhiều lắm.”

“Chẳng lẽ người là đến quỳ xuống đất cầu xin ta tha thứ phải không? Muốn ta buông tha [Diêm Hải tập đoàn]?” Khóe miệng Tường Hạo Ân nhếch lên, giọng nói có ý cho là thể nói.

“Tường Hạo Ân, người!” Diêm Từ Thông kích động chỉ vào hắn, rồi lại nói tiếp không được.

“Ta làm sao? Chẳng lẽ các người không thừa nhận là bại tướng của ta?”

“Ai là bại tướng của ai vẫn chưa biết được.” Lạc Tổ Trình cực kỳ phẫn nộ phản bác.

“Không cần ở chỗ này phô trương thanh thế, kết quả hiện nay đã rất rõ ràng rồi, các người không có việc gì nói mời về!” Tường Hạo Ân một chút cũng không muốn cùng bọn họ nói chuyện, hắn đi tới cửa mở cửa ra một bộ dáng vẻ tiễn khách nói.

“Người không cần ở nơi này đắc ý, ta hôm nay tới là muốn nói cho người một chuyện.” Lạc Tổ Trình nhẫn nhịn một hơi, nàng biết chỗ đau lúc này của hắn là ở đâu, chỉ cần dựa vào chỗ đó đánh vào nhất định có thể đánh bại Tường Hạo Ân.

“Ta nghĩ người muốn nói lời vô ích, ta không có hứng thú nghe.” Tường Hạo Ân một chút cũng không muốn lãng phí thời gian trên người mẫu tử này ở đây. Vì vậy hết lần này đến lần khác đuổi người.

“Là về Bạch Thu Dư, người không muốn biết cô ta làm sao lại rời khỏi [Diêm Hải tập đoàn] sao?” Lạc Tổ Trình nói.

Tường Hạo Ân dương cao mi, muốn biết mẫu tử này lại đang đùa trò lừa bịp nào.

“Trên thực tế, Bạch Thu Dư chỉ là một quân cờ trong tay chúng ta, ta phái cô ta đến bên cạnh người đánh cắp cơ mật, nhưng không nghĩ tới cô ta phát hiện chỗ dựa vào người có lợi ích to lớn, thì phản bội chúng ta nữ nhân nhiều mưu tính như vậy người còn muốn giữ cô ta ở bên người không?”

“Nếu như so với loại mưu tính này nọ của người, chẳng qua Thu Dư so với người chỉ là một phần vụn.” Tường Hạo Ân không tin lời nói bậy của Lạc Tổ Trình, nghĩ thầm vì đã kích hắn nữ nhân ác độc này cái gì cũng nói.

“Ngươi!” Lạc Tố Trinh bị đánh lại một quân, tức giận đến cả người run rẩy.

”Tất cả việc này đều là sự thực, trước đây Thư Dư chính là dùng mỹ nhân kế quyến rũ ta, khiến đem nàng giữ ở bên người, bây giờ nàng chỉ là dùng chiêu thức giống vậy ở trên người của ngươi, không nghĩ tới ngay cả ngươi cũng sẽ thua ở trong tay nàng!” Diêm Từ thông tiếp lời nói.

”Nói xong chưa? Nói xong xin mời rời khỏi đây.” Tường Hạo Ân không hề gì khoát khoát tay, cũng không tin vào lời nói của bọn họ.

Hắn đối với tình cảm của Bạch Thư Dư không có khả năng đơn giản đã bị dao động, thiên hạ cũng chỉ có hắn một người biết Bạch Thư Dư là trong sạch.

“Chẳng lẽ ngươi một chút cũng không ngại nàng ham vinh hoa? Đừng quên nàng đã từng là nữ nhân của Tử Thông!” Lạc Tố Trinh không nghĩ tới Tường Hạo Ân lại xem lời của bọn họ gió thoảng qua tai, toàn bộ tâm tình nóng lên.

“Như vậy được rồi, để cho ta nói cho các ngươi một chuyện càng kinh hi.” Tường Hạo Ân trong lòng vừa chuyển, nghĩ đến cái cách báo lại bọn họ.

“Các ngươi đã cho ta làm sao lại đem Bạch Thư Dư giữ ở bên người? Tường Hạo Ân ta muốn chưa hề gì không có? Vì sao thiên vị một mình Bạch Thư Dư! Trên thực tế ta chính là nhìn trúng lý lịch nàng trước đây từng ở [Diêm Hải tập đoàn], lợi dụng nàng để có thông tin cơ mật.” Nhìn đáng vẻ Lạc Tố Trinh vừa xanh vừa trắng Tường Hạo Ân cực kỳ thoải mái, nhưng hắn nói vừa xong, cửa văn phòng thành linh bị đẩy ra, cạnh cửa chính là khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của Bạch Thư Dư.

Bạch Thư Dư không nghĩ tới nàng bên ngoài sẽ nghe thấy kế hoạch của Tường Hạo Ân, hoá ra giữa sự tranh giành của nhà quyền thế bọn họ, nàng chỉ là một vật được hi sinh, để cho người ta tùy ý đùa giỡn sắp xếp...

Sự che chở, nhu tình của hắn tất cả đều là biểu hiện giả dối! Nàng tưởng rằng bản thân thực sự có được tình yêu của hắn, hoá ra tất cả đều chỉ là lợi dụng nàng mà thôi!

Hư tình giả ý của hắn tất cả đều là có mục đích! Mà nàng còn giao ra trái tim thật sự của mình... Trời ạ! Bạch Thư Dư, ngươi thực sự là đại ngốc! Ngốc đến mức cho người giỡn cợt còn không tự biết!

“Thư Dư, em hãy nghe anh nói...” Tường Hạo Ân không nghĩ tới lại đột nhiên xuất hiện, chết tiệt! Nàng hiểu lầm lời nói của hắn rồi.

“Ngươi nói đều là thực sự? Các ngươi, những người tự cho mình là rất cao này... Ta hận các ngươi!” Bạch Thư Dư đem cơm trưa nàng hao tâm tốn trí chuẩn bị ném xuống đất, xoay người rời khỏi chỗ khiến nàng tan nát cõi lòng này.

“Thư Dư!” Tường Hạo Ân vội vã đuổi theo, nhưng Diêm Từ Thông lại nhanh hơn một bước kéo hắn lại.

“Chúng ta ai cũng đừng hòng có được Thư Dư.” Diêm Từ Thông đặc ý nói.

“Buông ra!” Trong mắt Tường Hạo Ân tức giận cảnh cáo hắn, Diêm Từ Thông bị sự tức giận của hắn làm sợ, vội vàng buông tay đang cầm chặt tay hắn ra.

“Nếu như ta là các ngươi, ta sẽ không ngốc đến tới chỗ này tự rước lấy nhục, cùng với thỉnh thoảng ở chỗ này giống như chó điên sủa loạn, các ngươi không bằng chính là dùng nhiều tâm tư với [Diêm Hải tập đoàn], để tránh sau cùng phá sản cũng không biết!” Nói xong, Tường Hạo Ân hung hăng đẩy Diêm Từ Thông ra, đuổi theo, văn phòng chỉ lưu lại hai người mẫu từ bọn họ giương mắt nhìn.

Bạch Thư Dư đau lòng trở lại Tường gia, nhanh chóng chạy vào phòng thu dọn quần áo của mình.

Nàng không cách nào tiếp nhận chuyện thật này, nàng phải rời khỏi, rời khỏi bản xứ tràn ngập dối trá này!

Không ngờ nàng dùng trái tim thật sự đối lấy chỉ là sự lợi dụng vô tình, nàng còn ngây ngốc cho rằng bản thân có được tình yêu tốt đẹp nhất trên thế giới, nàng quá choáng váng, cho rằng hạnh phúc thực sự đơn giản đến một cách dễ dàng.....

Lệ trong mắt từng giọt rơi trên giường, Bạch Thư Dư yêu thương cũng nhanh hít thở không thông.

Đem quần áo lộn xộn thuận tay nhét vào trong hành lý, Bạch Thư Dư xách theo hành lý chuẩn bị rời khỏi.

”Em đây là đang làm cái gì? Không cho phép em đi.” Theo công ty chạy về nhà, Tường Hạo Ân vừa nhìn thấy Bạch Thư Dư xách hành lý muốn rời khỏi, hắn vội vàng đoạt lấy hành lý, khản trương nói.

“Trả lại cho ta!” Bạch Thư Dư muốn đem hành lý cướp về, tiếc rằng Tường Hạo Ân lại chặt chẽ cầm nó trong tay.

“Em hãy nghe anh nói, anh ở công ty nói những lời đó cũng chỉ là vì muốn kích động Lạc Tố Trinh, anh cũng không phải thực sự muốn lợi dụng em có quan hệ với [Diêm Hải tập đoàn] để lấy tin tức, em ngừng lại đi, anh đã từng hỏi qua em chuyện có liên quan đến [Diêm Hải tập đoàn] chưa?” Tường Hạo Ân ra sức giải thích.

Hắn tuyệt đối không thể để Bạch Thư Dư rời đi, nàng là nữ nhân quan trọng nhất trong cuộc đời hắn, bất luận kẻ nào cũng có thể rời bỏ hắn, nàng thì không thể!

Bạch Thư Dư bỏ qua một bên vẻ mặt nhìn hẩn, bây giờ nàng đã mất đi lòng tin, ngay cả gần đây nàng đã thấy Diêm đại ca đều có thể vì quyền thế trở mặt, còn ai vào đây có thể đáng để nàng tin tưởng chứ?

“Ngươi bây giờ không có hỏi cũng không có nghĩa là tương lai sẽ không hỏi.” Bạch Thư Dư thương tâm nói.

“Thư Dư, em không thể đi, anh không thể cho em đi...” Tường Hạo Ân kéo tay Bạch Thư Dư, hẩn thật sự sợ hãi nàng rời khỏi cũng không quay đầu lại, hẩn không cách nào tưởng tượng cuộc sống không có nàng hẩn phải như thế nào tiếp tục sống nữa.

“Buông ra.. Ngươi cần bản không thương ta, đừng đem ta vào chuyện...” Nghĩ đến những lời này Tường Hạo Ân nói ở công ty, Bạch Thư Dư lại lần nữa khó chịu khóc.

“Ai nói chuyện của anh không liên quan đến em? Anh yêu em, em có nghe không! Anh rất yêu em, em đừng đi!” Tường Hạo Ân kích động ôm chặt nàng chỉ sợ buông lỏng tay nàng biến mất.

Lời thú nhận của hẩn làm Bạch Thư Dư giật mình.

Chưa bao giờ nói qua ba chữ kia, không nghĩ tới hôm nay cuối cùng nói ra...

“Ngươi nói... Yêu ta?” Bạch Thư Dư khóc càng nhiều.

“Trước kia vẫn không nói với em những lời này, nhưng mà anh thực sự rất yêu em, em đừng...”

“Ta cho rằng... Nói ‘Anh yêu em’ là có thể đơn giản có được tha thứ sao? Ngươi có biết những lời đó của ngươi tăng tăng lớp lớp tổn thương ta hay không!”

Không sai, một câu anh yêu em xác thực ổn định lửa giận của Bạch Thư Dư, an ủi vết thương của nàng nhưng nàng vẫn như cũ không cách nào đơn giản bỏ qua.

“Không, anh không chỉ muốn đi gặp em biểu lộ tình cảm chân thật, anh còn muốn khẩn cầu em... Thư Dư, gả cho anh đi!” Tường Hạo Ân từ túi áo khoác lấy ra một hộp nhung, đem cái hộp mở ra, nửa quỳ trước mặt Bạch Thư Dư nói.

“Trời ơi!” Bạch Thư Dư rất kinh ngạc che miệng lại, để tránh khỏi bản thân hét chói tai.

Tường Hạo Ân cầu hôn nàng? Đây thực sự quá đột ngột, nhất thời Bạch Thư Dư khó có thể tin.

“Em nguyện ý làm vợ của anh, để cho anh bên cạnh em suốt đời không?” Tường Hạo Ân cầm tay mảnh khánh của Bạch Thư Dư, đem chiếc nhẫn kim cương lấp lánh đeo vào ngón tay nàng.

Bạch Thư Dư nhìn chiếc nhẫn lấp lánh, cảm xúc chân thật kia làm nàng rất nhanh không thể hô hấp.

“Anh vốn là phải đợi tháng sau mang em đi du lịch ở Pháp, khi đó sẽ cầu hôn em, nhưng mà anh chờ không kịp, anh khẩn cấp muốn em trở thành Tường phu nhân, nguyện ý không?” Tường Hạo Ân thành thật nói những lời nói không khuyết điểm nào, chân tình của hẩn cảm động Bạch Thư Dư còn đang buồn phiền.

“Em nguyện ý, một nghìn một vạn nguyện ý.” Bạch Thư Dư cùng Tường Hạo Ân gất gao ôm nhau, chuyện sắp rồi nhà đi ném ra sau đầu.

“Anh yêu em, Tường phu nhân của anh.” Tường Hạo Ân cúi đầu cho Bạch Thư Dư một cái hôn thâm tình.

“Vậy anh có thể đáp ứng em một việc không?” Bạch Thư Dư dường như nhớ tới chuyện gì, nói.

“Ừ?” Tay của Tường Hạo Ân không an phận di chuyển trên thân thể của nàng.

“Có thể buông tha Diêm đại ca hay không... Hẩn đối với em có ân, em thực sự không muốn thấy hẩn đến bước đường cùng...” Bạch Thư Dư sau khi thờ dài khẩn cầu.

“Kỳ thực anh sau khi nhận rõ tình cảm đối với em sẽ không có chút nào muốn suy nghĩ báo thù, hơn nữa anh phát hiện [Diêm Hải tập đoàn] không cần anh nhúng tay, phương thức kinh doanh Lạc Tổ Trình và Diêm Tử Thông đã đắc tội rất nhiều lão cổ đông, khiến cho bọn họ bị tổn thất, theo phán đoán của anh, không đến nửa năm nữa tài chính nội bộ [Diêm Hải tập đoàn] nhất định xảy ra vấn đề, đến lúc đó thì xem tạo hóa của bọn họ.”

“Cám ơn anh, em thực sự không muốn anh kết thù kết oán với bọn họ.” Sau khi biết Tường Hạo Ân sẽ không chủ động làm thương tổn người nhà, Bạch Thư Dư an lòng rất nhiều.

“Được rồi, không nên đem suy nghĩ đặt ở trên người người khác, anh muốn trong mắt em chỉ có một mình anh.” Nói vừa xong, Tường Hạo Ân lại lần nữa hôn trụ cánh môi trắng mịn của Bạch Thư Dư, không cho nàng tiếp tục mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tán Tình Cô Nàng Ngây Thơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

